

Délihát

26
FILM

VI. ÉVFOLYAM 26. SZÁM
BUDAPEST, 1952. JÚNIUS 25.
MEGJELNIK MINDEN SZOMBATON

Nagy Margit
HÁJNAL FELM

anda
és
alat
hást
t

A RAGYOGÓ REGÉNYTÁR

minden kötete a tudás és szórakozás kincsesháza és díszje minden könyvszekrénynek.

A legszebb és egyben a legolcsóbb könyv

Eddig megjelent művek:

LOUIS DE OTEYZA: A FEHÉR ÜRDÜG
melynek színhelye Kína.

A világ legregényesebb tájkán, Korzikán játszódik le
CARIT ETLAR: VENDETTA

című világhírű regénye. A Vendetta a vérbosszú regénye, izgalmas történetek középpontjában egy szerelmes herceg áll, akinek egy férfi iránt érző szerelme belesodor a korzikaiak véres harcaiba.

Algeria és Marokkó színes világában játszódik le
W. THACKER: IZZÓ, KÉK ÉG ALATT

című regénye. Ennek a műnek a megrázó hőse két angol fiatalember, akik a világ legérdekesebb katonai alakulatában, az idegenlégőben próbálnak és csinálnak szerencsét.

A legszebb mesék hazájában, Indiában és a Perzsa-öböl partjain játszódik a

NORD: VILÁGSZÉP NAFUSHA

című lélekzetállító kétkötetes regénye. Egy arab falucsukából indul el a világszép és gazdag Nafusha, hogy megkeresse a boldogságot és a gyöngyhalászok életének sok izgalmas fejezete kapcsolódik a regényhez, melynek végén Nafusha győztes lesz az élet harcában.

A legendás Cuauhtemoc király kincsei körül fonódik

OTEYZA: A KINCS

című exotikus, kalandos regénye. A conquistadorok és az inkák elrejtett kincse utáni hajszájában beleszövődnek az igaz szerelem finom szájai. Meséje hihetetlenül leköti az olvasót.

Minden kötet arany kötésben,

256 oldal terjedelemben és egy teljes műmelléklettel jelenik meg, amely pompás rézkarcos képekben mutatja be a történetek színhelyét. A Ragyogó Regénytár III. felsorolt kötetét lapunk minden előfizetője és olvasója megkaphatja. Egy kötet ára 1 pengő 80 fillér, a postaszállítás költsége 32 fillér, összesen 2 pengő 12 fillér. Ha két kötetet rendel egyszerre, úgy bérmentve szállítjuk, ha mind a hat kötetet megrendeli, akkor a hat kötet ára 10 pengő 80 fillér helyett összesen 9 pengő és 60 fillér.

**Az itt felsorolt művek megrendelhetők a Délibáb kiadóhivatalában,
Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 szám**

VI. évfolyam

Budapest, 1932 június 25

96. szám

Délibáb

26
FILLÉR

KÉPES SZINHÁZI, FILM ÉS RÁDIÓ SZAKLAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Egges szám ára — pályaudvarokon is — 26 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 15 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, VII, Dohány utca 12. Telefon: 423—39, J. 427—50

Nyári mozaik

Sokszor halljuk ezt a megjegyzést:

— Az operett ma már csak emlék!

Valóban, mintha valami baj volna az operettel. Még ha egyik-másik sikert jelent is, ennek a sikernek bizonyos bizonytalan íze van. Mintha kapkodás, határozatlanság volna a színes szuffiták között, a csillogó huszár- és testőruniformisok, a fekete frakkok és a divatos estélyi ruhák, vagy a táncos-szubrett bolondos kreációi között. És szólhat a dzsezz nyugtalan üteme, vetülhetik az egyszerű hallásra megtanulható slágerdallamot, a közönség mégis úgy jön ki a színházból:

— Hej a „Víg özvegy!...”

— Mas volt ez még pár évvel ezelőtt is, a „Marica grófné” idején.

A közönség operettet akar. Operette pedig nincs. Zenés darabok vannak, a melyek féltékeny kacérkodnak a revüvel, kiállításos darabok, amelyeket elnyomnak a hangos-filmslágerék. Pedig a közönség — ismételjük — operettet akar.

Miért? Azt is megmondjuk. Az operettnak tradíciója van. Ez a tradíció, ez az emlék messze nyúlik a múlt század közepe tájára, három generáció derült és mulatott ezeken az emlékeken. Egyes operettsorok szállóigékké váltak. Ki ne találkozott volna már e mondásokkal:

— Drága nőcském, kit úgy imádom...

— Akit imádom egy tűzér.

— Egy rózsaszál szebben beszél.

Ki ne kapacitálta volna már operettstílusban szerelmesét:

— Adj egy forró csókot, drága kis baba!

— A szökés párosan oh mi édes, oh mi szépi!

Ki ne filozófált volna az operette vídám, könnyű nyelvén a következőképpen:

— Vak vagy ó — szerelem. — Avagy:

— Illúzió a szerelem!

Gyerekkorunk boldog otthonába beköltöztek az operettmelódiák. Mert nagy muzikusok, forró szívek, drága bolondos nyugtalan zsenik küldték hozzánk melódiáikat, és — hiába — a publikum úgy megerzi a jót, az „echt”-et, mint ahogy az apró gyerek megerzi a vidéken kiadott kezdetleges verseskönyvbe becsémpészett valódi Walter Crane-reprodukciót. Az az apró, vörös fényben úszó kis színház, ahol az ördögi Jack *Offenbach* kezében villant a karmesteri pálcá, öntötte a melódiákat, végig Európán át a Behring-szoroson az új világba, és az Avenue de grand Armée során épp úgy dúdolták az *Orfeusz*, meg a *Szép Heléna* melódiáit, mint a Moszkva felé vezető úton, a balalajkától visszhangzó muzikkorszámokban, avagy az alaskai kezdetleges aranyásó viskókban. Nem volt gramofon, nem volt rádió és a dal mégis szárnyra kelt, inkább mint ma? Miért? Mert az volt a hivatása, arra született, hogy szárnyakra keljen. Mert az olimposzi istenek az *Offenbach* gunyoros, torz fintorán keresztül leszállottak a földre, hogy mulattassák az embereket. És a daloknak, az operettmelódiáknak nem volt tisztavirágéletük,

D

nem egy napra születtek, hogy azután meghaljanak, ezek mulattattak évekig, kiváltságosak voltak, mert fantáziát ébresztettek, mert valódi ihletből születtek. Egy Offenbach-muzsika Párizs felé, Párizs titokzatos vörös függőnci, szilaj, megbotránkoztató cancantánca felé ragadták a fantáziát... és akkor jött Strausz János, szinte tiltakozva emelte föl karmesteri pálcáját. És ömlött a bécsi keringő, a színes, az édes dallam, mintha enyhe tavaszi szél lengedezne a szürkés-kék esípkés István-torony körül, mintha virágszirmokat sodort volna elének a Práter-allée hársfáiról, elvegyülve gyöngyvirág és Ylang-Ylang parfümállattal... mert csak ezt a két parfümöt ismerték akkor az ott kocscikázó, lovagló, hatalmas-tollas kalapos, puffos dívatot viselő szépasszonyok. A „Kék Duna keringő”, amelyet ma is eljátszik Ausztriában naponta minden zenekar, mintha Bécs kedvességének, régi, homálybavesző dicsőségét akarják egy-egy futópillanatra fölleveníteni... a „Denevér” kedves dalát, melyet oly finoman fordított magyarra egy szegény nyíregyházi sügő, mondván:

Boldog az,
Ki úgy feled,
Hogy szíve mélyen tovább nem szeret!

Ezek a dalok mintegy tartozékai voltak a muló századvég békés otthonainak. És megjelent Pesten, valahonnan Varsó tájáról egy rókavörös szakállú karmester, bizonyos *Kontá József*, aki egyéniségében, furcsa, bolondos életvitelében annyira hasonlított a nagy Offenbachhoz, megjelent és ő is szerenésesen beillesztett egypár örök melódiát az akkori operett-nippszekrényekbe: „Vak vagy óh szerelem”... „Egy kettő, egy kettő, indulj jobbra át!”...

S amikor a francia, bécsi operett elhalkult, egy pillanatra Anglia felől kaptunk egy csomó virágot — *Cherry-blossoms*, cseresz-

nyevirágot. Ezek a fehér rózsaszín dalvirágok egy japáni gésaház kertjében virultak ki, bizonyos *Jones Sidney* varázspálcája keltette életre őket, aki a *Gésákat* írta és a *San Toy-t*. *Jones Sidney* nem dolgozott egyedül, pompás számokat írtak az operettjeibe *Ivan Carill*, *Leonel Monckton* és *Napoleon Lambellet*. Ezek az idegen ritmusok egy-kettőre befészkeltek magukat a közönségünk szívébe, talán főleg azért, mert *Makai Emil* írta hozzájuk a minden idők legpompásabb operettverseit:

Napkelet gyöngye ég veled,
Ég veled rózsaszál...

Aztán egyszerre csak megszólalt Budapesten *Kacsóh, Huszka, Jakoby*... Bécsben pedig *Lehár, Strausz Oszkár, Fall, Eysler, Kálmán*... nyolevan teljes esztendeig kedvence volt a közönségnek ez a műfaj, a táncos, vidám, mókás, könnyű, édes, tetszetős operettmuzsika.

Nem, nem lehet baj az operettel! Csak meg kell találni azt a határozott irányt, amelyben haladhasson. Hiszen azt látjuk, ha a mai időknek megfelelő hangulat támad a színpadon, a mai nap „bar”-millióje, a mai gyerekek sportszennedélye, vagy olykor a közelmúlt napsugaras idejének a muzsikája... a közönség azonnal fölfigyel rá. Csak újat kell adni és jót. Hadd dübörögjön a dzsezz nyughatatlan dallama... új színt hozott a mai lelkeknek, idegeknek megfelelő hangulatot és a színpadon az a szép, a mi divat. És az a divat — a mi a siker. Csak a úgynevezett szabályos operette bukott meg, a primadonna és a bonvivan, valamint a táncoskomikus és a szubrett párhuzamos szerelem, amely különféle kilengések után a harmadik felvonás végén találkozik a finalettóban, egy-egy éppen olyan sablonos, mint unalmas operettesokban!

Az ideális asszony

Gróf Batthyány Gyula szenzációs nyilatkozata a művész és a nő viszonyáról

Vékony ujjai között füstöl a cigaretta, maga elé néz, látszik, hogy a témával foglalkozott. Fölényesen kultúrált és intelligens. Soha többet nem merek arisztokrata viccet elmondani a beszélgetésünk után.

— Közhellyel kell kezdenem, a mai

szépségideál a magas, vékony, már a fiúhoz hasonló nő.

Mint *művész*, az a véleményem, hogy a mai nő, a magas, izmos, napbarnított, kiegyensúlyozott, nagyon szép az életben, mert fiatalos, üde, kívánatos, olyan, mint egy gusztusos friss gyü-

Estély

mö
eln
tit
Ev
nő
fes
fes
mű
kla
bar
me
mé
ide
A
Fel
típ
a
ala
fog
mo
por
dul
meg
típ
én
szir
nen
soh
biza
A
szor
zott
ten
az
ami
vesz
zöl
arcu
mű
unif
láb,
el a
a ru
vebl
a m
A
egy
teni
kép
egyé
M
a m
A n

möles, de a művész szempontjából az elmúlt kor asszonytípusa sejtelmesebb, titokzatosabb volt, tehát érdekesebb. Evvel lehet magyarázni, hogy a mai nőnek még nem jött el a megértő nagy festője. Sem a szobrászatban, sem a festészetben, seho' a világon nincs művész, aki a mai női szépségideált klasszikussá tette volna. Az irodalomban már halhatatlan alakjai születtek meg a mai nőnek, de a képzőművészet még nem fogta fel teljesen az új nő ideált.

A múlt század nyolcvanas éveiben *Felician Rops* a századvég kokett-típusából örök emléket adott és bevitt a művészi köztudatba olyan asszonyalakot, amely örökké demonstrálni fogja; ilyen volt a századvégi érzéki, mondain nő. Ma ez nincs, vannak portrék, de a mai asszony lénye, mozdulata, új arckifejezése nem ihlette meg a nagy festőket. A művész az új típusú nőt még nem értette meg. Az én asszonyalakjaim, bár úgy látszik, szintén nem a mai szépségideálok, hanem nyugtalanító *egyének*, akiknek sohasem a csinoságát, hanem egyéni bizarrságát hangsúlyozom.

A festőnek nagyon tetszik a ma asszonya, festett arc, az erősen rúzsózott száj, föltét'len érdekesebb és festeni, karakterizálni sokkal könnyebb az ilyen arcot. Sőt a párizsi festés, amihez a nők már lárvaszerű maszkot vesznek fel a kozmetikusnál, amikor zöld, lila púderrel hangsúlyozzák az arcukat, különösen megragadja a *művészt*. Ellenben a leegyszerűsített, uniformisszerű ruha, a szabad kar és láb, művészi szempontból, sokat vesz el a nő érdekességéből. Régen, amikor a ruha díszes volt, mennyivel dekoratívabb volt a nő, sokkal jobban izgatta a művészek fantáziáját.

A rövid ruha korában próbált volna egy festő, mondjuk, egy estélyt lefesteni, olyan lett volna, mint egy strandkép: csupa-csupa lábszár, semmi egyéni.

Mint *férfit*, sokkal jobban megragad a modern nő és sokkal jobban tetszik. A modern szépség óriási haladást tett

Kaya heregnő

és ma már nemcsak *divatos*, hanem az e'özö korokhoz hasonlítva, abszolúte is szebb. A mai nő őszintesége szebbé tette a lelkét, a sport szebbé tette a testét. Sokkal szebb *emberpéldányok* vannak a mai nők között, mint régen.

A sovány nő divatját lelki motívumokkal is lehet magyarázni — a sovány, fiús alakú nő önkénytelenül is a jópajtás benyomását kelti; a fiús nő ritkábban kelti azt az érzést, hogy na ezt a nőt jó volna alaposan összevisszaszókolni. És ez a pajtástípus a kultúrát és a testi vágyaknak nem a legnagyobb fontosságot tulajdonító férfiak sokkal kellemesebb. El tudom képzelni, hogy a molett nőnek a mai „sovány” divat idején komoly sikerei lehetnek — de, azt hiszem, az egyszerűbb, a priméréletnek örülő embereknel.

Az átlag férfi, aki fáradt a munkától, aki nem szereti a problémákat, aki a dolgokat úgy veszi, ahogy látja, ökvet'lenül erotikusabbnak, vonzóbbnak fog egy gömbölyű nőt találni, sőt, meg vagyok győződve, hogy sok férfi, *ha már beleszerelt* a sovány nőbe, szívesen venné, ha egy kicsit gömbölyűbbre hízna.

Svéd hölgy

A fiús, fölöslegmentes kisportolt női testek olyan magas kultúrát sugároznak ki magukból, olyan távolodást a nő, mint *préda fogalomtól*, a nőtől a virágszáltól, hogy csak nagyon kifinomodott szépérzékű emberben keltenek erotikus vágyat. Mert a férfi mindig a gyengét, a prédát szereti, azt, akít meg *kell* hódítani, már pedig a fiús típus nem hódíttatik meg, elvesz és eldob, mint a férfi.

Százszázalékos férfiúi elméletben elismerhetik a fiús szépséget — de égni a gömbölyűért fognak.

Mint férfiúnak nem tetszik nekem és nagy baj, hogy a nők egyes divatos és elismert szépségek után, direkt *maszkírozók* magukat. Borzalmas, hogy tucatjával sétálnak a „Greta Garbó”-k és a mozi nézőtéren minden második nő „Clara Bow”-nak néz ki.

Nem is tudom megérteni, hogy sikerül nekik sokszor főkéletes imitálásuk. Régen egyéniségre törekedtek a nők, ma direkt *sportkülsőségekben* unifor-

mizálódnak. Régen, ha egy hölgy a másik ruháját lekopírozta, tragédia volt; ma egy sikerült modell százával szaladgál és egyik nőnek sem fájt. Régen egyéni mozdulatok, fejtartás anynyira fontos volt, ma még orrot is modellíroznak egy köztudatba átment szép orr után.

Belsőleg a nők egyénibbnek lettek és oly magasságra fölemelkedtek, ha jóindulatú akarok lenni, úgy magyarázhatom a *külső* uniformizálódását, hogy a nők idomultak a férfiakhoz, akiknek sohasem jutott eszükbe, hogy a szmokingjuk egyforma; vagy a nők azt érzik, nincs szükség külső segítségre, a szellemük majd megmutatja az egyéniséget.

Mindenesetre férfiszempontból azért nem kellemes látvány, hogy minden nő egyformán teszi fel a kalapját, hogy centiméterre egyformán látszik ki a fejük búbja. A kozmetika uniformizálódása ellenben szép, csak nem a lárvá, mint a festőnek tetszik. Aki nem festi

magát, ma már az általános divat közben nem kiválik, hanem hamupipőke benyomást teszi. A festetlen száj ma olyan a rúszozott ajkak között, mintha nem is volna száj, csak egy vonal az arcban. Nem szólva arról, hogy gráziozus új, szép mozdulatokat vettek fel a nők a festés által. Egyáltalában nem diszonáns, sőt kedves és csinos amikor egy nő rúszozza a száját, akár nyilvános helyen is.

Mint *arisztokrata* — a mi asszonyainkról, az arisztokrata nőkről kell beszélnem. A mi asszonyaink megelőzték a mai típust, már régen sportoltak és vigyáztak a vonalaikra és már rég nem szerették azt, ami édeskés stílus.

Az arisztokrata nő ma sem változott, ma is az örök jellemzője, hogy kerüli a feltűnést, halk, nem szeret semmit, ami „herb“. Csak a legfiatalabb arisztokrata generáció kezd szakítani, evvel, már rikító színű ruhákat viselnek, ami régen elképzelhetetlen volt, sőt a feltűnéstől sem riadnak vissza.

Ahogy a mai nő közeledik *külsejében* az arisztokratatípushoz, úgy az arisztokrata fiatalság *külsőségeiben* hasonlítani kezd az átlagtípushoz. Ebben talán része van a korszellemnek is.

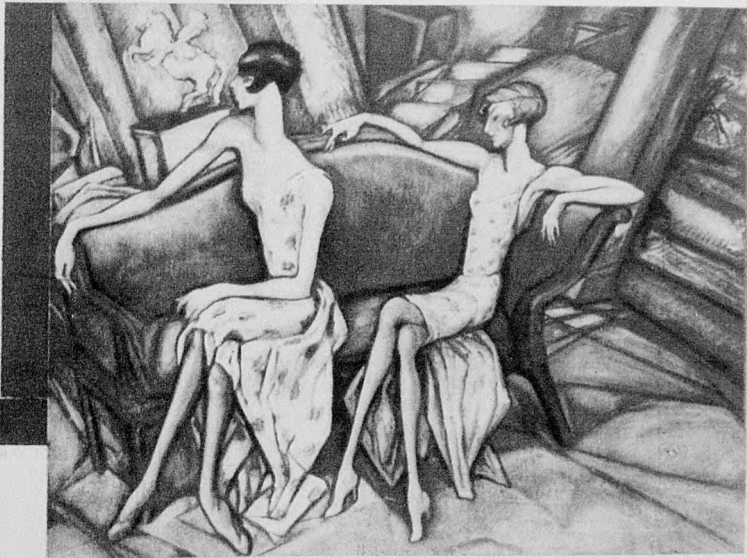
Az előtt elképzelhetetlen volt, hogy egy arisztokrata hölgy egy nyilvános restaurantban ebédeljen, ma már nyilvános helyen táncolnak. Az új generáció. De az arisztokratikus alakú mai nőből hiányzik a halk, tompított módor. Hogy a régi arisztokrata dáma mennyire eltért az átlagtól, a legszebben megjátszva Lábass Jucitól láttam. A „Hawai“ egyik jelenetében a filmdívt játsza és egy köpeny fölvétele után, mint hercegnő jelenik meg újra. Tökéletesen más lett a mozdulata, másképp fogta össze a köpenyét, másképp mozgott. Ragyogóan mutatta a kontrasztot és élethűen játszotta az arisztokrata dámát.

Mindent együttvéve — a mai ideális, női szépség, hogy ne legyen édeskés, hanem határozott.

Például nem tudom megérteni az amerikai filmek „süsses Mädchen“ típusát, hogy tetszhet, Amerika alacsony szellemi nivójára mutat. Borzalmas mikor például láttam egyik filmen, hogy vasúti szerencsétlenség után, kitűnően ondulálva, mosolyogva tipegett elő egy kis baba nő.

A baba nőt legyőzi a dolgozó nő, aki őszinte és a szó nemes értelmében abszolút szabad. A *legvonzóbb típus* a mai társadalomban, csak igazságtalan, hogy annyit foglalkoznak vele, a múlt században is volt nagyon sok dolgozó nő és sohasem beszéltek róla.

Gyenes Rózsa dr.

Testvérek

Akárhogyan is szabódnak ellene, a gyakorlatban a színpad lassan-lassan „egyenrangú” lett a magas arisztokráciával. A tények legalább is ezt mutatják. Fél század év előtt még mindenki megbotráncozott, amikor János főherceg feleségül vett egy kis bécsi színésznőt és világraszóló szenzáció volt, hogy Kinsky Jenő gróf oltár elé vezette a Pálmay néven híressé lett Petrás Ilkát. Azóta nagyot fordult a világ. Ma már megszokott dolog, hogy híres és kevésbé híres művésznők kerülnek a gótai almanachba a házasságuk révén. Atholl hercegnő két évtized előtt még a londoni operettszínpadok csillaga volt s a színpadról szerzett feleséget a Budapesten jólismert Joachim porosz herceg is, aki 1923-ban öngyilkos lett. A filmszépészek közül pedig egész sereg házasodott a magas arisztokrácia soraiba.

Magyarországon a háború óta úgyszólván minden évben „kékvérű” lett egy-két színésznő. Nálunk sem szokatlan tehát, hogy úgynevezett mezzaliansz útján csinál nagy társadalmi karriert egy-egy művésznő. A trón magasáig azonban egyik se vitte. Ez csak egyszer történt meg, amióta a világ

világ — igaz, hogy másfélezer év előtt. Másfélezer éve annak, hogy egy sztárból valódi, hamisítatlan trónon ülő uralkodónó lett. Theodóra-nak hívták és cirkuszi lovárnóból (akkoriban a cirkuszból kerültek ki a sztárok) emelkedett a világtörténelem leghatalmasabb és legpompázóbb trónjára, a bizáncira.

A kis Theo bölcsőjénél senki sem álmodhatta meg a ragyogó sorsot, ami a gyermekre várt. Nem is volt bölcsője. Anyja, kiöregedett matróztündér, kopott szalmagykényre fektette. Vadállatok bömböltek a sírdogáló gyermek körül. Apja ugyanis etető volt a császári cirkuszban és nyomortúságos tanyájuk ott állt a ketrecek szomszédságában.

A kislány több verést kapott, mint jó szót és többször feküdt le éhesen, mint jóllakotlan. Mikor császárnó lett, az a pletyka járta róla, hogy gyermekkorában a vadállatok húsadagjából csent el egy-egy falatot és azt sütötte meg magának. A nélkülözés azonban nem ártott meg neki. Gyönyörűen növekedett. Különösen csodálatosan nagy és tüzes tekintetű szeme tűnt fel mindenkinek. *Hyphastatos*, a cirkusz öreg és tapasztalt felügyelője egy alkalommal állítólag ezt mondta volna róla:

— Ennek a gyermeknek a tekintetében egy hetera lelke csillog. Rossz vége lesz, vagy nagyon is sokra viszi, ha az istenek úgy akarják. A férfiak mindenesetre jól teszik, ha már előre óvakodnak tőle.

Amint a szavaiból kitetszik, a felügyelő nem hódolt meg a divatos kereszténységnek, hanem pogány maradt. Kedélyes öreg faun, aki rossz véleménye ellenére is szívesen eljátszogatott a gyönyörű gyermekkel. A térdére ültette, édességeket adott neki és mesélt a régi istenekről. Theodora négyesztendő volt ekkor. Sok-sok év múlva megemlékezett az öreg pogány jóslatáról, magához hívatta annak gyermekeit és gazdagon megajándékozta őket.

A szépszemű kislány naphosszat a cirkusz tekervényes folyósóin csatangolt. Sokszor csak késő éjszaka sompolygott vissza szégyenes fekhelyére, óvatosan, nehogy hirtelenkező atyját fölébressze. Theodora nagyon félt

az apjától. Az élető, aki vadállatai mellett félig maga is dörögő, haragos fenevaddá vált, hirtelen dühében nem igen nézte, hogy gyermekkel van dolga.

A cirkusz művésznépe azonban szívesen eljátszogatott vele. Virágokat és édességet ajándékoztak neki. Ünnepi játékok alkalmával szokás volt gyermekcsapatokat is felléptetni. A véres mutatványok előtt szívesen gyönyörködött a közönség ebben az ártatlan látványban. Csakhamar Theodorát is besorozták az egyik csoportba, sőt szépsége és kecses lánca révén a csapat vezetője lett.

Valaki észrevette, mennyire vonzódik a lovakhoz és lovagolni tanította. A gyermek kiváló tanítványnak bizonyult. Ugy tudott bánni a lovakkal, mint később a férfiakkal. Felléptették mint csodagyerek-műlovarnót és nyolceves korában aratta első nyilvános sikerét. Tizenkét éves korában már részt vett az ünnepi színjátékokban és hamarosan kedvence lett a közönségnek. Legjobban azt csodálták rajta, hogy gyermek léteire otthonos volt a csábitás művészetében. De hát korán kezdett tapasztalatokat gyűjteni. Annak a kornak a gyermekei mások voltak, mint a maiak. Koránérett kis lelkük szomjasan itta be mindazt, ami körülöttük lejátszódott. A felnőtteknek eszükbe se jutott, hogy leplezessék előttük az életet.

Bizánc trónján I. Justinianus császár ült ezidőtájt. (529—565.) Uralkodását sok ambícióval kezdte. Az ő kezdeményezésére jött létre a híres jusztiniánusi kódexsz, az antik római jog gyűjteménye. Később azonban mulatozásnak adta magát s birodalma sorsát tanácsosaira és hadvezéreire bízta. Ezzel a koronás „jámpec”-cal került szembe a már tizenkilenc éves és csodálatosan szép Theodora egy előadáson. Élete, ragyogóan felfelé ívelő karrierje ebben a pillanatban kezdődik.

Justinianus parancsára a császári palotába költöztették a szép lovarnót. Ezen még senki sem ütközött meg. De a botrány nem sokáig váratott magára. Theodora értett hozzá, hogy rabszolgájává tegye a fiatal császárt, aki még erélyes is tudott lenni — ha Theodora akarta. Családjának heves ellenkezésével dacolva, feleségül vette a lovarnót és maga mellé ültette a ragyogó császári trónra.

És most következett a meglepetés. Theodora nem várt uralkodónői rátermettséget árult el. A hírhedt *Nika*-láadás idején erélyes és szilárd magatartásával férjének nemcsak a trónját, hanem életét is megmentette.

Theodora esászárnő két udvarhölgyével

Justinianus halála után pedig egyedül uralkodott a már roskadozó, de még mindig hatalmas birodalom fölött és nem bizonyult rossz államfőnek. De a trónon is az maradt, aki volt: a szerlemnek élő kurtizán. Szórákosásaiban hű szövetségese volt a nagy hadvezér, *Belisar* felesége, Antonina, korának egyik legraffináltabb asszonya, aki maga is érdekes karriert futott be. Alantas sorból lett a hatalmas Belisar felesége. Anyja táncosnő volt, apja kocsis. Férjét annyira a hatalmában tartotta, hogy Belisar a hűtlenségét is elnézte. Mindamellett a maga módján szerette a férjét és elszántan védelmezte az udvar intrikái ellen. Egyszer tudomására jutott, hogy a császár meg akarja öletni a hadvezért. Antonina egy felbérelt emberrel megjósoltatta Justinianusnak, hogy ugyanabban az évben hal meg, mint Belisar. A gyáva Justinianus ekkor elállt a tervétől. Csodálatosképpen tényleg ugyanabban az évben halt meg mindakettő. Antonina őszintén meggyászolta a férjét és egy magaalapította kolostorba vonult vissza vezetelni.

Néhány esztendő múlva meghalt Theodora császárnő is, aránylag fiatalon, ötvenegy esztendőskorában. Csodálatos karrierjének, amely a cirkusztól a trónig ívelt, azóta se akadt mása.

Mi volna ha?...

1.

A bemutatón egy kis incidens történt. Egy karzati látogató valami zagyva megjegyzést tett Békeffi konferansza közben, mire Békeffi azt válaszolta:

— Ezen a színpadon már sikerült rendet teremtenem. De a közönség egy része, úgy látszik, még nem veszi észre, hogy ebbe a színházba más hang és szellem vonult be. Nem baj. Majd észrevétejtjük!

Tüntető taps. Az epizód véget ért, az előadás tovább gördült.

2.

De én még hosszú ideig ennél a jelenetnél maradtam. Ifjúságom első két évtizede elválaszthatatlanul a pesti ligethez fűződik és közvetlen tanuja voltam nagyszerű fejlődésének. Láttam, hogyan alakítják át azt a kőcos ósvadont modern parkká, hogyan építik a ragyogó szökőkutakat, állítják fel a márvány és bronzisteneket és kerekítik formás egységbe a rendetlenül csipkészelű tavat.

Csak egyetlen ba-

Szilgyeti Jenő, Orosz Vilma és Weszely Pál
Budapesti Színház — Mi volna ha? ... (Hajnal felv.)

**Békeffi László
és Pártos Gusztáv**

*Budapesti Színház —
Mi volna ha?...*

(Hajnal felv.)

bona bujkált makacsul a liget fái és bokrai között, melyet a régi, pislogó petróleum- és gázlámpák helyett felgyulladó villanylámpák fénye sem tudott elűzni és ez az volt, hogy a ligeti színházban nem lehet és nem szabad mást előadni, mint Feld Matyás nyári bohózatát.

Egészen furcsa és érthetetlen volt ez.

Budapest lakóinak hatalmas tömegét bélyegezték meg azzal a kijelentéssel, hogy ízlésük, kultúrájuk lényegesen alacsonyabb fokon áll, mint a város többi polgáraié. Nem vették észre, hogy ez csak önkényes feltevés, melyet a rohanó idő már régen anakronizmusná tett.

3.

Hála a rádióknak, a legelső néprétegek is napról-napra szorosabb barátságot kötnek a kultúrával, óriási mértékben tájul ismeretük és esziszolódik az ízlésük. És ma már nem vakmerő és fantasztikus vállalkozás írodalmat vinni a ligeti színpadra.

Pedig szatíra, mely Békeffi művészetének tengelye, a tréfa legmagasabb műfaja, mert megköveteli a nézőtől, hogy a kigúnyolt eseményeket ő is olyan fölényes szempontból lássa, mint a konferáló. Tájékozottságot, olvasottságot, műveltséget, kritikát követel a hallgatóságtól.

A bemutatkozóközönség sűrű tapsai igazolták, hogy Békeffi számítása helyes és jogosult volt. A publikum megértette és háálás volt.

4.

Színészek nevét kell kiragadnunk...

Szigeti Jenő. A „Vízözön” premierje után annakidején hasabokban meltatták a lapok kivételes karakterizáló erejét. Azóta is egy sereg sikert aratott. Mégis mindig elfelejtik és újra kell felfedezni. Mi ennek a lélektani magyarázata? Bizonyára az, hogy a színpadon kívül a magánember szürke és vissza-

vonult életét éli. Még nem tanulta meg, hogy a színész a színpadon túl is tartozik komédiázni és menedzseltetni magát.

Pártos Gusztáv. Négy sanzont adott elő remek karakterizáló erővel. Kivételes tehetsége van elmaszkírozni magát. Az est folyamán főleg Hitler, McDonald és egy közismert újságíró maszkjában aratott viharos tetszést. Sándor Pál, aki minden premieren ott ül a földszint első sorában, úgy nevette, hogy még a cvikkerje is leesett az orráról. Egy földszinti páholyból viszont Pakots tapsolt lelkesen.

Peltes Sándor: a miniatűrművészet legkiválóbb mestere. Egy részeg embert játszott, aki erkölesi prédikációt intéz a közönséghez. Óriási sikere volt.

Sólyom Janka. Elmélkedni kellene arról, hogy tulajdonképpen miért számúzték kabarészínpadjaink a sanzont? Kiderült, hogy a közönség nagyon élvezi és szereti ezt a műfajt, csak éppen művészi módon kell megszólaltatni. Sólyom Janka, aki valamikor az Apolló Kabaré sztárja volt, ma is azzal a szuggesztív eleganciával jelenik meg a függöny előtt, mint régen és érzéki színezetű, drámai erejű hangjával,

biztos mozdulataival percek alatt fölényesen győz.

Kemény Oly. A Bethlen téri színházból ismerjük. Kítünő humora van. Fiatal komika, aki remekül kuplézik. Nőknél ritka képesség.

De észre kellett vennünk Kabók Győző mindig zamatos humorú figuráját, ízes magyar beszédét, fel kellett figyelniünk Szőnyi Lenke rokonszenves fiatalására, Dózsa István, Vértes Tibor és Kürti Sándor nobilis játékára. Radó Sándor kupléja ezúttal sem tévesztett hatást. De ezt a rendkívül intelligens színészünket, akiről el kell árulnunk, hogy magántársaságban egyike a legelmébb rögtönzőknek és mulattatóknak, szeretnénk arra figyelmeztetni, hogy ne vállalja olyan kuplék előadását, melyeknek ő a hőse. Az ilyesminek távolról sincsen olyan hatása, mintha a témától való elvonatkozott művész fölényével választja meg kupléját.

5.

Végül Békeffiről...

Őszintén szólva nem tudom, hogy a fizikumát csodáljam inkább vagy kifogyha-

talan ötetelességét és termékenységét. Állandóan a színpadon van. Hanggal már nem is bírja, néha szinte csak jelzi mondanivalóját, de így is kedves, fölényes, szuggesztív hatású művész, akit betölti a színpadot. Mégis, a saját érdekében nagyon nyomatékosan ajánljuk: ne legyen annyira pazarló. A közönséget fárasztja a humornak ez a bősége és az elfaradt nevetőizmok már nem olyan hálásak egy-egy remek ötletért, mintha szerényebb mértékben jutnak nevető alkalomhoz. Gondoljunk a terített asztalra! Egy-két jó fogás összehatása és sikere tökéletes. De tíz kítünő fogás végeredményben csak gyomorterhelést okoz és a sok jó együtt már rosszat eredményez!

Békeffi ma veretlenül a legjobb kabaréfróknk és művésznk. Vérbeli komédiás, aki nemcsak megjátssza, hanem át is éli a szerepeket és maga is mulat groteszk ötletein.

A revü nagy sikert aratott. Megérdemelné, hogy az erkölcsi siker után most már az anyagi siker aranyosője is meginduljon. Mert, amint Békeffi megjegyezte: nem a kivételnek jár ma tisztelet, hanem a bevételnek!

Forró Pál.

Weszely, Pártos, Szőnyi Lenke, Pethes Sándor, Szigeti és Kürtly Sári

Budapesti Színház — Mi volna ha?...

(Hajnal felv.)

t. Allan-
r nem is
anivaló-
ggesztív
lnpadot,
yomaté-
pazarló,
ak ez a
nár nem
ötletért,
k nevető
asztalra l
re töké-
ményben
ó együtt

kabare-
diás, aki
li a sze-
ötletein,
demelné,
már az
nduljon,
nem a
a be-

orró Pál.

nal felv.)

Bécsi utazása előtt megdöbbenő kalandja volt Pál Erzsinek!

Furcsa kalandban volt része a minap Pál Erzsinek, a Király Színház fiatal szubrettjének, aki az elmúlt héten írta alá bécsi szerződését. A művésznő egy nagyobb társasággal egész napos autókirándulásra ment és a hosszú autót út ugyancsak kifárasztotta. Amikor Siófokra megérkeztek, boldogan feküdt le a strand homokjára, hogy kipihenhesse az autózás fáradalmait...

Alig helyezkedett el, amikor valaki gyengéden megérintette a vállát. Ahogy felnézett, csodálkozva látott maga előtt egy apró, hosszúszakállas emberkét, aki mosolyogva tekintettrá.

— Hamar vegye fel a ruháját és jöjjön velem — suttogta.

— Mit akar tőlem? — kérdezte Pál Erzsike.

— Majd útközben elmondom. Siessen.

Az áldomás

(Hajnal felv.)

Miután a művésznőt szórakoztatta a dolog, engedett az apró emberke kérésének, bement a kabinjába és néhány perc múlva már magukmögött hagyta a strandföldöt. Egy ideig némán haladt egymás mellett, majd a kis öreg hirtelen szertartásosan meghajolt.

A kőbányában
(Hajnal felv.)

— Pardon! — mondotta. — Még be sem mutatkoztam. Erdei Manó vagyok.

— Nagyon örülök. Rokonságban van talán a szegedi Erdeiekkel?

— Oh, nem. Az én hazám Meseországban van és a hét törpék egyike vagyok.

Pál Erzsi fokozott érdeklődéssel tekintett kísérőjére. A kaland kezdett mind izgalmasabb lenni.

— Jaj, most már emlékszem önre. Ugy-e, ön a Hófehérke egyik lovagja?

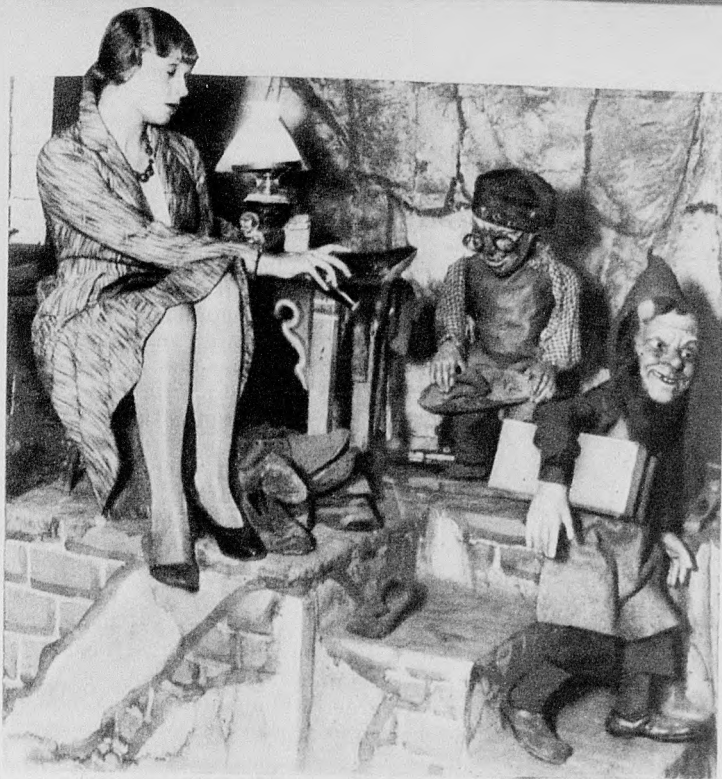
— Csak voltam — sóhajtott fel a törpe, de kiábrándultam belőle. Tudja, ő olyan régimódi. Még mindég a régi divatú ruháiban jár, hosszú hajat visel és nem használ sem rúzs, sem púdert.

Persze aztán csodálkozott, amikor az igazmondó tükör újabban így szólt hozzá: „Szép vagy, szép vagy, szebb a napnál, de minden pesti nő szebb náladnál”. Elhatároztuk, hogy detronizáljuk Hófehérkét és nőt választunk helyébe.

— Na és kire esett a választásuk, Manókám? — érdeklődött Pál Erzsi.

— Önre művésznő. Önt akarjuk megtenni Törpeország királynőjévé, de előbb bizonyos próbákon kell keresztülesnie. Ugy-e, elvállalja?

Pál Erzsi rövid habozás után igent mondott és alig néhány perc múlva megérkeztek Erdei Manó házához. Az otthonmaradt hat törpe hangos vivátozással üdvözölte az új Hófehérke-

Erdei Manó Pál Erzsit cipőjét javítja

az ujságban, hogy a magyar törpebirtokosoknak nagyon rosszúl megy a sorsuk... no meg aztán valami olyant is csiripelnek, hogy a Manókat Pesten nem nagyon szeretik. Na, de induljunk az első próbára.

— Hová ?

— Kőbányába.

— Hogyan ?

— Gyalog.

— Siófokról Kőbányára ? De hiszen én azt nem fogom bírni.

Csakhamar kiderült azonban,

jelöltet. A ház előtti tornácon terítették meg az asztalt, hogy bankettet adjanak a művésznő tiszteletére. Csakhamar megitták az áldomást, amely után a törpék körülfonták Pál Erzsit és kíváncsian kérdezték ki a pesti viszonyokról.

— Igaz-e, hogy Bethlen István is törpe lett ?

— érdeklődött az egyik.

— Nem tudok róla semmit — vonogatta a vállát a művésznő.

— Kár — sajnálkozott Erdi Manó, — pedig én úgy hallottam, hogy nagyon kis ember lett. Egyébként nem szeretnék törpe lenni Magyarországon.

— Miért ?

— Mert azt olvastam

Az északi sarkon
(Hajnal felé.)

Pál Erzsi csárdásra tanítja
Törpeország népét

bírsz majd ezekkel a nehéz kövekkel.

Ezután visszatértek a törpék házába, ahol Erdei Manó személyesen talpalta meg a művész nő cipőjét, amelyeket alaposan megviseltek a bánya éles kövei. Az asztalra újra rákerültek a parányi tányérek és apró poharak. A művész nő elébe valamivel nagyobbakat raktak.

— Jé, hogy került ide a gyűszűm?! — kiáltott fel a művész nő.

— Nem gyűszű ez leányom, — hanem a mi családi serlegünk. Igyál belőle az egészségünkre

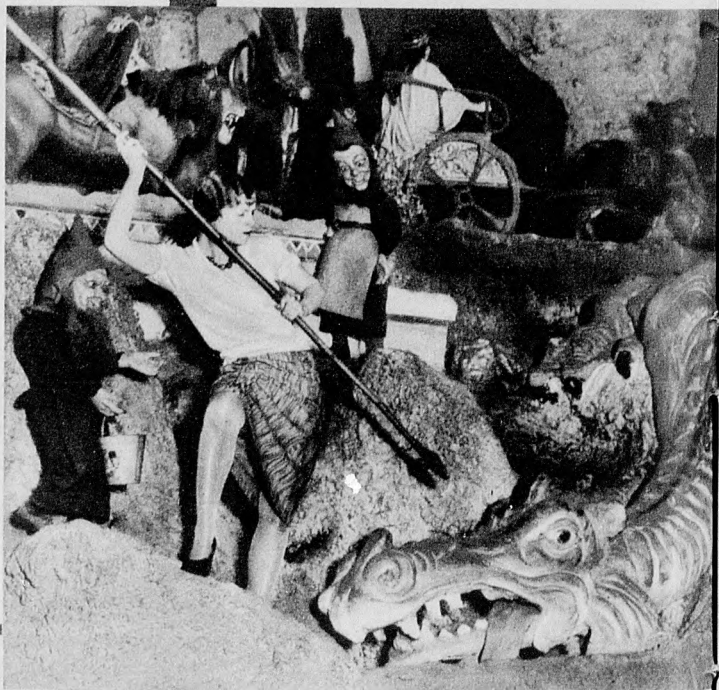
Az erdei lakban nem sokáig pihentek és újból útrakeltek. Most sem men-

hogyan egy valódi kőbányáról volt szó, amely Erdei Manó házához közelében feküdt.

— Nagyon súlyosak számunkra ezek a kövek és azért hívtunk ide le, hogy segíts nekünk.

Pál Erzsi az első próbát fényesen kiállta és a kis kocsiakat hamar telerakta kövekkel.

— Gratulálok — újjongott Erdei Manó. — Egy kő esett le a szívemről, mert azt hittem, hogy nem

Viaskodás a sárkánnyal
(Hajnal felv.)

tek s
borít

Észak
próbá
kellen

tegná
hogya
belőle

Min
nak, a
rövide

itt is
Egyéb
eset t

elbott
erejév
fejét.

ott ter
déval
őreget

és Pál
volt a

Egy
kor t

A mű
magát

Pál Er
natban

de az
terve f

ját, an
hét tö

vel
Egyetl

resztül
metes

amely
vonagl

nyúlt

— É
lelkenc

Manó.
harmad
utolsó
kezdve
peorsza
Egyébl
volt ez
— F
— A
váltan

tek sokáig, amikor egy hóval, jéggel borított területre értek.

— Ime, lányom, megérkeztünk az Északi Sarkra! Ez lesz a te második próbád színhelye. Néhány zsák jeget kellene hordani a jégvermünkbe.

— Na, ezt sem hittem volna még tegnap — csóválta fejét a művész, — hogy rövidesen északi sarkihordár lesz belőlem.

Mindamellett nekilátott a munkának, amelyben úgy kimelegedett, hogy rövidesen, akárcsak a kőbányában, itt is trikóra vetkőzve dolgozott. Egyébként itt majdnem halálos baleset történt, amennyiben Erdei Manó elbotlott a saját szakállába és teljes erejével az Északi Sarkba ütötte a fejét. Szerencsére Pál Erzsi rögtön ott termett és néhány apró jégcsokoládéval hamarosan talpraállította az öreget. Ezután északi sarkon fordultak és Pál Erzsi büszkén távozott, mert túl volt a második próbán is.

Egy erdőn haladtak keresztül, amikor félelmetes sziszegést hallottak. A művész csakhamar szembetalálta magát egy tüzet okádó sárkánnyal. Pál Erzsi az első pillanatban megdöbbsent, de azután magához térve felkapta dárdáját, amelyet eddig a hét törpe közös erővel cipelt utána. Egyetlen dőfféssel keresztülszúrta a félelmetes állat szívét, amely még néhányat vonaglott, azután elnyúlt a földön.

— Éljen, éljen! — lelkendezett Erdei Manó. — Ez volt a harmadik és egyben utolsó próbád. Mától kezdve te vagy Törpeország királynője. Egyébként tudod ki volt ez a sárkány?

— Fogalmam sincs.

— A feleségem. Elváltan élünk ugyan,

de a tartásdíj nagyon sokba került. Százszor annyi kellett neki mindenből, mint nekem.

A törpék diadalmenetben vitték be Pál Erzsit Törpeország fővárosába, ahol maga a miniszterelnök, Pitiáner Manó üdvözölte. A művész a királyi székben helyet foglalva elmondta trónbeszédét, amely csak néhány szóból állott.

— Egyedüli hivatásomnak fogom tekinteni, hogy Törpeországot és a törpéket nagyra tegyem — jelentette ki.

A koronázás után reggelig tartó dínom-dánom következett. A törpék új királynőjükkel együtt úgyszólván szünet nélkül táncoltak. Talán még most is táncolnának, ha...

Ha hirtelen Pál Erzsi arra nem ébredt volna a síófoki strandon, hogy valaki megrázza.

— Erzsikém, ébredj már, — költögette az édesanyja. — Megyünk vissza Pestre.

— Kár, hogy nem hagytál még egy kicsit aludni anyuskám.

— Miért, olyan szépet álmodtál?

— Igen. *Mesébe illő álmom volt.*

Szilágyi Ödön.

Pál Erzsi Törpeország trónján (Hajnal felv.)

A sas tanítja a sasfiókat

A diva súlyos beteg volt és magához
intette leányát, aki akkor első sikereit
aratta a színpadon.

— A vitrin legalsó polcán egy ka-
zettát találsz és a kazettában egy gyöngy-
sort.

— Köszönöm, anyám . . .

— Várj, gyermekem . . . — Becsüld
meg ezt a gyöngysort . . . Ékszereim
közt ez a legértékesebb. Karriert csinál-
hatsz, ha ügyesen használod. Az én
legszebb sikereim is ehhez a gyöngysor-
hoz fűződnek, mert valahányszor elhagy-
tam, az újságok mindig nagy cikkeket
írtak rólam.

— Mindig?

— Igen, mindig, mert sokszor elhagy-
tam.

— De anyám . . .

— Sokszor, mert mindig visszahozták.

— Micsoda becsületesség! . . .

— Ne légy megaláztatva, gyermekem. A
gyöngysor hamis.

Wallasz Jenő

Ó, Nyár...

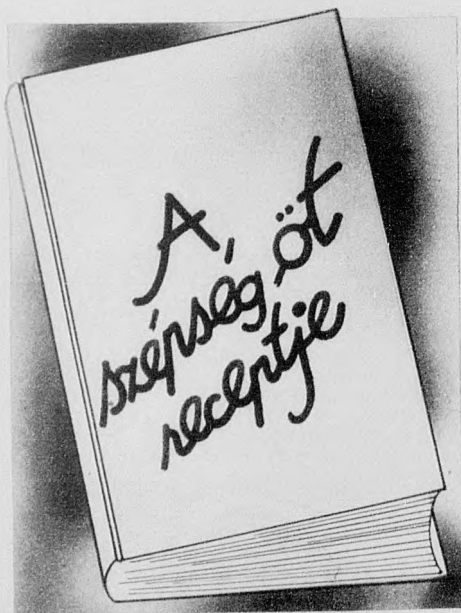
IRTA
GÁCS DEMETER

Nyár, mily gazdag vagy, mily remek vagy
és ó mily rettentő meleg vagy!
A város kínzókamra, börtön,
hol a boldogság most a földön?
Lihegve és versenyt szaladva
tolongunk mind ki, a szabadba.
Strand, víz, liget az Eldorádó,
ott künn mindenki napimádó.

Csak ki a napra nyakrafőre! ...
az szép, akinek bronz a bőre.
Ki mondén strandon, ki meg ingyen,
ki drága dresszben, ki egy ingben,
(sőt anélkül) felszabadultan
fürdik sugárban és azúrban.
Süss, csókolj, barníts, égi táltos!
ma mindenki tenéked áldoz.

Kirándulók, vadevezősök,
strandlángosok és vízihősök
s az árokpárt rongyos nomádja:
mind, mind a szent napot imádja.

Primadonnák bizalmas vallomása arról, hogy mitől szépek?

Hölgyek, méltóztassanak figyelni! Mert ez egy nagyon hasznos cikk. Öt primadonna leleplezte, hogy minek köszönheti a szépségét. Mi a nagy titkot sietünk gyorsan továbbadni. Tessék a különböző módszerek közül azt kiválasztani, amelyik önöknek legjobban megfelel. Esetleg méltóztassék mind az ötféle módszerrel kísérletezni. Ha valóban olyan hatásosak, mint amilyeneknek ünnepezt sztárjaink állítják, akkor igazán nem szabad sajnálni a fáradságot.

Íme a szépségreceptek:

Honthy Hanna

— Hogy ruganyosságomat és alakomnak természetes formáját megtartottam, annak azt hiszem az az oka, hogy

soha életemben nem voltam lusta.

Véleményem szerint a *lusta nő hamar öregszik és csunzul*. Én, amennyire csak lehetett, a sok munka és az intenzív elfoglaltság mellett vigyáztam is magamra. Ez alatt tessék azt érteni, hogy *nem tartottam soha sem butaságnak a kozmetikai tanácsokat*. Vigyáztam az alakomra táncal és tornával. Magam is sok olyan torna- és táncgyakorlatra jöttem rá, amely alkalmas a hízás és az elpuhultság megakadályozására.

S nem cigarettázom: *a hangom miatt és a bőröm miatt*. A nikotin nemcsak a fogakat sárgítja, hanem a bőrt is. Az alkoholfogyasz-

tók körébe sem sorolhatom magam. Nem iszom, mert

az alkohol nem szépíti meg a nőket.

Sőt. Viszont, amikor csak tehetem és amikor csak lehetséges — *iszom, evezek és napozok*. Beosztásos életet élek. Keveset pihenek. Nem alszom sokat. Nem eszem sokat.

Titkos Ilona

— Rengeteget sportolok.

Uszik, evezek, lovagolok, golfozok, boxolok.

Magamnak azt mondom, hogy azért kultiválom mindezeket, mert imádom a sportot. Valójában azonban azért teszem, mert *vigyázok magamra*. Szeretnék sokat enni s lustálkodni, mégis keveset eszem és sajnós — nem lustálkodom. Imádom a jó zsíros magyar ételeket — és helyett *gyümölcsöt eszem*. Eleinte nehéz volt ezekről a semmiségekről látszó igényekről lemondani, — de most már eszembe sem jut! Az ember addig vigyázzon magára — amíg van mire vigyázni.

— Igyekszem, hogy mindig jókedvű

Honthy Hanna

Titkos Ilona

legyek. Azt hiszem egy rossz nap, ha az ember sokat mérgeződik és gondot csinál minden csacsiságból — *jobban megcsúnyítja a nőt mint hat esztendő*. Keveset cigarettázom. Sokat vagyok a friss levegőn. Nyáron négerbarnára süttetem magam. Borzasztóan szeretem a napot. Fekete kávé nem iszom, mert idegesít. Reggeli előtt félóra torna — langyos fenyőfürdő utána. Aztán jön a jó finom, hideg zuhany — majd arcgőzölés, masszáz. Utána egy óráig — másfélóráig beolajozott arccal tanulok, vagy olvasok. Végül megérkezik a pompás reggeli: *tea, keksz és egy kis kompót*, — és én már püderozott arccal, rúzzsal teljes díszben és teljes étvággal fogyasztom el a „fejedelmi” ételeket.

Bajor Gizli

— Nem tornázom, nem fogyasztom magam, nem kenem magam, nem napozok, nem lovagolok, nem golfozok, nem evezek,

nem iszom, nem gyűlölök, nem tenniszezek, nem festem a hajamat, nem pihenek, nem alszom,

ne mensendiekezek, nem tartok hízó-

Bajor Gizli

kúrát, nem boxolok, nem koplalok, nem veszekedek, nem masszírozatom magam, nem sírok, nem mulatok — *ettől vagyok ilyen, amilyen vagyok!*

Gaál Franciska

— Azt hiszem a legjobb kozmetikai módszer az, ha az ember mellett állandóan van valaki, aki meggyőződéssel mondja:

Jaj de szép vagy ma! Jaj de jó napod van!

És ha ezt olyan meggyőződéssel, olyan tehetségesen tudja mondani, hogy a nő elhiszi — *akkor a nő meg is széptül.*

— Egyébként télen, nyáron, hidegben, melegben, viharban, szélsémben, hóban, fagyban — *nyitott ablaknál alszom*. Tornázom rengeteget — reggel délután és este, akárhogy el is legyek foglalva. A legprimitívebb tornagyakorlatokat végzem. Már nem is tudnék másképpen élni. Ha egyszer elmarad a tornázás — betegnek érzem magam. *Keveset eszem*. Nem szégyellem, hogy sokszor megerőltetésbe kerül ez a mértékletesség. Viszont nincs a világnak az a remek étele, amely megérné, hogy az ember meghízzék tőle. A masszáz is elengedhetetlen kötelessége a nőnek. Az arcbőrömmel nem csinállok különösebb kunsztokat. Reggel fürdés után a legtisztább vasesinnel lemosom. *A hajamat becsületszavamra nem festem.*

Gaál Franciska

Erdélyi Mici

Erdélyi Miel

— Amint a legkisebb fáradtságot érzem —
megyek aludni !

Még nem született meg az a kedves, szimpatikus, mulatságos társaság és mulatsága az életnek — amiért én képes lennék fáradtan tovább virasztani. Szerintem *bőrnek kedélynek, arckifejezésnek nincs nagyobb ellensége, mint a kimerültség*. A kimerültségnek pedig az egyetlen gyógyszere: az *alvás*. Lehet, hogy nagyon középkori, nagyon nagymamás ez a szabály — de én szentül hiszek benne !

Zilahy Irén

— A rendszeres torna, a rendszeres arcápolás, gőzöléssel és olajlemosással, a frissítő fürdő, a sport és levegő mellett talán

a **legfontosabbnak tartom a redukált étkezést.**

Napokig, sőt hetekig megvonom magamtól a kompakt ételeket. Előre megfontolt szándékkal *kopralónapokat* tartok. Ilyenkor csak gyümölcsöt és könnyebb szendvicseket eszem. Ez majdnem annyi, mint koplalni. s ha én esetleg megfeledeznék a karcsúság szabályairól — *az édes anyám nagyon energikusan figyelmeztet rá*. És igaza is van. Mert az embernek nem szabad megreszkírozni egy marhasültért vagy egy disznótoros

vacsoráért a nagynehezen megszerzett fegyelmélettségét.

És itt elárulom a legjobb, a legsikeresebb receptemet is :

reggel, délelőtt, délben, délután, este és éjjel, mindig, mindig nevetni — jókedvűnek lenni !

Ha reggel bosszúsán ébredek, vagy valami kellemetlenség kihoz a sodromból — a jókedvvel s a humorommal együtt aznapra búcsút mondhatok a „jó napomnak” is.

Lázár Mária

— Csak egy remek módszer van a világon :

a **Coué módszere !**

Éljen Coué ! Neki köszönhetem a frisségemet, az állandó jókedvemet, a fiatalságomat. Harmíncszor, vagy mondjuk ötvenszer elmondja magának az ember, persze száz százalékos szuggesztívítással: *Szép vagyok, fiatal vagyok, karcsú vagyok !* És ötvenszer ezt a szöveget: *Minden nap szebb leszek, fiatalabb leszek, karcsúbb leszek !* — és akkor úgy is lesz.

Na, de azért a mindennapi sportadagot sem hagyom el. Ezenkívül pedig jó módszernek tartom még az izgalom nélküli, nyugodt, rendes életmódot. És azt, hogy az embert szeressék . . .

Lázár Mária

Zilahy Irén

gyel-
sebb
és
lví-
lami
a jó-
apra

gon :

sége-
mat.
r el-
száz
gyok,
mszer
eszek,
akkor

lagot
lszer-
godt,
mbert

Hollywoodi Himgörők, akik óvatosságból magukkal viszik üstjeiket, hogy legyen miben „megfűzni” a férfiakat

Hogyan él Budapesten Sergio Failoni, az Operaház olasz karmestere

Sergio Failoni. Ma már a budapesti zenei élet kedvence. A kiváló karmester neve a legkitünőbb csengésű és meg kell állapítani, hogy megérdemli azt a szeretetet, amellyel körülveszik. Hogyan él Budapesten a művész?

Failoniek lakásán.

A Katona József utcában lakik Failoni. Modern bérház negyedik emelete. Failoni családos ember. Feleségét boldogan látják a pesti társaságban.

Kisfia, a hatéves Sergio, mozgékony, pajkos gyermek, akinek csínytevéséről legendák szólnak.

Német kisasszony tanítja németre Sergiot.

Hatalmas zongora van Failoniek szalonjában. Ezen a zongorán naponta három, négy, sőt öt órát is játszik Failoni, ha próbája van az Operában és néha nyolcat is, ha nines előadás vagy próba.

Failoni memóriája.

Mindent kívülről dirigál, partitúra nélkül. Bámulatos emlékezőtehetsége van. A „Bohémélet”-től kezdve „A nürnbergi mesterdalnokokig” az emlékezetében tartja azokat az operákat, melyeket dirigál. Szószoros értelemben bemagolja a kótát.

Olasz, de kitűnően beszél franciául és klesit németül is.

Failoni és Toscanini.

Azt beszéltek, hogy Failoni Toscanini miatt ment el Olaszországból néhány

évvel ezelőtt. Egyesek megerősítik ezt a hírt, ő maga nem nyilatkozik róla. Lehet, hogy igaz.

Mit szeretne dirigálni?

Failoni gyakran említi, hogy igaz vágya hangversenyeken dirigálni. Hiába vágyakozik, nem nagyon nyújtanak alkalmat a dirigálásra. A nyár folyamán a milánói

Sergio Failoni

Scala hívta meg, hogy dirigáljon két díszhangversenyt. Zsuffli ház előtt dirigált.

Sergio a társalgóban.

Failoni kisljáról, Sergioról mesélik:

Nemrég bement az Operaházba délelőtt és a társalgóban találkozott az egyik énekes-sel. Megszólította:

— *Tegnap este nem énekelteél jól. Felmondok neked!*

Sergio egyébként mindig ott van, ha édesapja dirigál. Ő maga is pálcikát vesz a kezébe és ellenőrzi, vajjon a papa helyesen veszi-e a tempókat.

A kis Failoni is muzsikos. Igaz, hogy még csak egy újjal zongorázik.

Ezzel szemben az első hangszer, amelyen melódiát tud kiesalni: *a gitár.*

— Muzsikusz lesz belőle — mondja Failoni.

A kigyerek pedig cukrász akar lenni.

Pedig muzsikusz lesz, az apja vére.

Mit tanul Sergio?

A kis Sergiot édesapja érdekes módszerrel nevele. Nem tagad meg tőle semmit. Ha pajkos, akkor azt mondja, hadd legyen, mert azért gyermek, hogy jól érezze magát. Ha félő, úgy is elég baja lesz az étellel.

Sergietto otthon tanul írni, olvasni, számolni. Nem jár nyilvános iskolába.

Természetesen érdekes dolgokat hallani róla. Egy-egy tényértörés vagy vázadóbas esik a szabad nevelés áldozatául. A kigyerek nem törődik a porcellánal.

Jó kedve is van mindig. Akkor komolyodik el, ha zenét hall.

Failoni és D'Annunzio.

Failoni zongoráján van egy érdekes dedikált kép. *D'Annunzio* Gabrielet, a kiváló poétát ábrázolja, Failoni világhírű honfarsát.

„*Failoni* Maestronak, jó barátomnak, a zseniális muzsikusznak szerettel *D'Annunzio*.”

Ezt írta a képre a költő.

A muzsikusz meglátogatta őt Gardonéban és játszott nála zongorán. Elragadtatással hallgatta.

A legközelebbi program

A dirigens ezeket mondja:

— Annak ellenére, hogy olasz vagyok, Wagnert dirigálok a legszívesebben. Ezért várom olyan ambícióval a „Lohengrin” repvizét. Friss színt akarok belevinni ebbe az operába, amit nagyon szeretnek Magyarországon. Utána Puccini három egyfelvonásosát hozza színre a színház, szintén az én vezetésem alatt. Boito „Mefisztofelesz”-ét szeretném még látni az idén, pesti színpadon és Malipiero olasz szerző művét, a „Hamis Arlekin”-t.

A redukált gázsí.

Failoninak is leredukálták a fizetését. Nemes gesztussal jelentette ki:

— *Ha mindenkinek redukálnak, én sem vonhatom ki magamat alóla.*

Belenyugodott abba, hogy évi 100.000 lírás fizetéséből 30%-ot, tehát 30.000 lírát levonjanak. Még hároméves szerződés köti a színházhoz.

A beérkezés.

Amikor Failoni Budapestre jött, még nem volt nagyon híres ember. Ma már azonban Olaszországban is a legelőnyösebben ismerik Maestro Failoni nevét és hír szerint a milánói Scala vissza akarja szerződtetni. Egyre magasabbra emelkedik a nálunk dolgozó kiváló muzsikusz karrierje.

Szenvedélye — a gordonka.

Failonit megkérdeztük, van-e valami szenvedélye?

— Igen, — felelte, — *a eszelőzés.*

Kitűnő gordonkaművész. Ha játszik, felesége kíséri zongorán.

GOITEIN FRIGYES

fiatal hegedűművész. Konez János növendéke, a Reményi-díj második helyezette

(Fotó Páris!)

Uj nagyamzóny

IRTA: UJHÁZY GYÖRGY

Csak suttogva, loppal emlegethettük a családban Babochay Kálmánt. Mi gyerekek azonban, különösen a kamaszkodó fiúk, mégis roppant áhitattal vettük a nevét a szánkra a Kitagadottnak. Általában így hívták, a Kitagadott, ha néha, kényszerűségből szólanok kellett róla a familiabelieknek. Rettenő nagy vétke volt Babochay Kálmánnak, bécsi színésznőt vett feleségül.

— ... Szégyent hozott ránk ... — mondogatták komoran az atyafiak és elkerülték, még a fiatalabbja se köszönt neki, szigorúan tartották a haragot vele, ahogy csak a mi konok fajtánk tudja.

A Kitagadott pedig keményen állta a sarat, ő sem köszönt senkinek, még a tulajdon testvérének sem, az édesapámnak. Ha összetalálkoztak véletlenül, zordan lesütötték a szemüket s úgy csináltak, tettek-vettek, mintha a másik ott sem lenne. Igaz, ez igen ritkán fordulhatott elő, mert Babochay Kálmán bátyámék nagyon elvonultan éltek a birtokukon. Senkivel sem érintkeztek, mindig magukban voltak. Bezárkózva a hatalmas büki kúrián. Télien azonban betekre felutaztak. Mondták, Bécsbe. Cselédek száján jött pletykákból tudunk felőlük egyet-mást. Azt is csupán hallomásból tudtuk, hogy kislányuk született, az Évi. Persze, Bécsben hozta világra az idegen asszony, amivel már amúgy is dúló haragot még nagyobb lángra szította. Kített, így hívták Babochay Kálmánét, sohase láttam közéről. Amikor el szoktak utazni, télen s a házuk előtt vitte el a szánkó, bundákba volt bugyolálva, semmit se lehetett kivenni a formájából. Mesélték, hogy rendkívül szép teremtés. Az egyik sógor a vonaton látta. Én hittem a szavának, mindig gyönyörűséges, csodálatos szépségnek képzeltem. Valami különös, mesebeli kód vette körül, ami megejtette a szívemet. Kálmán bácsi pedig titkon az ideálm volt.

Emlékszem rá, amikor vásárokon bevételődött a városba s dallás termete, kimagasodva a sokaságból, magára vont a szemet. Megfordultak utána az emberek. Ő meg senkivel se törődve, egyenes derékkal járt a felgyülekezett népség között, komoran, gógósen elnézve a fejek felett. Ha szót

váltott muszájból valakivel, mintha jégcsapokat csörrentettek volna össze, ridegen esengett a hangja. Mosolyt csak egyszer láttam az arcán, az is olyan hideg fényvel villant, mint a téli napsugár, ha pillanatra kibukik a nehéz, szürke ég mögül.

Én kaptam ezt a furcsa mosolyt.

Ugy történt, hogy a kisdíákszívem nem hagyott nyugodni s egy alkalommal, Szentmihály-napi búcsún, amikor megpillantottam délceg alakját a piactéren, a nyomába szegődtem. Minden lépésén követtem, kitértőn, fáradhatatlanul, órákon át. Nem vett észre engem. Meg-megállt a sátraknál, betért a boltokba, vásárolt. Amikor aztán nagyon felszaporodott a csomagja, a Fehér Holló előtt rostokoló kocsjára rakta a holmikat. Egész garmada tornyosodott lassan az ülésen. Már vagy harmadszor fordult így s éppen jócskán tele volt a keze mindenfélével, az aranygombos nádbotja a hóna alól kiesüszott, leesett a földre. Önkéntelen udvariassággal, de felesillanó örömmel, hogy szolgálatot tehetek neki, fürgén felemeltem a pálcát s készségesen feléje nyújtottam:

— ... Tessék ... — Éreztem, zavaromban elpirulok, mélyen, lángoló arccal.

Meglepetten nézett, talán ismerősek lehetek a vonásaim, pillanatra rámfeledkezett.

— Köszönöm ... — mondotta vontatottan s lehajolt hozzám, hogy egyik szabad ujjával átvegye a botját, közben, vidéki szokás szerint, de nyilván őszintén érdeklődve is megkérdezte:

— Hogy hívnak, fiam? ...

Lesütöttem szemmel, mintha bűnt vallanék be, megmondtam a nevem.

— ... Ugy? ... — villant éleset, elleneséget a mélytűzű kék szeme és elkomorodva végigmustrált.

Szerettem volna elszaladni, idegesen táncoltak a lábaim. Feszélyeztetten köhécseltem. Kínlódva, de csak kiálltam a kemény pillantásokat. Végre megszólalt. Fagyos, kegyetlen csöngésű lett a hangja:

— ... Hát aztán, lurkó ... te ... tudod-e, hogy én ki vagyok? ... — S gúnyosan összenézta a szemét.

Erőt vettem a belső remegésemre:

— ... Tudom ... Babochay Kálmán ...

bátyám... — feleltem s nyíltan ráemeltem a tekintetemet.

— ... Az vagyok... — dörmögte megcsendesedve, de láthatóan kelletlenül s mint aki nem tudja, mihez kezdjen, kicsit tétozva, bizonyosan sok minden átcikkázott a fejében, de végül is megrántotta a vállát és halkán elköszönt:

— ... No, szervusz... öcskös... — sarkonfordult, faképnél hagyott.

Megbűvölten, gyökeret vert lábbal, csak szemmel követve utána meredtem. Ő nem nézett vissza. Nem törődött többet velem.

Azért mégis én maradtam meg az egyetlen kapcsolat közte és a familia között. Ha néha találkoztunk, komoly arccal köszöntöttük egymást. Előfordult, hogy megelőzött a kalapemelésben. Szót azonban sohasem váltottunk. Így teltek a hosszú esztendőök s én emberré cseperedtem. Vakázó jogász voltam már, amikor idegen lovaslegény levelet hozott a részemre.

Töle. Babochay Kálmántól.

Kurta, kimért szóval az volt a levélben, hogy valami fontos ügyben azonnal keressem fel.

Képzhetni, mekkora ribilliót váltott ki ez a váratlan üzenet. Édesapám ugyan nem tiltakozott ellene, hogy elmenjek, de mord s hangtalan maradt végig a hirtelen összeülő családi tanácsban. A döntés hát az lett, tegyek eleget a Kitagadott kívánságának. Gondolom, inkább a kíváncsiság ösztökélte ezt a határozatot, mint a megcsittult harag. A múlt évek alatt megkövesedett gyűlöletté vált a szívekben a hajdani tiltakozás a házasság ellen.

Tehát rögtön kocsira ültem s kimentem Babochay Kálmánéhoz.

Kálmán bátyám maga fogadott.

— Szervusz... Hozott Isten... — s keményen kezeltfogott velem, de nem ölelt meg, amint az atyafiak között szokás. Nyomban bevezetett a szobájába. Leültetett, de hosszú percek teltek el, amíg megszólt. Csak most láttam, hogy mennyire össze van törve, a szeme sötét karikákkal beárkolyva, görnyedő háta szinte kipúposodott, a szívrrel babráló keze erősen reszketett. Végre megszólt.

— Tudod, hogy van egy lányom...

— Tudom... — bólintottam.

— Hát... — fogott bele nehezen a mondókájába... az én lányom... az Évi... megszökött... — Szinte habzott a szája, olyan indulatok dúltak benne.

— Aztán hová szökött?... — kérdeztem meglepetten.

— Bécsbe... az anyjával... — volt a kurta válasz.

— S miben lehetek a segítségére, bátyám? — fordultam hozzá szolgálatkészen.

— Beszéljél velük a nevemben... Megvinnéd az üzenetemet, hogy... — Kegyetlen nevetés között mondta ki a szót... kitagadom őket, ha tüstént nem jönnek vissza... — Iszonyút ütött ököibe görső-

sődött kézzel az asztalra. — ... Az én lányom ne legyen színésznő!

Lassan megtudtam tőle a részleteket. Évi az anyja biztatására folyvást csak arról álmodozott, hogy színpadra lép. Nap-hosszat szavaltak s valóságos előadásokat rendeztek a parkban. Nyilván Kálmán bátyámnak is tetszett ez a különös szórakozás, de arról hallani sem akart, hogy idegen emberek előtt s leginkább pénzért komédiázzon az ő leánya. A szigorú ellenszék szökés lett a vége. Nem tehetünk tehát mást, utánuk mentünk. Kálmán bácsi is elkísért Bécsbe. Megérkezésünk után azonnal rájuk találtunk egyik előkelő hotelben. Felküldtem a névjegyemet hozzájuk. Kis várakozás után jött a boy és jelentette, hogy fogadnak a hölgyek.

Babochay Éva minden képzeletemet felmúlóan szép volt. Mint valami szőke tünemény.

Elém sietett. Csupa lekötelező szívélyesség volt. Tudta, eltalálta, hogy miért jöttem. Nem magyarázgatott, de kapacitálni sem engedte magát. Azonban apróra kikérdezett, hogy van, mint van az édesapja. Öszintén feleltem. Láthatóan megrendítették a szomorú híreim, hanem azért arról hallani sem akart, hogy visszatérjen.

— Most még nem... — mondta rejtélyes mosollyal... majd holnap...

A búcsúzásnál arra kértek, hogy másnap feltétlenül keressem fel őket. Igérték, akkor majd rendezni lehet a dolgokat.

Megvittem a hírt Kálmán bátyámnak. Biztattam, hogy jóra fordul majd minden. Sikerült is az öreg urat kicsit felhangolni. Hogy agyonüssük a nehéz várakozású órákat, este színházba mentünk.

Bizony, ez regényesen hangzik, de az élet nem sokat törődik az ilyesmivel, a fellépő színészek között játszott Éva is. Óriási sikere volt. Tombolt a közönség. Kálmán bátyám, mintha lelkét veszítette volna, üres tekintettel meredezett. Árva szót sem szólt. Egész este. Színház után hazamentünk. Felkísértem a szobájába, néma mordan búcsúzott. Másnap reggel azonban vidámabban került elő, kezében nagy csomó ujságot lobogtatva:

— Hát, siker van... — mutatott a lapokra.

Persze, kibékült a leányával s a feleségével is.

Otthon ajkbiggyesztve fogadták a hírt: — Romlott ember volt a Kálmán... világleletében! — mondogatták.

A régi világ emberei megátalkodott baragjokkal távoztak el az élők közül.

Babochay Éva híres színésznő lett. A gögös, karddal szerzett Babochay névnek egyetlen élő fényessége. Ha megjelenik köztünk, úgy járulunk elébe mély hódolattal, mint a hajdani nagyasszonyok elé léptek, elfogódott tisztelettel, az ő atyafiai. S őrizzük áhitattal a Kitagadott emlékét. Mi, a forduló világ sodrában felkerült új nemzedék.

tudja meg tőlem, hogy mostanában a nyári színészvilág kedélyét mi izgatja a legjobban.

— Talán az a háború, amely a színészek és az igazgatók között kiltört a kollektív szerződés miatt?

— Dehogyan. Sokkal viccesebb dolog. Az összes színészkávéházakban és színészklubokban azt tippelik, hogy mikor és hogyan folytatódik a harc a két primadonna között.

— Hát ilyesmiről is szó van?

— Csakis ilyesmiről van szó! A dolog, ahogyan a színháznál mesélik, a próbákön kezdődött. Mindegyik primadonna az első peretől kezdve azon dolgozott, hogy az ő jelenéseit szabják minél hosszabbra. Amikor pedig ketten voltak együtt a színpadon, szinte agyonpróbálták egymást. De egyik se járadt bele. Azonban ez csak az előcsatározás volt. Hogy ki kapjon több reflektort, ki kapjon jobb ajtót a bejövethöz és ki kapjon több tapsos kimenést a színpadról. Ez mind csak apró esetepaté volt,

amely igazi harcban akkor robbant ki, amikor a lapokban az első hirdetések megjelentek. Az egyik nap az egyik nevével kellett elsőnek hirdetni, a másik nap a másiknak a nevével. És jaj volt a direktornak, ha csak egyszer is ellévesztette. Aznap a sértett fél nem volt hajlandó a próbán megjelenni és kijelentette, hogy még dupla gázsíért sem vállalja a szerepet. Kétféle plakátot is kellett nyomtatni, hogy a változatosság okáért egyszer az egyik, egyszer a másik neve legyen elől.

— A hajbakapásra vagyok kíváncsi!

— Várjon csak kérem. A házi főpróba napján volt igazán paprikás a levegő. Mert a színháznak van egy úgynevezett primadonna-öltözője. A legtágasabb, a legelegánsabb. Az egyik aranyos primadonna oda szó nélkül bevonult, egész táborkarával, öltöztetőnőjével, fodrászával, szobalányával. Mire a másik aranyos primadonna, aki két perccel később érkezett, olyan toporzékolást rendezett, hogy a rendező az igazgatóval megszökött a színházból, de ez mind hiába volt, a művész nő visszaült az autóba és kijelentette, hogy elég volt, ő nem játszik.

— Na és?

— Kovetek jöttek, mentek, öltözőket átrendeztek, békéltető tárgyalások folytak és a házi főpróbát sikerült mégis összehozni. Itt egy újabb baj merült fel. Rájöttek, hogy a darab hosszú. Különösen az egyik primadonna jelenetei nyúllak, nyúllak, akár a rétestészta. Jött a javítópróba, hogy a premieren ne legyen olyan hosszú a darab. És a rendező irgalmatlanul lerövidítette az egyik primadonna fölösleges jeleneteit. Mingyárt gyanus volt a dolog, hogy a primadonna ebbe a lerövidítésbe szó nélkül belemegy. A gyanu alapos volt. Mert a premieren hiába ugrotta át a sűgő a kihagyott mondatokat, a primadonna irgalmatlanul elmondta az egészet, az összes kihagyott

Strand-pyjamák,
gyermekruhák,
cipők, kötöttárúk nagy választékban
SZÉKELY JENŐ-nél IV. Petőfi 9
Sándor uccs 9

részeket, hogy a partnerek csak úgy juldokoltak a méregtől.

— De azért a premier mégis minden különösebb incidens nélkül folyt le?

— Sőt. Óriási siker is volt. A két primadonna egymást szinte átölelve hajlongott a függöny előtt. De a rendező és az igazgató is azóta minden nap fogvacogva mennek be a színházba. Mert a jövődő állandóan előre veli árnyékát. A premierről szóló kritikák is kissé felpaprikázták a helyzetet, mert volt olyan lap, amely az egyik primadonnáról két sorral többet írt, mint a másiktól és viszont. Színházi jósok, akik régi római mintára a színházigazgatók beleiből pompásan tudnak jövődőt mondani, azzal biztatják a berfenteseket, hogy az összeütközés csak késik, de nem múlik. Az okosabbak viszont, akik nem jósolnak, azt állítják, hogy ez minden nagy premier előtt így szokott lenni és most már végleg szent a béke.

— Egyéb harcok nincsenek?

— Dehogynem. Még pedig a színpadi szerzők között. Arról van szó, hogy ki legyen a szerzők egyesületének új elnöke.

— És ki lesz?

— Hát biztosat még nem lehet tudni, de e pillanatban igen sok híve van annak a csoportnak, amely Csathó Kálmánt jelölte elnöknek. Hallotta már, hogy az ismert színész, aki tudvalevően már évek óta egy szép görkl kedvéért súlyos hadilábon áll a feleségével, hogyan mutatta be legutóbb becses nejét egy társaságban?

— Hogyan?

— Így mutatta be: „Engedjék meg, hogy bemutassam a feleségemet, Mona Lisa asszonyt!”.

Minden ember annyit ér, ahány nyelvet tud

Tolnai francia nyelvtana

abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmat ad azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva a különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ára az összeg előzetes beküldése ellenében bérmentes küldéssel 70 fillér. — Utánvételt nem szállítjuk. Megrendelhető: a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. Dohány uca 12

Szép, formás és egészséges lábak

A láblájások mintegy
varázsűlésre megszűnnek!

Elegendő egy csekély mennyiségű a SZENT RÓKUS LÁBSÓ-ból egy layor meleg vízben feloldani, ezáltal balzsamos, tejszerű lábfürdő keletkezik, melyben lábait vagy 10 percig áztatja. Ezen idő után a lábak fáradtsága, égető érzése, bokák duzzadása pillanatok alatt megszűnnek, úgyhogy egy számmal kisebb cipőt hordhat kényelmesen. A jótékony, oxigéndús víz behatol a pórusokba és a fájós, lestrapált lábak olyanok lesznek, mintha újjászülettek volna. A cipő nyomása, csuklófájdalmak elmúlnak, a tyúkszemek annyira megpuhulnak, hogy kézzel eltávolíthatók. A túleröltetett és legyengült lábak új erőt nyernek, fokozott teljesítményre képesek. Kapható drogériákban, gyógyszerárakban. Ha valahol nem volna, forduljon: SZENT RÓKUS GYÓGYSZERTÁR-hoz, Rákóczi út 70.

— Miért Mona Lisa?

— Ezt kérdezték ott is. Mire a színész ezt a felvilágosítást adta: „Mert nyugodtan ellophatják tőlem!”.

— Na, most valami komolyat.

— Az is van. Komjáthy Károly operettjének, az „Éjjeli tangó”-nak, amely az idén érdemtelenül kevésszer került színre a Király Színházban, mégis meg lesz a külföldi nagy elégtétele.

— Hogy-hogy?

— Az „Éjjeli tangó”-t augusztus elején mutatják be Lipcsében, még pedig a lipcsei Operaházban, ugyanott, ahonnan Ábrahám Pál operettje, a „Viktória” indult világsikerre. És remélhetőleg az „Éjjeli tangó” lipcsei bemutatóját is ugyanolyan világsiker fogja követni, mert a második németországi bemutatója már Berlinben lesz.

— Tud valamit a legújabb színházi tervekről? Darabokról? Színházokról?

Gyomor- és bélzavaroknál, étvágytalanságnál, szorulásnál, fölfúvódásnál, gyomorégésnél, felbőfőségénél, szédülésnél, homlokfájásnál, hányingernél 1—2 pohár természetes „**Ferene József**” keserűvíz alaposan kitisztítja az emésztőutakat. Közkórházi jelentésekben olvassuk, hogy a **Ferene József** vizet még a fekvő betegek is nagyon szívesen isszák és általánosan dicsérik. A **Ferene József** keserűvíz gyógyszerárakban, drogériákban és fűszerüzletekben kapható.

— *Hogyne, hogyne!* A tehetséges Nádor Mihály, a magyar zeneszerzőgárda egyik legkiválóbbja jövőre valószínűleg mégis színrekerül az Operaházban, az őt megillető helyen. Egy régebbi daljátékát dolgozta át operává. Valószínűleg mégis az Operaházban kerül bemutatásra Kálmán Imre „Ördöglovas” című nagy operettje is.

— És kié lesz a Révay uccai Művész Színház?

— Eggyelőre hárman alkusznak rá. Nagyban készülődik az új szezonra

Alapi Nándor is, a Kamaraszínház új igazgatója. Szerződötési ajánlatot is tett Vaszary Jánosnak, a jeles vígjátékirónak, hogy szerződjék el hozzá dramaturg-rendezőnek, de elkésett, mert Vaszary közben ugyancsak dramaturg-rendezőnek elszereződött a Teréz körüti Színházhoz. Mit szól hozzá, milyen nagy hossz lett egyszerre Vaszaryban?

— És most halljuk a szokásos szerelmi történetet.

— Hát szerelem az nincs, de az ellenkezőjével szolgálhatok. Arról a fiatal művészről van szó, aki egy hónappal ezelőtt megnősült.

— Talán már vátnak?

— Azt nem! De a helyzetre jellemző a következő eset. A kedves házaspár néhány nappal ezelőtt kapott egy elkésett üdvözlőlevelet valakitől, aki csak most, elkésve gratulált a házassághoz. És mit tett az ifjú férj? A borítékra ráírta: „A címzett nem fogadja el”. És visszaküldte a feladónak.

Sikérel mutatkoztak be a Zeneakadémián Kánitz Gézané énekiskolájának növendékei. Néhány szcenizozott jeleneten kívül a Nebántsvirág két felvonását adták elő — megérdemelt sikerrel. Szereplők (balról jobbra) Hardy Margit, Honath Mihály, Doloriesényi Laci, Lauer Gizli, Román Pál, Melha Kálmán, Kertész Ö. István, Szikszay Dezső, Kánitz Viola, Borbás János, Péter László, Kertész Katonka Sári, F. Vágl Teri, Vajda Károly, Horváth Mária, Harámi Margit, Kánitz Gézané, Kralupper Mária (Kamara fotó)

Rádió

NAGY IZABELLA,

akik magyar dalokat énekelt nagy sikerrel, cigányzene kísérettel, esütörtökön a mikrofon előtt

(Fotó Vajda M. Pál)

A hullámhosszkaoszt Madrid után sem tudjuk megszüntetni

— mondja Szóts Ernő, aki a Délibáb olvasóinak beszámol a montreuxi konferenciáról és a rádió legközelebbi terveiről

A miniszterek várószobáiban nem ül annyi rendű és rangú ember, mint amennyi a Stúdió második emeleti előszobájában. Mint ahogy minden út Rómába vezet, ugyanígy a Stúdió labirintusaiban járóknak is csak egy a céljuk — bejutni Szóts Ernőhöz, a rádió igazgatójához.

Azt hisszük, nem túlozunk, amikor azt állítjuk, hogy Szóts Ernő Magyarország egyik legirigyeltebb embere. Valóban a magyar rádió üzemvezető igazgatójának lenni nem kis dolog, de azért irigyelni mégsem kell. A színházigazgatónak, a bankigazgatónak vagy más előkelő pozíciót betöltő férfiaknak csak egy szakmához kell érteni, Szóts Ernőnek azonban egyaránt otthonosnak kell lenni színhazi, politikai, irodalmi, zenei, mezőgazdasági és még Isten tudja hány szakmában. Különleges ajándéka a sorsnak, hogy mindezekhez Szóts Ernő valóban ért és ezenfelül vasídegei vannak, amely nem utolsó erény nála. Végül pedig diplomatának is kell lenni, hogy a protektorok és protekteiósok hihetetlenül felkészült seregét sértődések nélkül tudja visszaverni.

Szobája puritán egyszerűséggel van berendezve. A hatalmas íróasztalon katonas rendben sorakoznak fel a különböző telefonok és csengők. Itt ülünk egymással szemben Szóts Ernővel, akiről természetesen először a montreuxi rádiókonferenciáról beszélünk, ahonnan néhány nappal ezelőtt tért haza.

— Montreuxben — mondotta Szóts Ernő — főképpen akörül forogtak a tanácskozások, hogy mit lehetne tenni a hullámkaosz megszüntetésének érdekében. A nemzetközi Rádió Uniónak a hullámsáv kiszélesítésére vonatkozó véleményét már írásban elküldöttük mindazoknak a kormányoknak, amelyek a legközelebb részt fognak venni a madridi rádió telegráfiai világkonferencián. Míndaddig, amíg a madridi konferencia nem

tesz valamit e kérdésben, mi tehetetlenek vagyunk a hullámkaossal szemben.

— Mi az egyéni impressziód, méltóságos uram? — tettem fel a következő kérdést — a madridi konferencia segít-e majd a hullámkaoszon?

— Szerintem Madrid után sem várható nagyobb javulás.

A hullámsávokra ugyanis a legtöbb államnak szüksége van nem broadcasting célokra, amelyeket a jövőben sem fognak tudni nélkülözni. Ezért nem fűzök sok reményt a madridi világkonferenciához, pedig soha ekkora szükség nem volt nagyobb segítségre, hiszen ősszel a legtöbb európai adóállomás növelni fogja adóenergiáját és ezzel természetesen a hullámkaoszt is.

— A magyar rádióval kapcsolatban történt-e valami említésre méltó Montreuxben?

— Elismeréssel állapították meg, hogy

a sajtó és a rádió együttműködése sokkal olyan jól megoldva, mint nálunk.

Szinte követendő példának emlegették e tekintetben a magyar rádiót.

— Ha már a hullámhosszkaosznál tartunk, fel kell vetnünk azt a kérdést, vajjon okoz-e majd a budapesti új nagy adó zavart készülékeinkben?

— Ez teljesen ki van zárva.

A szelektív készülékekkel a jövőben is ugyanígy lehet külföldet hallgatni, mint eddig.

A budapesti új nagy adó különben körülbelül karácsony után fog elkészülni és ezzel egyidejűleg avatjuk fel természetesen az új Stúdiót is, amelynek részletes terve már kidolgozás alatt vannak és építész e pillanatban külföldi tanulmányúton tartó-

Ahonnán Szöts Ernő a magyar rádiót irányítja

kodik avégből, hogy tapasztalatai nyomán a télen már Európa legmodernebb Studiójából adhassuk műsorainkat. A reléállomások viszont remélhetőleg már a nyár végén dolgozni fognak. Ezeknek természetesen nem lesz külön műsora, hanem mindig csak Budapest I. műsorát fogják átvenni. Ezzel szemben

Budapest II. műsorát valamelyest fejleszteni fogjuk.

Teljesen önálló műsort ugyan a jövőben sem fog adni, de mindenesetre többet, mint eddig.

— Nagyon örülnénk, méltóságos uram, ha némileg tájékoztatnád olvasóinkat terveidről a jövő szezont illetően.

— A jövő rádiószezón programja még most van forrás alatt. Semmi bizonyosat sem tudok e pillanatban, csak azt, hogy

a magyar rádió a jövőben még nagyobb mértékben igyekszik kiszolgálni hallgatóinak minden rétegét és ízlését.

Július végén remélhetően már teljesen készen lesz a programunk és akkor szívesen ismer-

tetem azt részletesen is a „Déliháb” hasábjain. Most még csak annyit erre vonatkozóan, hogy a jövő rádiószezónban ugyanannyi operát fogunk közvetíteni az Operaházból, mint az elmúlt évben.

— Bevezeti-e a rádió a Németországban és Csehszlovákiában oly népszerűvé vált reggeli hangversenyeket és tornaórákat?

— **Egyelőre nem gondolok további műsorbővítésre.**

A reggeli torna kérdése Magyarországon különben sem egyszerű, mert az emberek felkelési ideje különböző, nem úgy, mint Németországban, ahol egységesebb az emberek életrendje, mert nagyjában mindenütt reggel nyolc órakor, tehát egy időben kezdik a munkát. Ehhez járul még az is, hogy a magyar rádióhallgatók nagy hányada vidéki, akiket kevésbé érdekelne ez a műsor-szám.

— Miután szerintünk a tornaóra bevezetése a rádióban nemzet- és testnevelési szempontból is fontos, nem lehetne talán úgy áthidalni a dolgot, hogy egy más időpontban, például kora délután adna a rádió tornaórát?

— Ezt a megoldást megfontolás tárgyává teszem. Így talán könnyebben megvalósítható.

— Van-e remény, hogy a jövőben több helyszíni közvetítést kapnak a rádió hallgatók, mint eddig?

— A magyar rádió, mint a múltban, úgy a jövőben is igyekszik minél több helyszíni közvetítést adni.

Ezeknek azonban szerintem csak akkor van jogosultságuk, ha a közvetítendő esemény aktuális és általános érdeklődésre tarthat számot.

— Lesznek-e színházi közvetítések a jövő szezonban is?

— Igen. Sőt ezek a közvetítések még intenzívebbek lesznek, mint az idén, amikor az első lépést tettük ezen a téren néhány előadás közvetítésével.

— Eredeti bemutatók, illetve hangjátékok lesznek-e a jövő szezonban?

— Lesznek, bár a szorosán vett hangjátékok terén határozott pangás van. Állítom, hogy azok, akik a hangjátékírást megkezdtek, helytelen irányban tapogatództak. Szerintük a hangjáték kevesebb cselekményből és több hangkulisszából áll. Ezzel

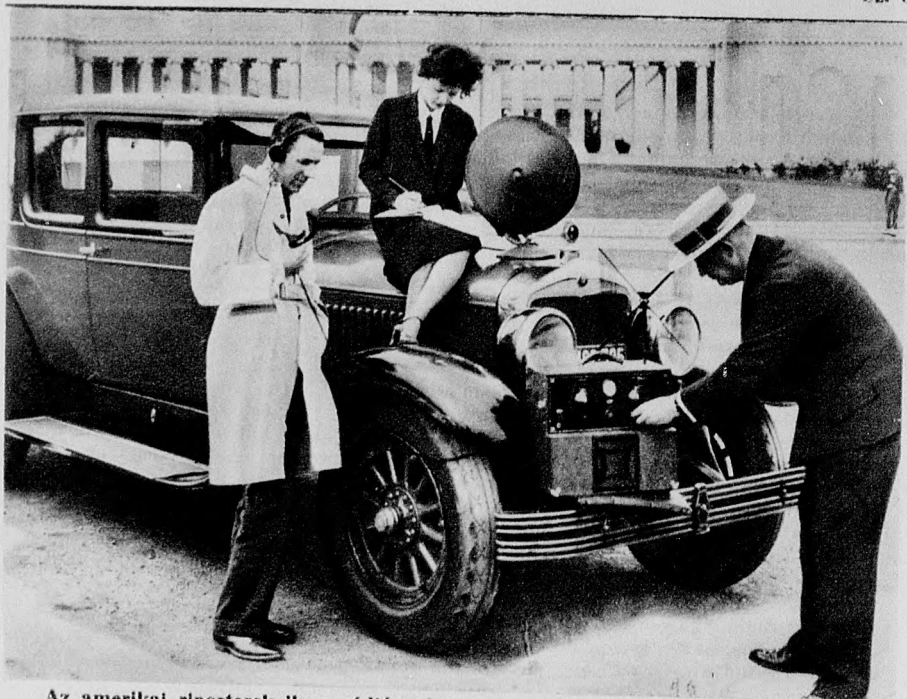
szemben az én véleményem az, hogy a hangjátéknak a hangkulisszák mellett igenis ugyanolyan mértékben kell cselekményének lenni, mint egy színdarabnak. Hozzájárul a hangjátékírás pangásához a nyelvi kérdés, mert a magyarnyelvű hangjáték csak Magyarország területére szorítkozhatik, nem úgy, mint külföldön, Németországban vagy Angliában.

— Németország és Anglia adóállomásai számos kiváló hangjátékot játszanak, amelyek minden tekintetben egyenértékűek a legkitűnőbb színdarabokkal. Nem lehet-e ezeket lefordíttatni és a pesti Studióban bemutatni a hangjáték népszerűsítésének fellendítése érdekében?

— Ezzel csak úgy lehet kísérletezni, ha az a magyar írók érdekeit háttérbe nem szorítja.

Az asztalon fekvő telefonok mind türelmetlenebbekké válnak. Egymásután szólalnak meg, majd végül egyszerre mind az őt. Szóts Ernő „automata-házikvintette” búcsúzásra készlet. Az előszobában a várakozók száma megkétszereződik. A magyar rádió igazgatója folytatja sokoldalú munkáját a rádióhallgatók érdekében.

Sz. Ö.

Az amerikai riporterek ilyen rádióautókkal mennek ki a riport színhelyére, hogy közvetlen impresszióikról minél frissebben számolhassanak be

Halló Mister Speaker

pálinkás jó vételt kívánok!

— Ejnye, már megint itt van. Maga már kezd olyan lenni, mint a ciganyzene.

— Hogy-hogy?

— Minden nap hallható.

— Pardon. De én csak minden nap egyszer jelentkezem.

— Sokszor egyetlen egy találkozás is kellemetlen lehet, mint ahogy azt a következő történet bizonyítja. Van Óbudán egy kis vendéglő, amely arról híres, hogy a szerelmes párok előszeretettel keresik fel. Ide menekül mindenki Pestről, ha olyan hölgygel tölti el az estjét, aki véletlenül nem a felesége. Valamelyik nap parázs botrány tört ki ezen a helyen. Néhány ismert pesti társaságbeli ember vacsorázott itt, kivételesen hölgyek nélkül, amikor az egyik úr hirtelen felugrott és berontott a szemben lévő lugasba. A diszkrét helyen a szépségéről híres arisztokrata hölgy ült egyik fiatal művésznök társaságában.

A váratlan harmadik, aki a lugasba lépett, a férj volt,

aki nem takarékoskodott a szemrehányó szavak özönével. A színész hebegett, a feleség pedig percekig sápadtan meredt a belépőre. Végre mégis csak ő oldotta meg a helyzetet a következő szavakkal: „Már megint elrontottad egy meglepetésemet. A születésnapodra ugyanis színelőadással akartalak meglepni, amelyhez barátunk segítségét kértem”. Önagysága a következő pillanatban hirtelen olyan műsort mondott el, amilyen theatre paréennek is beillett volna az Operaházban és ezzel a helyzet ura végképpen ő lett.

— Jobb, mint egy hangjáték.

— A hangjátékról jut eszembe, hogy — amint már említettem magának — a rádió közvetíteni fogja Békeffi—Lajtai operettjét a Budai Színkörből. Ez lesz az első helyszíni közvetítés a budaiak nyári színházából,

Jelenet a kisuszállási pásztorünnep jól sikerült rádióközvetítéséről. A mikrofon előtt k. Halász Gyula a résztvevőkkel (Magyar Film Iroda felv.)

amely egyébként premiért fog adni ezen az estén.

— De hiszen éppen az előbb mondta, hogy a Békeffi—Lajtai-operettet fogják közvetíteni, ezt pedig már két héttel ezelőtt bemutatatták.

— Igen, csak hogy a budai darabot egy kissé átgyúrták és

úgy szólván teljesen új első felvonást kap.

Különösen Kosáry Emmy, Somogyi Nusi, Csontos Gyula és Rátkai Márton szerepeit bővítették ki, míg a többieké megrövidült. A szerzők egy új számot is írtak, amelyet Somogyi Nusi és Rátkai Márton fognak énekelni.

— Más érdekes közvetítés nem lesz a közel jövőben?

— De igen. Amint tudja, Paulini Béla most Magyarország különböző faluiban ad néprajzi közvetítéseket. Legutóbb Borsodban járt és

valósággyal felfedezett egy kisközséget, név szerint Szendrőladót,

ahol a falu népe megmaradt különleges viselete és ősi szokásai mellett. Természetesen, azonnal műsorába illesztette Béla bácsi a szendrőládi közvetítést, amely június huszonkilencedikén lesz.

— Amint látom, Paulini így köti össze a kellemest a hasznossal, hiszen ezek a helyszíni közvetítések egy kis nyaralást is jelentenek a számára.

— Nahát, azért tudok ennél jobb helyet is az üdülni vágyók számára, például Abbaziát, itt fog nyaralni a jövő héttől kezdve többek között egyik legnépszerűbb pesti primadonnánk. Ha megfogadja, hogy senkinek sem szól, elárulom a nagy titkot.

A primadonna nem egyedül megy Abbaziába, hanem a színigazgató társaságában,

aki szintén ott fogja kipihenni sikereiben kevesebé gazdag szeszónját. Miután pedig kellemes társasága lesz a primadonna személyében, biztosra vehetjük, hogy az új szezonban nem lesz semmi baja.

— Jó volna talán figyelmeztetni a direktor urat, hogy ne hajoljon ki túlságosan a

nyitott ablakon, mert kieshetik rajta és Abbaziában sok a szikla.

— Jó, majd szölok neki. Most azonban elmesélem, hogy Pártos Gusztáv hová visz újabban olyan sok virágot. Bár ez a történet nemes szoros összefüggésben a rádióval, feljegyzésre méltó, mert

Pártos Gusztáv a virágokat a temetőbe viszi

és ami színésznél ritkaság, egy kollégája sírjára. Szegény jó Nyáray Antal fekszik ott, akinek a maszkjában Pártos Gusztáv az Andrassy úti Színház multhavi műsorában oly nagy sikert aratott. Miután anyagi és erkölcsi sikerét így közvetve Nyáraynak is köszönhetette, ekképp akarja leróni halálját az utolsó bohém iránt.

— Minden elismerésem Pártos Gusztávé.

— Hogy valami vidámabb históriát is meséljek magának, áttérek e heti utolsó történetemre, amelynek színhelye Somogyi Nusi lakása volt. Nusink tudvalóvően szenvedélyesen szereti a rádiót. Ha otthon van, egy pillanatra sem nélkül el a készüléke, amelyre féltő gonddal vigyáz. Valamelyik nap is bekapcsolta rádióját, a hangszóró azonban inkább csak recsegett, mint hangot adott. Nem tudta elképzelni, hogy mi baja történt a készüléknek, amikor

a hangszóró selyemburkolata hirtelen nagy zajjal felrepedt és egy kis macska dugta ki rajta a fejét.

A művészről másik kedvence, úgy látszik, buzgó rádióamatőr, „aki” kívánsí volt a belső szerkezetre.

— Mindamellett nem volt találékony, mert ha nyávog, Somogyi Nusi könnyen azt hitette volna, hogy egy műsorszámot hallgat.

— Ne csináljon rossz vicceket. Bizza ezt inkább rám.

— Halljuk, halljuk.

— A színészházaspárhoz vendég érkezik. A szalómban egyedül találja a házaspár hatesztendő kislányát, aki sűrűn ásítolozik.

— Fáradt vagy, álmos vagy, kicsikém? — kérdi sajnálkozva a kislánytól.

— Oh, dehogyan, egyik sem. Csak játszom.

— Mit?

— Azt, hogy férjhez mentem, mint anyukám.

A Délibáb Interpellációs Könyvébe

e héten a következő kérdéseket jegyezzük be a magyar rádió számára:

Miután minden műsorszámot a „megfigyelőből” valakinek hallgatni kell, ki hallgató a múlt esutörtéki „Az ember tragédiája” előadását? Az inspekciós megfigyelő mért nem figyelmeztette az Adámot játszó Odry Árpádot, hogy érthetőbben beszéljen a mikrofon előtt? A Magyar Rádió Társaság, amely valóban jéllő gonddal vigyáz arra, hogy a mikrofon előtt lejátszott darabok lökéletesek legyenek, felelősségre vontá-e Odry Árpádot, a rendezőt, hogy Odry Árpád, a színész nem végezte el jól a rábizott feladatát? Tudja-e Odry Árpád, hogy neki, mint a Stúdió főrendezőjének jó példával kell előljárni és csak felkészülten, érthető beszédtechnikával állhat a mikrofon elé? Tudja-e a Stúdió, hogy Odry Árpádnak csak minden második szavát lehetett megérteni és a rádióhallgatók részint azt hitték, hogy a készülékük romlott el, mások viszont hogy valami idegennyelvi vendég-szereplő művész játszsa Adám szerepét? Tudja-e Odry Árpád, ez a különben kiváló művész, hogy ilyen rádiószereplés őrt művészi jó hírnevének?

BESZÜNTETNI A ROVATOKAT!

Varietas delectat. Régi bölcs mondás, hogy a változatosság gyönyörködtet és ebben a két szóban benfoglaltatik az is, hogy a folytonosan ismétlődő dolgok untatják az embereket. Talán sehol sem olyan fontos ennek az elvnek a szem előtt tartása, mint a rádióban, ahol éppen abban rejlik a műsorösszeállítás művészete, hogy bizonyos műsorszámok soha, de legfeljebb csak olykor-olykor ismétlődjenek.

Ennek az elvnek az első előfeltétele természetesen az, hogy műsorszámokból nem szabad rovatokat csinálni. A legkiválóbb művészt, a legkitünőbb zenekart is meg-unja a közönség, ha sűrűn szerepel a mikro-fón előtt. Ugy látszik, hogy a Magyar Rádió Társaság ellenkező véleményen van, mert a világ egyetlen rádióállomásán sincs annyi „rovat”, mint a budapesti mikrofonban. A magyar rádióhallgatót a műsorban nem érheti nagy meglepetés, mert úgyszólván minden nap egy-két szám kivételével folyton visszatérő műsorokat kap.

Természetesen vannak olyan dolgok, amelyeknek állandóan vissza kell térni a rádióműsorban. Ezek az istentiszteletek, a hírek, időjelzések, időjárásjelentések, élelmi-szerárak, vizállásjelentések. Nem ezekről akarunk most beszélni, hanem azokról a számokról, amelyek megakadályozzák azt, hogy a magyar rádióhallgatók a rádióműsor változatosságában gyönyörködhessenek.

Nézzük például a legutóbbi hónapot. Egy kis statisztikát állítottunk össze azokról a „rovatokról”, amelyek május 1-től június 1-ig szerepeltek a magyar mikrofon előtt. Érdeemes átnézni őket, mert ez a statisztika semmivel sem unalmasabb az ismétlődő számoknál. Tehát:

Az Operaház tagjaiból alakult zenekar hangversenyzelt hétszer.

A Mándics-szalózenekar ötször.

Testnevelő tanfolyam hatszor.

Kozmetika ötször.

Bertha István-szalózenekari hangversenye négyszer.

Virágyi-szalózenekar kétszer.

Weidinger-szalózenekar kétszer.

Balalajka-zene négyszer.

Katonazenekar kilenceszer.

Póstászenekar négyszer.

Budapesti Koncert szalózenekar ötször.

Berend-szalózenekar kétszer.

Citerakör egyszer.

Orgonahangverseny egyszer.

Az operell fejlődésének története háromszor.

Fuvóshangszerek története egyszer.

Zeneakadémiai vizsga kétszer.

Olasz nyelvoktatás háromszor.

Angol nyelvoktatás kétszer.

Német nyelvoktatás négyszer.

Francia nyelvoktatás háromszor.

Házikivittelt hangversenye nyolcszor.

Jazz-hangverseny tízszer.

Cigányzene negyvenöttször.

Gramofónhangverseny harmincháromszor.

Földművelésügyi minisztérium előadásai kilenceszer.

Asszonyok tanácsadója négyszer.

Meseóra kilenceszer.

Kütagyi negyedóra négyszer.

Morse-tanfolyam négyszer.

Gyorsírótanfolyam kétszer.

Mil üzen a rádió kétszer.

Rádióamalőrposta egyszer.

Másfél óra könnyű zene kétszer.

Rádiókrónika kétszer.

Ha ehhez hozzávesszük azokat, akik havonta egyszer szerepelnek a mikrofon előtt, mint például Halász Gyula a hejyes magyarságról tartott előadásaival, a Szociális Misszió Társulat, Cselényi József, Bodán Margit és a többiek szereplései, akkor kiderül, hogy a magyar rádió műsorából közel kilencven százalékot tesznek ki a különböző „rovatok”. Sűrűn előfordul azonban operánál és prózai darabnál egyaránt, hogy ugyanazt a darabot egy szezonban, többször játsszák el a mikrofon előtt. Most nem beszélünk arról, hogy ezek a műsorszámok jök-e vagy rosszak. Hiszen nem is erről van szó. A jóból is megárt a sok, már pedig a magyar rádió vezetőségének egyenes kötelessége, hogy ne tegye egyhangúvá és ezáltal unalmasabbá műsorát. Kérjük a rádió műsorösszeállítóit, hogy nézzék végig ezt a fenti statisztikát és egész bizonyosra vesszük, hogyha áttanulmányozták, magukévá fogják tenni azt az álláspontunkat, hogy azonnal be kell szüntetni a „rovatokat”!

NAGY IZABELLA A KÉT NAGY ELL A RÁDIÓRÓL ÉS

Eltalálta

Egyik művésznök, aki sűrűn szokott szerepelni a rádióban, a minap csúnyán összezdördült a feleségével. A fiatal menyecske sírva rohant haza az édesanyjához.

— Mama — kockogta, — a férjem el akar válni tőlem.
— Hallatlan! — kiáltott fel zordonan az anyós. — Biztosan valami nő van a dologban. Mi?
— Igen, mama.
— És ki az a bestia?
— Te, anyám.

Kinek van igaza?

— Pincér — kiált fel Radó Sándor uszonnázás közben törzskávéházában, — mégis csak hallatlan, hogy ilyen kis személyeket szolgálnak fel, hiszen egy harapásra elegendő a számban az egész.

— Az lehet, művész úr — feleli a pincér mély hajlongások között, — de talán nem a személyében van a hiba, hanem a szájában.

Szegény nőtlen ember!

— Gyuki bácsi, teneked nincs feleség? — faggatta a minap Kiszely Gyulát, a Stúdió rendezőjét egy jó ismerősének kislánya.

— Nincs, drágám.
— Szegény Gyuki bácsi — csóvalta fejét a kislány, — hát akkor ki mondja meg neked, hogy mit szabad csinálni és mit nem?

Bemek dolog a rádió

Mister Brown megjelenik a chicagói rádió stúdiójában és felad egy hirdetést, hogy éjjeli órát keres gyártelepére, miután a régi tegnapielőtt elment. A rádióállomás a megállapodás értelmében este tízkor bement a hirdetés szövegét. Két óra múlva az állomás vezetőjét felhívja mister Brown telefonon és a következőket mondja:

— Uram, a rádió mégis csak a legremekbebb találmány. Két órával ezelőtt közölték a hirdetésemet és már kirabolták a gyáramat.

Mátyásföld egyik legszebb villájában él férjével és két szép gyermekével együtt Nagy Izabella, a magyar rádió egyik legkedveltebb és legünnepeltebb sztárja, aki e héten mindenki legnagyobb gyönyörűségére ismét egész sereg magyar dall énekelt el a mikrofon előtt.

Nagy Izabella azonban csak az Operaház, a Nemzeti Színház színpadán és a mikrofon előtt sztár, oda-haza a mátyásföldi villájában — ahol mi is felkerestük — „csak” anya, feleség és háziasszony. Ez az a szerep, amelyet minden nő többre becsül és amelyet nem cserélné fel semmi másra. Akkor a legboldogabb, ha férjével, Ferentzy József doktorral és két gyermekével odaülhetnek a hallban álló rádió mellé és kézimunkázgatva hallgathatja az éter muzsikáját. Ezek után természetesen, hogy beszélgetésünkben a rádió nagy szerepet játszik.

— Mit szerel jobban méltóságos asszonyom — tettük fel az első kérdést, — színházba járni vagy idehaza rádiót hallgatni?

— Őszintén szólva, nagyon szeretem a színházat és a rádiót egyaránt. Miután mindenkiféle az otthonomat szeretem legjobban, többet rádiózom, mint amennyit színházba járok. Hét év óta minden nyarunkat mátyásföldi villánkban töltjük el és csak az idén maradtunk kint télen is. Anygira megszerettem ezt a helyet, hogy ezentúl állandóan, télen-nyáron, kint fogunk lakni. Nem igen szoktam bejárni Pestre, ami természetes is, mert boldogabb vagyok itthon férjem és két drága gyermekem társaságában. A férjem egyébként talán még jobban szereli a rádiót, mint én. Legszívesebben a népszínműveket, színdarabokat, de főleg a vidám dolgokat hallgatjuk.

A tragédiákat nem szereljük, ebből ma sajnos mindenkinél az életben. Be kell vallanom, a szímfőnökiaktól egészen írtó. Ha ilyenek hallgatnak, sürgősen kapcsolunk egy másik állomásra.

— Melyik állomást hallgatják, tóságos asszonyék a leggyakrabban?
— Bécsel, Rexit és Mil. Innen közvetlenül a legjobb előadásokat.

— Százszázalékos vetélytársó rádió a színházok?
— Szerintem általában

Nagy Izabella férjével rádiót

Igaz ugyan, hogy azért a pénteken amennyibe egy színházi belépő kerül, egy teljes napig hallgatjuk a rádiót, de ugyanakkor a füllink élvez, a szemünk a színészek a hangját hallhatjuk a játékaikat nézve.

— Mi terjeszt jobban a kultúrát a rádió vagy a színház?

— A rádió mintha esetleg nem mértékben járul hozzá a kultúra terjesztéséhez, mint a színház, éppen az előbb említett oknak köszönhetően, mert a rádió olcsó rakozás, míg a gyököri színházjárás sok pénz kell. A leszegényedett közposztály nem engedheti meg magának, hogy házba járjon. Így tehát a rádió mellett a színház lépést tartani a kultúrával.

GY ENLENFÉLRŐL — RŐL ÉS A SZÍNHÁZRÓL

...kát nem szereljük, mert
...sajnos mindenkinék kijut
...i. Be kell vallanom, hogy
...aiaktól egészen irtódom.
...kel halljuk, sürgősen át-
...ik egy másik állomásra.
...ik állomást hallgatják, mel-
...szonygék a leggyakrabban?
...csel, Rexit és Milanót.
...szvetlilk a legjobb opera-
...at.
...szászalékos vetélytársa-e a
...színházok?
...rintem általában nem.

...lla főével rádiót hallgat

...jan, hogy azért a pénzért,
...be egy színházi belépőjegy
...y teljes napig hallgathat-
...diótól, de ugyanakkor csak
...k élvez, a szemünk nem.
...znek a hangját hallhatjuk,
...ékát nem élvezhetjük.
...terjesztésében a kultúrát :
...vagy a színház?
...rádió művészetre nagyobb
...n járul hozzá a kultúra
...éhez, mint a színház. Ezt
...előbb említett oknak tulaj-
...juk, mert a rádió olcsó sző-
...míg a színházi színházba-
...sok pénz kell. A mai
...edett közposztály nemigen
...i meg maának, hogy szín-
...írjon. Így tehát otthon a
...ellett a színház lépést lar-
...ultúrává

— Hol szeret méltóságos asszony
jobban játszani, a színpadon vagy
a mikrofon előtt?

— Mind a két helyen, de a szin-
házból már annyira kiszorultam —
a Nemzetiben csak egyszer játszottam,
az Operaházban pedig háromszor, —
hogy csak a rádióban lehet már
hallani a hangomat.

— Csak természetes — veszi át
a szót Ferentzy doktor, — hogy jele-
ségem valamennyi rádióelőadását
végighallgatom.

— Nagyon fáj nekem az a mellő-
zés, amit a direktorok
velem tettek —
folytatja Nagy
Izabella, — de en-
nek ellenére sem
ígyekszem ellene
semmit sem lenni.
Nem vagyok az a
természet, aki vé-
gigkilincseli a di-
rektorokat. Nem
megyek kérni sen-
kit, hiszen a taps,
az elismerés, a
közönség szeretele
a mai könnyen je-
lelt világbán úgy-
is hamar elszáll.

— Még egy
kérdést méltóságos
asszonyom, Me-
lyik a legkedvesebb
magyar nőtája?

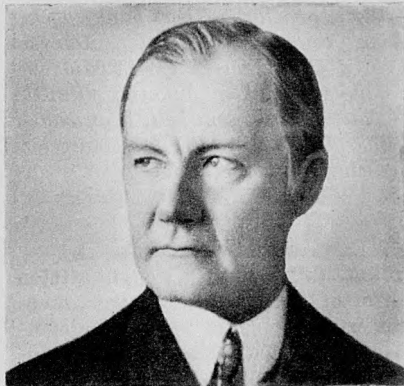
— Imádom va-
lamennyit. A ma-
gyar nőtá olyan egyedülálló a maga
nemében, hogy soha nem lehet
konkurrens a jazz. Még ahányszor
külföldön énekeltem magyar dalokat,
megfogott mindenkit, bár a szövegét
nem értették meg. Ugyanílyen kon-
kurrens nélküli tánc a csárdás,
amelyet nem lehet megtanulni, mint
például a foxtrotot vagy a rumbát,
hanem születni kell rá. Egyébként
legkedvesebb cigányprimásom sze-
gény Radies Béla volt, akinek halála
óta Rácz Laci kíséretében énekeltem,
majd most esztőtörtőn Magyar Im-
rével jelentem meg a mikrofon előtt.

Büszkünk. Már a kapunál
vagyunk, amikor bent a hallban meg-
szóval a rádió: „Következik ifjabb
Sáray Elemér és cigányzenekará-
nak hangversenye”. Nagy Izabella
rádiót hallgat...

A hét hősei

Liberati őrnagy és Costanzi főhad-
nagy olasz pilóták, akik ugyan csak
néhány szót mondtak be a mikrofonba
a mátyásföldi repülőtérről történt hely-
színi közvetítés alkalmával, mégis nagyobb
sikerük volt, mint bárkinek e héten az
éter hullámain keresztül.

Dohnányi Ernő, aki a múlt héten
ismét kétszer szerepelt a mikrofon előtt,
résztint mint zongoraművész, résztint mint
karmester. Bár esodálattal adózunk nagy-
szerű művészetéért, mégis tisztelettel
kérdjük Dohnányi Ernőtől úgyszólván, mint
zenei tanácsadótól, nem tartja-e kissé
soknak a mikrofon előtti szereplését?

Sarkait Langszóró

Buenos-Ayres

Az egyik délamerikai filmgyár nemrégiben egy kalandorfilm elkészítésébe fogott bele. A felvételek megkezdésekor már a reklámhadjáratot is megindították, aminek szolgálatába még a rádiót is beállították. Hetekkel előre hirdették, hogy a film egyik legizgalmasabb jelenetének felvételeit a rádió is közvetíteni fogja. Ezt a jelenetet az egyik buenos-ayres-i bankban vették fel, amely természetesen készséggel adta beleegyezését a felvételekhez, valamint ahhoz, hogy a rádió ebből az alkalomból helyszíni közvetítést is adjon. Két nappal a hirdetett felvétel előtt megjelentek a rádióársaság emberei, hogy főpróbát tartsanak a helyszíni riportból. A banktisztviselők örömmel statisztáltak a mikrofon előtt és csak akkor döbbenek meg kissé, amikor a banditát játszó színész, túlságosan híven játszva szerepét, a pénztárban lévő bankjegyeket magához vette. E „jelenét” után az állítólagos filmszínészek és a rádió emberei autóbá vágta magukat és eltűntek. Talán mondanunk sem kell, hogy valódi banditákról volt szó, akik kissé megelőzték a helyszíni közvetítést.

Frankfurt

Azokat, akik a mult hét egyik estéjén Frankfurtot hallgatták, alapos meglepetés érte. A speaker ugyanis bejelentette, hogy most a budapesti képviselőházból lesz közvetítés. Néhány pillanat múlva először Almássy László elnök hangját hallhattuk, majd Korányi Frigyes pénzügyminiszter beszédét és végül Friedrich István ellenzéki támadását. A dolog magyarázata az, hogy a frankfurti adóállomás minden héten

más-más országról tart aktuális előadásokat. Hogy ezek az előadások színesebbek legyenek és ezáltal mindenkit érdekeljenek, párbeszédes formában írják meg őket. A mult heti előadás címe „Magyarország pénzügyi helyzete” volt és az előadók a fent megemlített politikusok szerepében mondták el véleményüket, amelyek a legkedvezőbb színben tüntették fel Magyarország pénzügyi viszonyait. Megszívlelendő jó példa ez a magyar rádió számára, amely ilyen formában sokkal népszerűbbé tenné kültügyi negyedőráit.

Berlin

Az új német kormány rendeletet bocsátott ki, amelynek értelmében a jövőben a nemzeti szocialisták politikai előadások megtartására igénybe veszik az összes német rádióállomásokat. Ezentúl tehát valamennyi rádióadóállomáson naponként este fél héttől fél nyolcig politikai beszédeket „élvezhetnek” a német rádióhallgatók.

London

Június 25-én kezdődnek Angliában a légi hadgyakorlatok, amelynek során közel kétszázötven repülőgép fog manőverezni az angol főváros felett. Légitámadások, városbombázások és a légi háború minden fázisa bemutatásra kerül ezen a napon. Az angol légügyi miniszter felkérte a BBC-t, hogy adóállomásain helyszíni közvetítést adjon a légiflotta gyakorlatairól. Az angol rádióársaság boldogan egyezett bele a kérésbe és így a rádióhallgatók egy kis izelítőt kaphatnak a jövő háborújából.

Mit hoz a jövő hét?

Békeffi László „Vidám est”-je lesz a magyar rádió jövő hetének első kiemelkedőbb eseménye. A közvetítés során — amely vasárnap 6.45 perckor kezdődik, mikrofon elé kerülnek Békeffi legújabb darabjai. Békeffi László 1891-ben született Budapesten. A Színművészeti Akadémia elvégzése után azonban a színészet helyett az újságírást választotta és a Szegedi Napló munkatársa lett. Csak később, 1913-ban tért vissza eredeti foglalkozásához és a Ferenecy-kabarában lépett fel mint konferanszé. A közönség gyorsan szeretetétbe fogadta és csakhamar ismert lett a neve. A mai kabaré Nagy Endre mellett első sorban neki köszönhető reneszánszát. Számtalan egyfelvonásost, tréfát, kuplét írt, amelyekben legtöbbször szerepelt is. Ezeknek száma közel négyszáz. Tagja volt a Medgyaszay-kabarának, a Belvárosi Színháznak, később a berlini Theater an Kurfürstendamm-nak és a bécsi Boulevard Theaternak. A „Bazarozsa” és „Aranymadár” című operettjei, valamint a „Bécsi menyasszony” című színműve jelentős sikereket értek el. Ugyanaznap este 8.20 perckor „ismertebb operaszíndarabok” címmel zenekari hangverseny lesz a Stúdióban, amelyet Friedl Frigyes dirigál. A műsorban az „Atriosbál”, „Faust”, „Carmen”, „Parasztheasület” és a „Pillangó kisasszony” részletei szerepelnek.

Beethoven „Leonora nyitány”-a szerepel a hétfőn 8.30 perckor kezdődő „Zeneművészet klasszikusai” című hangversenyen. Ludvig von Beethoven a zeneköltők egyik legnagyobbja Bonnban született 1770 december 16-án. Nagypapja és apja énekesek voltak. Apja már kiskorában zongorázni tanította őt, majd később tanítómesterei egy Pfeiffer nevű oboista és Neeffe orgonista voltak. Tizenkét éves korában az udvari zenekar csembellóistája lett. Tulajdonképpen felfedezője Wallenstein gróf volt, aki 1792-ben felküdte őt Bécsbe és mindennemű költségeit fedezte. Itt Haidn lett a mestere, aki nagy szeretet-

tel foglalkozott vele. Rövidesen megismerkedett Lichnowsky herceggel, aki házába fogadta, ahol közel két esztendőig lakott. Beethoven csakhamar Bécs arisztokrata körének kedvence lett. Így ismerkedett meg gróf Brunswick Ferencel, majd ennek révén a gróf nővérével, Terézszel. Rudolf főherceg szintén megszerette, aki neki évi négyezer forintot juttatott. Miután Lobkowitz herceg is anyagi támogatásban részesítette, a zeneszerző gondtalanul élhetett. Beethovennek magyar pártfogói is voltak Erdődy gróf és Zmeskál Miklós udvari titkár személyében. Bár Rudolf főherceget zeneszerzésre tanította és az udvar többi tagjai is a szeretetükbe fogadták, ellenszenvvel viseltetett az uralkodó iránt. Örökbecsű III. Szimfóniáját Napoleonnak ajánlotta fel, amikor azonban őt franczia császárrá koronázták, az ajánlást visszavonta és a III. Szimfónia címlapját szétépte. 1800-ban fülbajrt kapott, amely mindjobban elhaltasodott rajta és 1819-ben teljesen megsüketült. Betegsége emberkerülővé tette és lassanként teljesen visszavonult a nyilvános szerepléstől. Már csak írásban tudott érintkezni ismerőseivel, amelyeket társalgási füzeteknek nevezett el. Ezek a társalgási füzetek a legérdekesebb és legértékesebb Beethoven relikviák, amelyből a nagy zeneköltőt, mint embert tökéletesen megismerhetjük. IX. Szimfóniáját, a világ egyik leggyönyörűbb zeneművét 1823-ban komponálta, amikor már tökéletesen süket volt. Beethoven tizenkét szimfóniát írt, egy oratóriumot, két misét — a Missa Solemnis-t és a C-durt, — egy balettzenét, hét nyitányt, tíz hegedűszonátát — amelyek közül leg híresebb a Kreutzer-szonáta, — harminchat zongoraszonátát, öt zongoraversenyt, tizenhat vonósnégyest, mindössze egy operát, a „Fidelio”-t, amelyet 1805-ben írt és nem aratott nagy sikert. Ennek ellenére ez volt a legkedvesebb műve, amelynek nyitányait háromszor dolgozta át és azóta állandóan játsszák „Leonora nyitány” címen. Az „István király” nyitányát és „Athén romjai” című darabhoz írt zenéjét az 1812-ben ünnepélyesen megnyitott pesti királyi Városi Színház számára írta. 1827 március 26-án halt meg Bécsben. A „Leonora nyitány”-on kívül a hangversenyen még a következő számok szerepelnek: Mozart: B-dur zongoraverseny; Haidn: B-dur szimfónia. Vezényel Dohnányi Ernő.

Kedden 7.20 perckor „A magyar tánc”-ról tart előadást Siklós Albert a rádió házi-kvintettének közreműködésével. 8.30 perckor viszont Odry Árpád rendezésében színműelőadást fognak közvetíteni.

Bodán Margit „Magyar nótáest”-jét 6 órai kezdettel hirdeti a rádió szerdán. Bodán Margit egyike azoknak, akik a mikrofon útján lettek népszerűvé. Eredeti módon és sok szívvvel előadott magyar nótái miatt a rádióközönség egyik kedvence. Szerdai

estjén Magyar Imre és cigányzenekara fogja kísérni. Ugyanaznap 7.30 perckor az „Operett fejlődése történeté”-nek XII. folytatását fogjuk hallani Farkas Imre konferálásával. Barna Izsó, Bokor József és Stoll Károly operettjeiből adnak elő részleteket Kószegi Teréz és Laurisín Lajos, akiket Nagypál Béla vezényletével az operaház tagjaiból alakult zenekar fog kísérni.

Szász Ila és **Páger Antal** „Vidám est”-jét adja a rádió csütörtökön 8.30 perckor. Szász Ila egyik legnépszerűbb tagja a magyar kabaréknak. Ellenállhatatlan humorú színésznő, akinek különösen színészutánpótlásával vannak nagy sikerei. Csütörtökön este 9.45 perckor Róth Ferenc és Herz Ottó közreműködésével zongora-hegedűszonáták kerülnek a mikrofon elé.

Mikszáth Kálmán Siklóssy Pál által dramatizált regénye az „Akli Miklós”-t mutatja be Gsanády György rendezésében pénteken 8.15 perckor a rádió.

teken 8.15 perckor a rádió. Mikszáth Kálmán a magyar irodalom egyik legtündöklőbb neve. 1847-ben született Nógrád-megyében Szklabonyán. Középkorait előbb Rimaszombaton kezdte, majd Selmechányán fejezte be. A jogi egyetem elvégzése után újságíró lett, előbb Pesten, majd később a Szegedi Naplónál. Innen szerződött vissza Pestre a Pesti Hírlaphoz, ahol parlamenti karcolataival a „Tisztelet Ház”-zal csakhamar ismertté tette nevét. Tisza Kálmán miniszterelnök rövid idő alatt felismerte benne kiváló kvalitásait és hamarosan képviselővé választotta. Első regényét több hosszabblélezetű novella után a kilencvenes évek közepén írta meg. Ez volt a „Szent Péter esernyője”, amely nemcsak idehaza, hanem külföldön is nagy sikert aratott. Most már gyors egymásutánban jelentek meg regényei. A „Beszterce ostroma”, az „Új Zrinyiász”, a „Noszty fiú esete Tóth Marival”, a „Szelistvei asszonyok”, a „Különös házasság”, az „Akli Miklós” és a „Vén gazember”. Mindegyik egy-egy igaz gyöngye a magyar regényírásnak. Mikszáth Kálmán 1910-ben halt meg Budapesten.

Szombaton 7.30 perckor a szolnoki MÁV fűtőházi „Összetartás” dalkör tart hangversenyt, míg 8.15 perckor *Lakos és Mocsányi* adják elő a legújabb jazzslágereket. 10 órakor *idősebb Kiss Béla* cigányprimás és zenekara hangversenyez, amelyet azért említünk meg, mert a RAVAG kérésére ezt a hangversenyt Bécsnek is közvetíteni fogja a magyar rádió.

GÉPZENE

Fekete Pál néhány lemezét hallottuk e héten a rádióban, amelyek közül különösen Seress Rezső „Szeressük egymást gyerekek” című dala és Kuthy—Lobein „Szép szerelmesem” című száma kitűnően sikerültek. Fekete Pál ezzel a két számával a legjobb gramofonénekesek sorába került. Ezzel szemben kevésbé sikerült felvétele a „Nem szabad boldognak lenni” Zerkovitz-keringő.

Bodán Margit két lemezzel szerepelt a rádió műsorában. Kárpát Zoltán „Cserfa erdő”-jével és Dezső—Horváth „Virágének”-ével. Mindkét lemez a közepes értékűek sorából való. Bodán Margit, mint gramofonénekesnő — e lemezei után ítélve — nem tartható oly nagy népszerűsége számot, mint a rádió mikrofonja előtt.

Richard Crooks néhány lemezét közvetítette a rádió minden zeneértő igaz gyönyörűségére. A népszerű amerikai énekes tudásá-

nak legjavát nyújtja ezeken a lemezeken, amelyek technikai szempontból is kifogástalanok.

Basilides Mária lemezéről, a Schubert „Éj és álmok” című daláról nem mondhatjuk ugyanezt. Schubert remekszép dala és Basilides Mária briliáns énektechnikája egyaránt elsikkad ezen a felvételen.

Vig Miklós két lemeze közül a „Haway rózsája” egyik dala a sikerültebb. A „Maya” „Luxusvonat” száma már nem annyira elégti ki az igényeket.

Lauri Volpi lemeze — Carmen „Virág-ária”-ja — újabb tanubizonyosága annak, hogy a tenorista egyike a világ legkiválóbb énekesének.

Alpár Gitla csodálatos hangja tökéletesen érvényesült Bajazzók lemezén, amelynek méltó vetélytársa másik lemeze, amelyen viszont a Rigoletto egyik áriáját énekli el.

Kál-
egtün-
grád-
előbb
ányán
után

rosan
több
ilenc-
völt a
mesak
önyv-
ymás-
zterce
ty fiú
asszo-
„Akli
legyik
nyírás-
t meg

MÁV
hang-
s Mo-
ereket.
örimas
azért
ere ezt
fogja

zekeő,
ifogás-

rt „Éj
hatjuk
la és
nikája

haway
Maya'
nyvira

Virág-
annak,
válóbb

letesen
elynek
melyen
ekli el.

PEREGA FILM

ROVATVEZETŐ

DAN IMRE

A 27-es californiai gyalogezred négy legesinosabb önkéntese :
**JANET CHANDLER, CECILIA PARKER,
JUNE VLASEK ÉS VIVIAN REID**

Botrány a hollywoodi háziezred szőke önkéntesei körül!

Egészen különleges ügyben nyomoz a californiai 27-es gyalogezred vezérkara; a nyomozásban azonban az egyik hollywoodi stúdió civil vezérkara is részt vesz.

El lehet képzelni, hogy milyen furcsa lehet az az ügy, amelynek a hadsereg és a filmgyár közösen kutatja titkait.

A történet, amelyről szó van, olyan mulatságos és egyúttal olyan izgalmas, mintha legalább is film számára készült volna. Az élet sokszor megcsúfolja a szcenáriumírók fantáziáját és összehasonlíthatatlanul érdekesebb dolgokat talál ki.

Ezúttal azonban az élet is plagizál. Még pedig a kadettkisasszony történetét plagizálta; de kétségtelen, hogy az élet nagy rendezője jobban dolgozta föl a témát, mint a film nagy rendezője.

Ne titkolódnunk sokáig, az olvasó bizonyára már ügyis sejtí, hogy miről van szó. Mégis: előre kell bocsátani, hogy *Movietone Cityben* most nagy katonakomédiára készülnek. A Foxék tartanak július negyedikén ünnepséget és a filmetropolis közönsége érdeklődéssel várja, hogy milyen ötlettel lépnek elő.

Annyi előre kiderült, hogy hatalmas ügyütegkeket vonszoltak be a filmetelepre; akik pedig egy-egy pillantást vethettek a sok titkot rejtegető falak mögé, azok meg-

lehettek néhány ennivalóan édes leányt is, amint katonaruhában gyakorlatoztak.

És itt kezdődött a baj. Mert a négy leány, aki a katonásdi főszeréjét játssza, véletlenül meghallotta, hogy a közelben elfutó országúton egy kis hadsereg vonul el. Gondolták: a helyszínen biztosan jobban beletanulhatnak a dologba — és néhány perccel később, úgy, amint voltak: katonaruhában, vállukon fegyverrel, kísompolyogtak a kapun és a csapat mögé sorakoztak. A hátsó sorokban lépkedő vitézek bizonyára észrevették, hogy milyen furcsa trupp csatlakozott hozzájuk, de aligha szaladhattak előre, jelenteni, hogy *Kapitány úr, katonalányok álltak a csapatba!* Azután meneteltek még vagy egy órát, amíg — estefelé járt az idő, a nap már lement — bevonultak a kaszárnyába. Itt azután kereshették a katonák a katonalányokat, azok egyszerűben eltűntek, elkeveredtek és így bizonyára azt hitték, hogy be sem léptek az épületbe.

Amikor aztán már minden elesöndesedett, az egyik ór észrevette, hogy négy gyalogos próbál szökni a kaszárnyából. A falat akarták megmászni s a jól kisportolt nőknek ez nem is ment nagyon nehezen. De lehúzták őket, a lábuknál fogva. Ekkor vették észre, hogy bakancs helyett magassarkú cipő van rajtuk.

Az a

Per

szőke

A

akart

nálba

amike

Az a

Ez az

hetes

hadna

egy ro

Az

tes g

tisztik

lehetn

lány

lehetn

önkén

a had

Nem

lfteni

a söté

őket a

nekik

köttet

bátor

kíkött

Igy

ben, l

utasítá

követk

Most

Az amerikai hadsereg négy szöke önkéntese: Cecilia Parker, Vivian Reid, June Vlassek és Janet Chandler
(Fotó: Fox)

Persze, azonnal előállították a négy szökevényt az ügyeletes tiszthez.

A tiszt már éppen a második pofont akarta lekenni — mert az első az első pillanatban lekente a bábajos June Vlasseknek, — amikor észrevette, hogy miről is van szó. Az arc, úgy látszik, nagyon puha volt. Ez az egyetlen eset a losangelesi huszonhetes gyalogezred történetében, amikor egy hadnagy bocsánatot kért az inzultusért egy rongyos — sőt nem is rongyos — bakatól.

Az a négy szöke önkéntes persze rettenetes gondot okozott a rövidesen összeült tisztikarnak. Azon törték a fejüket, hogyan lehetne elkerülni a botrányt. A négy szöke lány pedig talán azon töprengett, hogyan lehetne kipattantani a botrányt. A négy önkéntes érdeke ezúttal nem az volt, ami a hadseregé.

Nem volt nehéz a lányokat megfélemlíteni és így abban állapodtak meg, hogy a sötétség leple alatt szépen kiszöktetik őket a kaszárnyából. Ezúttal — megígérték nekik — elkerülik az áristomot és a kikötetést. Azt még nem bánták volna a bátor sztárok, ha beléjük kötnének, de a kikötetést igyekeztek elkerülni.

Igy indult meg a furcsa kis csapat, csendben, lopózkodva a kijárat felé. Tiszti utasításra megnyílt előttük a kapu — de a következő percben már be is záródott. Most is előttük, nem mögöttük.

Az ezredes tért haza, hatalmas túraautóján, a santabarbarai kőrándulásról. Észrevette a négy ijedt teremtest, amint a kapun kívül futásnak eredtek. Azonnal őrséget küldött utánuk és szuronyos készüléssel vezette vissza őket a kaszárnyaudvarra.

Kitört a botrány.

Amikor aztán az ezredes megtalálta az ügyeletes tiszt szobájában a nyitott pezsgősüveget, kűrített poharakat és a hamutartóban a cigarettavégeket, akkor már hiába magyarázták neki, hogy itt a hadsereg és a négy lány jó hírneve, becsülete érdekében történt megbeszélés. E furcsa, véletlen kalandot nehéz is elhinni. Az ezredes most maga adott parancsot, hogy a lányokal titokban szöktessék ki. Közben meg volt győződve arról, hogy egy és más terheli a fiatal tisztok lelkiismeretét.

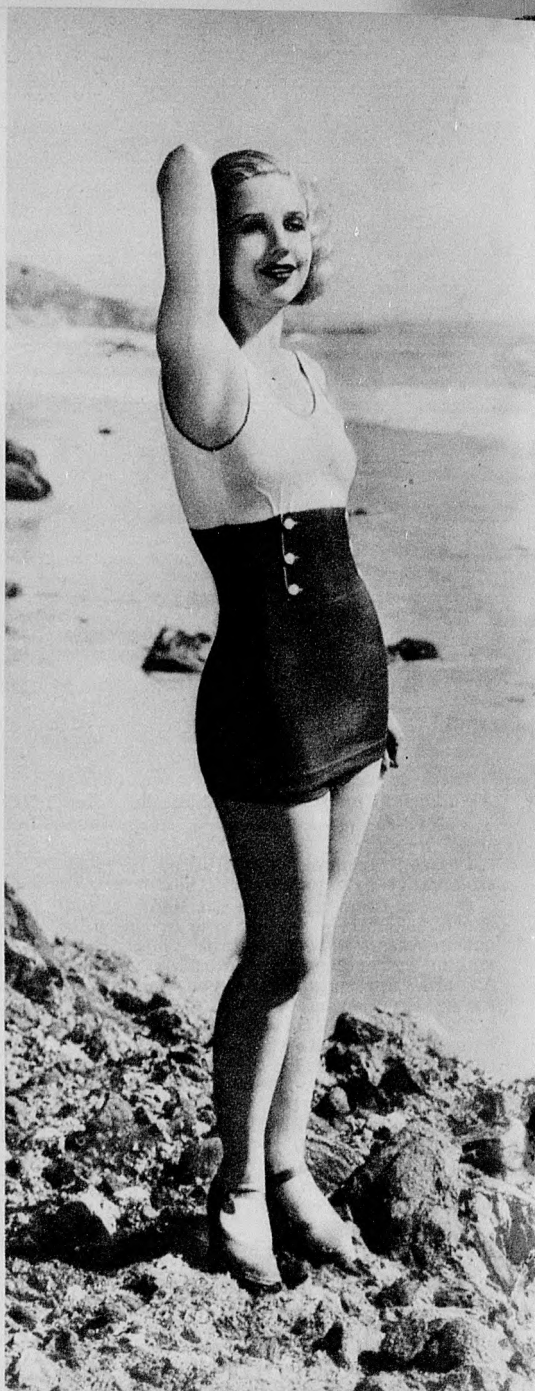
A négy lány persze most hiába meséli mindenfelé, hogy a tisztok ártatlanok a dologban, nem hisznek nekik. És azóta a négy kis hős kisasszonyt: Helen Chandler, Cecilia Parkert, June Vlasseket és Vivian Reidet a losangelesi huszonhetes gyalogezred szöke önkénteseinek nevezik.

Californiai trikó-revű

Néhány kedves amerikai filmszínésznő bemutatja olvasóinknak az új californiai trikódivatot.

Persze lesznek néhányan, akik erre azt mondják, hogy mi lehet a trikódivatban új? Hiszen a fürdőtrikó: a félmeztelenség öltözéke.

Éppen ez az. Tudniillik az elegáns, mai fürdőtrikó: átmenet a félmeztelenség és a meztelenség között. Még nem egész meztelenség, csak háromnegyed...

ADRIENNE DORE

a filmváros új felfedezettje, minden nap új trikóban jelenik meg a californiai strandokon

FÖLD
AM

Az
Föld
jának
sikere
ameri
illuszi
helye
Braun
a szin
a film
Braun
Tu
első e
az ut
ran fo
írta
„Dél
velébe
vel u

MIKI
WO

Az
nyole
az Un
egér
dája,
konyh

UJ AM

alakul
Husz
film

ZITA J
WAY

A P
ismeri
Négyé
ki szül
ma a
ban b
színész
(A ká
filmje

FILMUJSÁG

FÖLDES IMRE NÉVTELEN AMERIKAI SIKERE

Az *Alias the Doctor* — Földes Imre egyik darabjának filmváltozata — nagy sikerrel fut hónapok óta az amerikai mozikban. Az illusztris magyar szerző neve helyett azonban *Houston Brauch* nevét tüntetik fel a színlapokon. Így hirdetik a filmet: *Story by Houston Brauch*.

Tudjuk, hogy ez nem az első eset és sajnos, nem is az utolsó! Nagyon is gyakran fordul elő. *Kurucz János* írta meg éppen az egyik „Délibáb”-ban közölt levelében, hogy *Habany Lili*-vel ugyanez történt.

MIKI MAUS HOLLYWOODBA SZERZŐDÖTT

Az új szezonban tizennyolc Miki-filmet pergetnek az United Artistsnél. *Miki* egér elég szépen hoz gazdájára, *Walt Disney* rajzoló konyhájára.

ÚJ AMERIKAI FILMGYÁR

alakult: *Majestic Pictures*. Huszonhat kisebb-nagyobb filmet produkálnak az idén.

ZITA JOHANN — A BROADWAY MAGYAR SZTÁRJA

A *Pereg a film* olvasói már ismerik *Zita Johann* nevét. Négyéves korában vitték ki szülei az Ujvilágba — és ma a Broadway egyik valóban beérkezett és népszerű színésznője. *The Struggle* (A küzdelem) címen igen jó filmje fut Amerikában.

Azt mondják, igaz... Greta Garbo és Clark Gable

AZ OROSZ ÖTÉVES TERVRŐL

FORGAT EGÉSZEN ÉRDEKES ÉS UJSZERŰ FILMET *EISENSTEIN*. A HÍRES OROSZ RENDEZŐ HOLLYWOODBAN.

MIUTÁN

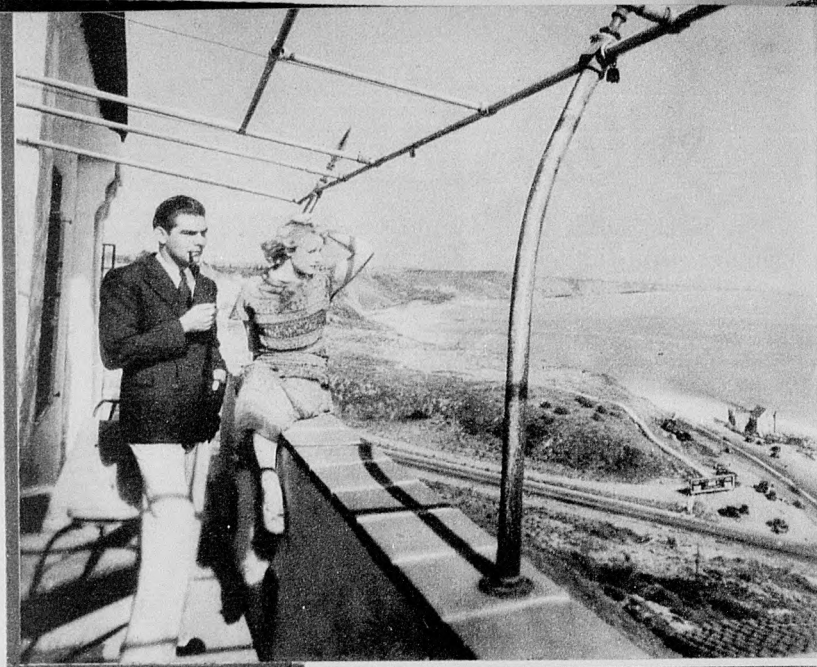
két amerikai magyar sztár filmjeiről már beszámoltunk, idejegyezzük, hogy *Várkonyi Mihály* is komolyan dolgozik Hollywoodban. Az *előtelt sereg* címmel játszik izgalmas filmet, *Tel-Biell* társaságában.

MIÓTA NEM BÁNKY VILMA PARTNERE,

azóta nem láttuk *Ronald Colmant*. Két nagy attrakcióhoz hoznak most az ő főszereplésével forgalomba. Az első: a „*Karamazov Testvérek*” — a második: „*Way of the Lancer*” magyarul: „Az utánus útja”.

MARCEL PAGNOL

a *Topase* és *Máriusz* szerzője *Raymond Boulay* régi párizsi színiigazgató társaságában — filmgyárat alapított. Az új és érdekes, *irodalmi* vállalkozás neve: *Európa-film*. *Marcel Pagnol* személyesen is részt fog venni a gyártás irányításában.

HOLLYWOOD LEGNÉPSZERŰBB NÁSZUTASPÁRJA

Megint beteljesedett az a régi filmbabona, hogy a partnerek: beleszeretnek egymásba. Amiből természetesen nem következik az, hogy *Greta Garbo* okvetlen feleségül menne *Buster Keaton*hoz, ha együtt játszanának.

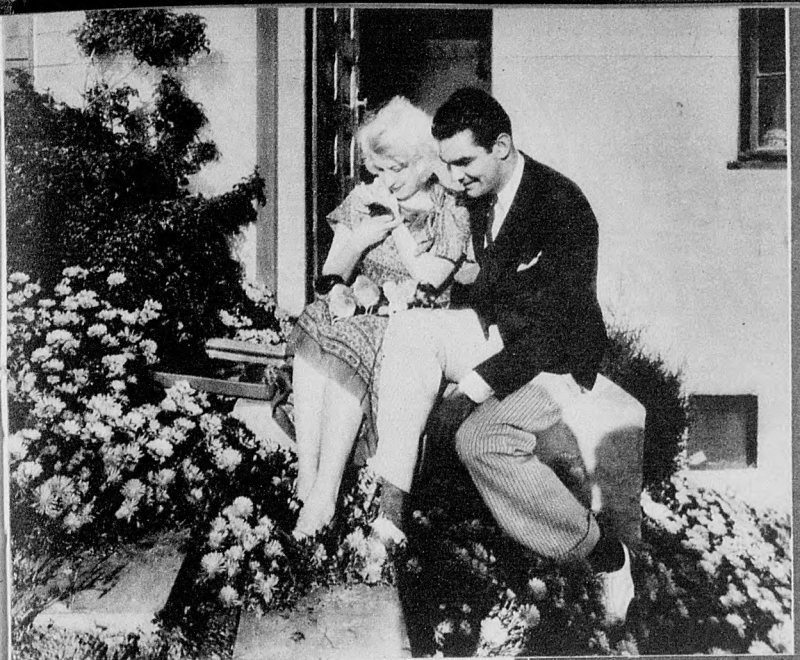
Azonban *Greta Nissen* (vagy ahogy most Hollywoodban nevezik: *Greta II.*) és *Weldon Heyburn* esete egészen más. Egyetlen filmben játszottak együtt és a film *happy enddel* végződött. Amí ezután történt, az *happy enddel* kezdődött. Kevéssel a felvételek befejezése, tehát a filmházasság után elmentek egy igazi anyakönyvvezetőhöz.

Az esküvőről azt terjeszti a pletyka — és sohasem lehet tudni, hogy melyik pletyka *nem* pletyka, — hogy az anyakönyvvezető ezúttal nemesak feleségkönyvelő, hanem valóban anya-könyvvezető volt.

Az ifjú pár idillikus életet él új villájában. Gyönyörű helyen épült ez a kis palota és most Hollywoodból mindenki ide zárándokol, hogy megnézze.

Az ifjú pár egyszerűben Hollywood legnépszerűbb nászutaspárja lett, bár talán nem is lehet őket jogosan nászutasoknak nevezni, hiszen csak alig harminc kilométeres útra indultak. A filmváros festői környékén, California legszebb tengerpartján építették maguknak gyönyörű kis palotát. A szakértők és telekspekulánsok szerint:

Greta Nissen és
Weldon Heyburn idilli-
kusan élnek hol-
lywoodi para-
dicsomukban

Romeo
és
Julia

a villa a környék legszebb és legértékesebb pontján áll. Olyan, mint egy kis paradicsom — és miután nagyon sokan kíváncsiak a paradicsomba, érthető, hogy a fiatal házassok a vendégek egész serege rohanta meg, nem is a mézesetekben, de a mézes napokban.

Ezt a pompás otthont igazán látni kell. Üde, napfényes szobáival, ragyogó kertjével, erkélyeivel, terraszaival és a felejthetetlen kilátással (soha házasságot még ilyen szép kilátással nem kötöttek), igazán nászutasoknak való. Az ablakokból messze ellátni egyik oldalon az óperenciás tengerre, másik oldalon a büszke californiai hegyekre. Az épületből csak néhány lépés a beláthatatlan kilométereken át kigyózó part: a strand. És az autó számára is mindaz csak néhány lépés, amit California szépségben, gazdagságban, bujaságban nyújt.

Romeo és Julia lakik itt.

A kis palotát még a házasság előtt kezdték építeni.

Azt mondják, hogy — boldogságukat is.

Nagyon kevesen vannak, akiket igazán a tehetségük visz Hollywoodba. A filmváros legtöbb lakóját a fényűzés, a dicsőség, a lehetőség, a gazdagság forrása vonzza. Ma már tudjuk, hogy mindez: csak illúzió.

De egy ilyen kis házikóért, ha valaha hozzájuthat az ember, érdemes vállalni még a lerombolt illúziókat is. És azok, akiket nagy sztároknak kiáltanak ki és akik azért sohasem tudják meg Hollywoodban, hogy mi is az igazi művészet — mert csak nagyszerű keretet keresnek szépségüknek a filmen, — itt talán igazán boldogok lehetnek.

Amíg a celluloidból sex arreal lesz

IRTÁK:
FODOR SÁNDOR
és PAP SÁNDOR

A történeti hűség kedvéért jegyezzük fel, hogy az első modern hangosfilm, amelynek megjelenésétől számítódik a filmgyártás új korszaka s amely ellenállhatatlan erővel söpri el a néma filmet, a Warner gyár produkciója, a „Don Juan” című film volt. A „Don Juan” még nem tartalmazott beszédet, csupán cselekményfestő zenét, de hatása még ebben a formában is olyan elementárisnak mutatkozott, hogy Hollywoodban huszonnégy óra leforgása alatt kitört a pánik. A hangosfilm, amely eddig csak fanatikus kísérletezők és javíthatatlan fantaszták utópiája volt — most egy csapásra áttörte a frontot és alapjában ingatta meg a némafilm büszke fellegvárát. A következő film a világhírű „Jazz-énekés” már a kísérőzenén kívül dalbetéteket és néhány mondatot — beszédet — is tartalmazott. Ez a néhány mondat, amely Al Jolson és Marie Dressler ajkából hangzott el, végleg megkondította a lélekharangot a némafilm felett. Addig ugyanis az volt az általános vélemény, hogy a hangosfilm bármilyen tökéletes is legyen — csupán zenei hatások visszaadására szorítkozhatik, mivel különben egyrészt a film nemzetköziségét veszélyezteti, másrészt pedig a színpad kópiája lenne. A Jazz Singer beszélőrészeinek frenetikus sikere ezeket a jogos aggodalmakat is kíméletlenül félretolta útjából s néhány hónap múlva már egyre-másra kerültek ki az amerikai és német filmgyárak studioiból az „all talkie” százszezálékosan beszélőfilmek, amelyek ugyan abszolút érvényre juttatták az új technikai esodát, de a leginternacionálisabb művészetet örökre a nyelvi határok közé szorították.

A beszélőfilm tehát minden ponton döntő győzelmet aratott s ennek a győzelemnek természetesen következménye volt, hogy a film technikai átalakulása maga után vonta művészi átalakulását is. A hangosfilm új írói, rendezői és színpadi módszereket követelt. A némafilm közel húszesztendő művészi eredményei használhatatlannak váltak s azok, akik a néma fejlődésével együtt szereztek maguknak hírt és dicsőséget — újból mindent kezdhettek előlről, — ha erre ugyan lehetőség kínálkozott. Mert leginkább az volt az eset, különösen a pánik első hónapjaiban, hogy a filmproducers szakítottak a régi, bevált emberekkel — új arcok és új tehetségek után kutattak s az eddigieket egy-

szerűen sutba dobtak. Így lett máról-holnapra outsider Bánky Vilma, Pola Negri, Corine Griffith, Rod La Roque és még annyi más világhíresség, s így lett máról-holnapra világhírű az amerikai varieté rengeteg közkatonája: Marilyn Miller, Joe E. Brown, Jeanette Mc. Donald, John Boles, Fifi Dorsay vagy, hogy az európaiaknál maradjunk: Marlene Dietrich, Hans Albers, Szőke Szakáll, Dolly Haas stb.

A forgatókönyv

Mondottuk, hogy a film technikai átalakulását nyomon követte a film művészi átalakulása is. Ez az átalakulás elsősorban a forgatókönyvnél az u. n. „Drehbuch”-nál jelentkezett először — ahol az eddigi vizuális, a gondolatokat és cselekményt képekben továbbító módszer bővült akusztikai és logikai elemekkel, másszóval zenével és a dialógusokkal. A némafilmmel a dialógusokat a képrészek közé ékelte feliratok helyettesítették — a zenét pedig az orkeszter. Mindkét eszköz — félmegoldás volt, afféle szükséges rossz. A feliratok még abban az esetben is, amikor hivatásos film dramaturgok szerkesztették — kizökkentették a közönséget hangulatából azáltal, hogy megszakították a kép folyamatoságát. A kísérőzenénél pedig rendszerint az volt a hiba, hogy a kisebb film-színházak karmesterei részint kellő zenei műveltség, részint megfelelő kótaanyag híján nem illusztrálták a filmet azzal a zenei aláfestéssel, amelyet a cselekmény megkívánt.

Mindkét fél megoldást gyökeresen megszüntette a hangosfilm. Ma már minden hangosfilmet önálló és a cselekmény hangulatához komponált zene kíséri — a feliratokat viszont kiszorították a hangos dialógusok, amelyek a cselekménnyel egyidejűleg közvetlenül szólnak meg.

A mai hangosfilm forgatókönyve tartalmazza tehát a film színhelyének, a cselekmény néma részének precíz leírását, továbbá a felvevőgép helyzetének pontos megjelölését kívül az összes dialógusokat, a kísérőzene karakterét, illetve szövegét. Nézzük csak meg, hogy fest egy modern hangosfilm forgatókönyvének egyik oldala.

Gép: Egész közel.
Zene: Csellószóló.

Gép: Közel.
Zene: Csellószóló.

Gép: Félközel.
Zene: Teljes zenekar.

Gép átsuhan a színpadrólal egyes páholyba.
Zene: Livia és a zenekar.

Gép átsuhan a bal egyes páholyból a színpadra.
Zene: Livia és a zenekar.

Gép: Teljes felvétel a karzatról.
Zene: Livia és a zenekar.

Gép: Bal egyes páholy félközel, hátulról fényképezve.
Zene: Livia és a zenekar.

101. kép.

Színhely: Hangversenyterem.
A csellista aggódva figyeli a karmestert, majd amikor észreveszi a jeladást — egy hangulatos csellószólót intonál.

102. kép.

Szín: Hangversenyterem.
A karmester vezényel.

103. kép.

Szín: Színpad.
Livia énekelni kezd.

104. kép.

Szín: Bal egyes páholy félközel.
Morland és a nagykövet. Morland látcsővel figyeli az énekesnőt.

105. kép.

Szín: A színpad.
Livia énekel.

106. kép.

Szín: A színház.

107. kép.

Szín: Bal egyes páholy. Morland és a nagykövet.
Morland: Livia ma remekül énekel...
Nagykövet: Sajnos, utoljára. Holnap hajóra száll és nemsokára megkezdí vendégszereplését a Metropolitanban.
Morland: Mikor lesz a búcsúestély?
Nagykövet: A hangverseny után, a Ritz-Carltonban.

Ebből a kis példából is látható, hogy a forgatókönyv a hangosfilm legfontosabb tényezőinek, a zenének, hangnak, játéknak és felvevőgépek feladatát pontosan lerögzíti. Ellentétben a némafilmek forgatókönyvével, amely csupán a cselekményrészlet, a gép beállítását és a feliratokat tartalmazza.

Egy hangosfilm teljes forgatókönyve körülbelül három-négyszáz oldalas vaskos kötet, amelynek elkészítése óriási gyakorlatot és többhetes munkát igényel. Speciális szakmunka ez s elvégzése inkább technikai, mint írói feladat. Manapság az a gyakorlat, hogy a forgatókönyvet ketten, sőt hárman is írják s a téma szerzője rendszerint csak a dialógusoknál jut szerephez.

Amikor elkészült a forgatókönyv — a munka további folyamatait már a rendező és a gyártási vezető irányítják. Ez utóbbi afféle gazdasági és művészeti főfelügyelő, aki nemcsak a film anyagi részét intézi, de gyakran a rendező munkáját is kontrollálja, sőt az amerikai és német gyártási rendszernél már az a helyzet, hogy a „Produktionsleiter” felelős az egész filmért. Ő választja ki a szűzset, a rendezőt, a színészeket, ugyancsak ő csinálja meg a film költségvetését és ügyel arra, hogy ne történjék túllépés. A világ leghíresebb gyártási vezetői Erich Pommer, Bloch és Rabinovits, Carl Laemmle jr., Schulberg, Darryl Francis, Zanuck, Max Pfeiffer, Richard Rowland, Irwin Thalberg, Joe Pasternak — éppolyan „márkák” a filmgyártás területén, mint a világhíró sztárok vagy rendezők. A jövedelmük még a sztárok és rendezők jövedelmét is felülmúlja. A Metro tehetséges fiatal producerének, Irwing Thalbergnek 800.000 dollár évi jövedelme van; Erich Pommer

100.000 márkát kap filmenként. Látható, hogy a producercég sem tartozik a világ legrosszabb foglalkozásai közé. De a film szíve és lelke mégis a rendező. Ő a művész — ki saját képére formálja az író, operatőr és színészeket, aki életet lehel a holt anyagba és művészi egységbe formálja a film heterogén alkotó elemeit. Végeredményben a rendezővel áll vagy bukik a film — az ő egyénisége és elgondolása manifesztálódik a film minden egyes jelenetében — ő az, ki egy személyben költő, festő, operatőr és technikus, kinek a mesterségbeli hivatáson kívül még rengeteg más kvalitással is kell rendelkeznie. Az igazi rendező önálló művész, aki folyton új megoldások és eredeti szempontok felé tekint s aki mindig az új kifejezési formákat ambicionálja.

Amikor a némafilmről a hangosfilmre való átnyergelés megtörtént, a rendezőknek és íróknak rengeteg fejtörést okozott, hogyan illesszék be az új elemeket a filmnek már meglévő formanyelvébe. Kezdetben tanácstalanul álltak s ennek a tanácstalanságnak volt az oka, hogy az akkori hangosfilmek inkább a megfilmesített színpad karakterét viselték, kihangsúlyozva a párbeszédet s teljesen mellőzve a film igazi jellemvonását, a mozgást. Esztendők kellettek ahhoz, hogy esztendők tapogatózásai, kísérletezései és vakmerő próbálkozásai — amíg lassanként kiformalódott a hangosfilm mai típusa, amely közös nevezőre tudta hozni az új elemek adottságait a némafilm elvitázhatatlan eredményeivel — biztosítva a hangnak és az akciónak egyforma jogait és egymást támogató szerepét. Ebben az úttörő munkában két német rendező járt elől: Ernst Lubitsch és Joe May.

(Folytatjuk)

FILMREJTVÉNYEK

A „Déliab” 24. számában közölt film-rejtély helyes megfejtése: *Verebes Ernő*.

A jutalmak nyertesel:

A RADIUS-FILMSZINHÁZBA SZÓLÓ KÉT JEGYET: *Meskó Zoltánné, 11, Fő ucca 71, földszint 26.*

AZ URÁNIA MÁRVÁNYPALOTÁBA SZÓLÓ KÉT JEGYET: *László Irén, Kövér Lajos ucca 15.*

JOAN CRAWFORD ALÁIRT FÉNYKÉPÉT: *Havrán Ernő, Békésesaba, 11, Ferenc József tér 15.*

JOHN BARRYMORE ALÁIRT FÉNYKÉPÉT: *Csapó Ilonka, Sombor, M. poponica 6.*

ÁLDOR-ATELIÉBE SZÓLÓ FÉNYKÉP-UTALVÁNYT *Feiber Margit, Rákospalota, Boeskey ucca 58.*

LAKATOS LÁSZLÓ „EGY ÉJSZAKA TÖRTÉNETE” CIMŰ DISZES, FÉLBÓRKÖTÉSES REGÉNYÉNEK EGY-EGY PÉLDÁNYÁT:

*Baky Baby, Budafok, Szikla ucca 12.
Menczel Lili, Zichy Jenő ucca 44, III. 6.
Bálint Lajos, III, Vihar ucca 12d.
Magyar Jolán, Sashalom, Beniczky ucca 1.
Heimann György, Ujpest, Andrásy út 8.*

A jövő héten

Willy Fritsch és Lillian Harvey

aláirt fényképét adjuk. A jutalmak a „Déliab” filmrovatánál is átvehetők.

A megfejtés határideje a megjelenést követő második hétfő. Az eredményt a rejtvény megjelenése után két héttel hirdetjük ki.

Arra kérjük olvasóinkat, hogy a megfejtéseket ne levélben, hanem levelezőlapon küldjék be. Így egyszerűbb a sokszáz megfejtés kezelése — és a portó is olcsóbb.

KIK AZ ÁLARCOS FILMSZTÁROK ?

A megfejtések jutalma: a eikkben felsorolt tíz díj

FEKETE PÓSTA

(BLACK MAIL)

REGÉNY

IRTA HAVAS ZSIGMOND

Charlie Hudnut milliomosfiú az accán megismerkedik egy vöröshajú leánnyal, Eleanorral. Hevesen ostromolja a leányt, de egyszerre titokzatos üzenetet kap egy ismeretlen szép asszonytól. Az üzenet két szó: Fekete pósta. A figyelmeztetés ellenére is csapdába esik és a titokzatos banda végez vele. Egy előkelő kaliforniai furdóhelyen Miller filmkirály felesége, Barbara elképeszti a társaságot avval a kijelentéssel, hogy tudja az áldozat nevéét. Barbara egy Eddie Cupid nevű újságíróról nyomozással biz meg. Cupid egy kisfiú segítségével nyomra is bukkan egy csendes villanegyedben. Meglátja a vöröshajú Eleanort és már az első pillanatban úgy érzi, hogy megszerette a leányt. Ezt azonban nem meri bevallani megbízójának, Barbarának. Gus, a kis uccagyerek elmondja Cupidnak, hogy a vöröshajú leánnyal már beszélt az érdekében. Az újságíró különös körülmények között megismerkedik Eleanorral, de résen van, meri megérzi, hogy a leány valami gyanús cél érdekében ismerkedett meg vele. Eddie Cupid elhalározza, hogy utánanézz a gyanús momentumoknak és Donaldo Perez felkutatására indul.

Végül egy scenáriumíró azt mondta neki, hogy talán negyedórával azelőtt a háziasszony, Barbara Miller társaságában látta.

Erre a felvilágosításra Eddie Cupid meghökkent. Eszébe jutott, hogy aznap a háziasszonnyal mindössze öt szót váltott, még pedig akkor, amikor megérkezett. Később nem volt alkalma vele beszélni, mert valahányszor az asszony felé közeledett, mások társaságában volt és ezért még burkoltan sem kérdezhetette meg tőle, hogy mi újat tud az ő kettőjük különnyomozásáról. Ha látta, mindig ez jutott az eszébe, de nem gondolt arra, hogy Barbara Miller milyen melegen érdeklődött Donaldo Perez után, elfelejtette, hogy adatokat kellett gyűjtenie számára a színész-

ről és hogy amikor véleményét el akarta neki mondani, az asszony idegesen leintette.

És megint eszébe jutottak azok a történetek, amelyek a színész féktelen mohóságáról szóltak... Újra hallotta a hódításairól szóló történeteket...

Cupid elindult a lámpiónok alatt. Mindenütt kereste a színész vállas alakját. Nemsokára már elhagyta a park kivilágított részét és a délszaki növények közé rejtett úszómedencéhez ért. Jól emlékezett arra, hogy a medence északi oldalán lugas áll. Arrafelé vette útját és anélkül, hogy maga is tudta volna, mit tesz, letért a kavicsozott útról és keresztül vágott a gyeptájakon. Nesztelen léptekkel haladt célja felé.

Kikerülte a virágágyakat, fák vastag törzsei között lépkedett és néha megállt, mert attól félt, hogy eltéved. A lombok között ezüst holdfény hullott a sötét gyepre és ezért valahányszor egy összesimuló párral találkozott, gyorsan az árnyékba húzódott. Innen aztán szemmel tartotta azokat, akik a közelben sétáltak el. Donaldo Perez nem látta.

Csökönyösen ragaszkodott ahhoz a rögzelméjéhez, hogy a színészt a lugasban találja meg. Ott lesz akár egyedül, akár egy leánnyal, akár vele... Bizonyosságot akart, látni akarta és — ha lehet — beszélni akart vele... Minden körülmények között meg akarta tőle tudni, hogy hogyan ismerkedett meg a vöröshajú leánnyal, kicsodája, micsodája a leány... Arra is számított, hogy a színész egyszerűen nem válaszol kérdéseire, de ő mindent meg fog neki magyarázni és talán figyelmeztetni is fogja őt... Figyelmezteti a veszedelemrel...

Elért a medence északi részére és meg

látta a lugas ezüstös csillogású rácsozatát. Óvatosan ment a fák között és néhány másodperc múlva már észrevette, hogy a lugasban ülnek. Halvány fény derengett bent és meglátta Donaldo Perez alakját. A hold megvilágította. Egy nő ült mellette, de Cupid nem ismerte meg, mert arcára árnyék esett.

A színész halkan beszélt, Cupid nem értette, hogy mit, de arcának minden porcikája szenvedélyről kiabált. Nemcsak Cupid, de mindenki a világon, aki moziba jár, jól ismeri ezt az arcot és rajta ezt a szenvedélyes rángást. Ezzel az arcjátékkal hódította meg a mozipublikum szívét, de különösen a kislányokét.

Igen, így tesz Donaldo Perez, ha a mozivásznon szerelmet vall partnernőjének, így tesz, ha csókra szomjazó ajakkal közeledik a nő felé...

Eddie Cupid dermedten állt egy fa árnyékában és most már sajnálta, hogy idejött. Mi köze neki a színész flörtjeihez és szerelmeihez? ... Vissza akart fordulni, de érezte, hogy képtelen erre... Képtelen addig elmenni, amíg nem tudja meg, hogy a színész kivel ül együtt a lugasban.

Donaldo Perez mindig közelebb és közelebb húzódott a nőhöz és arcán mind több szenvedély ömlött el. A nő pedig észrevehetően húzódott tőle... Halk hangon válaszolt a színész szenvedélyes kitérésre és hófehér kezét a férfi karjára tette. Mintha így akart volna védekezni a férfi mindent elsőprő szerelme ellen...

Az ujságíró dermedten állt és nem tudott helyéről elmozdulni. Még akkor is ott állt, amikor bekövetkezett az, amit ő már régen tudott. A színész két keze a nő felé lendült és a következő pillanatban az a két kéz nem eresztette el az áldozatot. Átkarolta a védekező nőt és magához vonta. Ajka a másik ajkát kereste és hosszú csókot adott.

A színész a néma és rövid tusában magához vonta a nőt és ennek következtében a hold sápadt fényében Cupid szeméj előtt megjelent egy barna női fej. Az arcot nem

lathatta, mert eltakarta a színész arca, de amikor Donaldo Perez a csók után egy pillanatra elengedte a nő fejét, a hold egy sápadt, elefántesontszínű arcot világított meg.

Eddie Cupid meglátta és nagyon megdöbbsent.

Barbara Miller volt.

Ez a felfedezés úgy érte az ujságírót, mint a villámcsapás. Számított arra, hogy talán itt találja a filmmágnás feleségét, de az utolsó percig abban reménykedett, hogy téved.

Nagyon megútálta az életet, mert egy pillanat alatt átvillant agyán mindaz, amit erről az asszonyról beszéltek. Tudott a filmgyáros első szerencsétlen házasságáról, tudta, hogy Hobart Miller egy filmszínésznőt vett feleségül, aki kokainista lett és akit végül megölt a fehér mérég. Sokat beszéltek arról, hogy a hatalmas üzletember abban az időben milyen visszavonult életet élt, mennyire beletemetkezett a munkába, hogy feledjen. És sokat beszéltek második házasságáról is, arról a szegény tanítónőről, aki egyetlen bőrönddel érkezett a filmmágnás palotájába és aki később mrs. Hobart Miller lett. Erről a házasságról annakidején oldalakat írtak a lapok. A tudós, az egyszerűen öltözködő, divattól elmaradt nem is egészen fiatal leány és sokszorosan dollármilliomos filmvállalkozó romantikus házasságáról. Azt is beszéltek, hogy a filmgyáros éppen azért vette el a nőt, mert nem olyan, mint a hollywoodi nők, mert nem sokat törődött az ékszerekkel, párizsi ruhákkal és társasággal. A férfi első szerencsétlen házasságának sok fájdalmát és csalódását akarta elfelejteni a második nő mellett...

Mindez ott zúgott Eddie Cupid fülében, amikor mereven állt egy pálma fekete lombja alatt és a lugas bejáratára függesztette tekintetét. Látta, hogy a nő ellöki magától a férfit, hogy kemény szavakat vág feléje, de látta Donaldo Perez diadalmas arcát is. És ez az arc azt bizonyította, hogy a színész biztos a hódítás eredmé-

Az Ön levele egyéniségének fényképe! Büszkén küldheti el leveleit, ha valódi

Egyedárusító:

Goldberger Géza

írógépvállalata VI, Jókai u. 11. Tel.: Aut. 281-68
írógépe mindig tökéletes lesz, ha legmodernebbül felszerelt műhelyem tartja **Jókarban**, vagy garanciával javítja * Használt és új írógépekben nagy rakta r

Gill Brand gyöngyírásu
írógépszalagol és
Majestic pókhálóvékony
Carbonpapírt használ.
MAJESTIC kézírású indigó nem piszkít!

nyében. Arca szinte mondta a nőnek.

— Jól tudom, hogy ezt csak öngazolás-képpen mondod, holnap majd te jössz a eszókómerért...

Az arc tovább beszélt és Eddie Cupid nem bírta tovább. Mélységes undor fogta el. Elfelejtette, hogy miért jött ide és ha eddig gyűlölte a színészt, most százszerosan gyűlölte és utálta is...

Megfordult és elindult. Nem volt kíváncsi arra, hogy mi fog még történni a lugasban. Még azért is átkozta magát, hogy idáig ott maradt...

Különb is mi köze neki az egészhez? Mi köze van neki Barbara Millerhez, a filmgyárosnak és filmszínészhez, ehhez a komédiáshoz, aki szavaival és játékaival az egész világot megtéveszti?...

Elindult, de néhány lépés után megállt. Valaki közeledett feléje. Hallotta a halk léptekeket. Ösztönszerűen visszahúzódott az árnyékba.

Valaki jött feléje és elhaladt mellette. Ruhája majdnem érintette az övét.

Egy férj volt. Árnyéka megdőbölt. Feje a mellére esett és lépései fáradtan hullottak a földre.

Az újságíró állt és nézte. Már elhaladt mellette és ekkor a hold halvány sugara az arcára esett.

Hobart Miller volt.

Arca sápadt és elgyötört volt. Úgy ment, mintha elvesztette volna az eszméletét. Összerázkódott, mintha minden lépés után arcába csaptak volna egy korbáccsal.

Eddie Cupid mindent megértett.

Megértette, hogy nemcsak ő látta, mi történt az előbb a lugasban, hanem a férj is...

És ekkor megint eszébe jutott Donaldó Perez diadalmas arca.

14.

A lovag

Ha valaki véletlenül meglátta volna Barbara Millert a norwalki vendéglőben, bizonyára nagyot nézett volna. Nem igen lehetett benne felismerni azt a komoly aszszonyt, aki néhány nappal azelőtt olyan komolyan és szigorúan tudott nézni szemüvege mögül. Izgatottan ült a vendéglő kis elkerített fülkéjében és valahányszor kinyílt az ajtó, rövidlátó szeméit összehúzta és a belépőre meredt. Amikor elindult hazulról, még tudott magán uralkodni, de már az úton is feltámadt benne az izgatottság. Kerülő úton jött idáig és kis autóját mellékutakon vezette. Itt a vendéglőben aztán már alig bírt magával.

A pineér nem sokat törődött vele, mert még át sem lépte a helyiség ajtaját, máris látta rajta, hogy szerelmes nő, aki lovagját várja. Ez különben nem volt újság előtte. A kis vendéglőnek éppen az volt a specialitása, hogy kiválóan alkalmas volt kis találkozók lebonyolítására.

Barbara Millert azért sem lehetett volna megismerni, mert külseje is megváltozott. Fiatalos lett, Ruhája, kalapja, cipője olyan volt, amilyent a fiatal filmszínésznők viselnek a filmvárosban és az elegáns kirándulóhelyeken. Ki gondolta volna, hogy ez az égő arcú, feltűnően öltözött nő Barbara Millerrel, a hatalmas filmmagnás feleségével azonos?

Már tizenöt perce ült a mahagóni asztalkánál és minden percben néhány kortyot ivott az előtte álló pohárból, amelyben jeges szörp volt.

Végül magas, szélesvállú férfi lépett a terembe. Egyenesen a fülkéhez lépett és maga mögött behúzta a függönyt. Néhány másodpercig farkasszemet nézett a nővel. Megpödrötte szénfekete bajuszát, majd mélyen meghajolt.

— Igazán szép volt, hogy eljött — sutogta.

A nő tiltakozott:

— Kérem, ne nézzen így rám!... Higyje el, nem azért jöttem ide, hogy újra alkalmat adjak magának arra, hogy közeledjék felém... Eljöttem, mert meg akartam mondani, hogy én nem vagyok olyan nő, amilyennek gondol...

BALASSA IMRE.

aki érdekes és híres Mozart-felolvasásai után legutóbb a régi Nemzeti Színházról tartott újszerű előadást a magyar rádióban

Donaldo Perez szomorú arcot vágott.

— De kedves...

— Ne beszéljen így velem! — kérte az asszony suttogó hangon. — Nem vagyok olyan nő...

— Tudom, tudom... Igazán rendkívül sajnálom azt, ami tegnap történt, de nem tehetek róla... Olyan esábitó volt az éjszaka és maga olyan szép volt!... Valami esodálatos illat áradt a hajából... és... és én megszedültem... Kérem, higgye el, hogy a kezemet is szívesen levágnám, ha tudnám, hogy ezzel meg nem történté tehetném azt, ami történt... Hiszen azért is örülök úgy annak, hogy itt találkozhatunk, hogy alkalmam van bocsánatáért esedeznem...

Az asszony megkönnyebbülten sóhajtott és kezét nyújtott a férfinak.

— Igen, így gondoltam én is... Úgy féltem attól, hogy azt gondolja... De tudom, most már tudom, hogy nem gondolja rólam... Jöjjön, üljön le ide és beszéljünk úgy, mint két jó barát...

A férfi meghajolt, aztán megkereste a nő kezét és tiszteletteljesen megcsókolta.

— Köszönöm! — mondta. Egy pillanatilag hallgatott, majd halk fájdalmas hangon

Mi a rádióhibakereső kulcs és hogyan kell használni?

Szepessy Árpád rádiómérnök hibakereső kulcsa egy 70 x 50 cm. nagyságú lila és kék színben nyomott minden rádiós részére nélkülözhetetlen térképes segédeszköz. A rádiópiacra eddig a legnagyobb példányszámban ez a munka fogyott el, mert 5 kiadása 50.000 példányban valóban rekordszám és igazolása ezen ötletesen összeállított rádiósegédeszköz nélkülözhetetlenségének. A hibakeresés vele végtelen egyszerű. A függőleges sorokban a készülékeken előforduló összes észlelhető hibajelenségek vannak felsorolva, például:

1. Vétel nincs, készülék süket.
2. Helyi adó erős, többi gyöngye.
9. Recsegés, kattogás.
11. Állandó morgás.

E rovatban megkeressük a gépen észlelt hibajelenséget, például: Recsegés = 9. rovat. Ezután végignézzük az összes egymás alatt lévő bilaszimű 9-es számot és amelyik azok közül be van karikázva, annak a vízszintes sorában található a recsegést okozó hiba és az utasítás annak kijavítására. A vízszintes sorokban lévő hibaokok is több főszakaszra oszlanak, antenna, magas- középfrekvencia szakasz, detektor, audionkör, kislekveinenciaerősítő, csövek, fejbaldigató, hangszó. Hálózati gépek, külső zavarok. Így a kb. 2500 hibaokozó jelenségből alig marad 10-12 bekarikázott számnak megfelelő hibaok, melyet 1 perc alatt kényelmesen meg lehet vizsgálni. A 6-ik kiadás a múlt év decemberében jelent meg és 1.60 pengő bolti ár helyett 40 fillérért kapható a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12. szám.

megszólt: Nagyon fáj, hogy egy pillanatilag is feltételezte rólam, hogy valami rosszat gondoltam magáról... Esküszöm, hogy csak a tisztelet az, amely maga mellé hajtott... Mindig esodáltam komolyságát és éppen az tett rajongójává, hogy becsületes jó asszony...

Az asszony remegő hangon szólt közbe:

— Ék mégis megcsókolta...

— Esküszöm, nem tehetek róla... Olyan szép volt...

— Istenem, hogyan higgyek magának, Donaldo Perez... Miért szeretne engem, amikor annyi szép fiatal leány van Hollywoodban...

A férfi hangja felesattant:

— Ne mondja tovább... Sok szép és romlott leány... Mind mulatni akar, semmi komolyság nincs bennük... Mit tudja maga, hogy milyenek ezek a lányok...

— Úgye mind nagyon rosszak?

— Mind!... Mind!... — mondta széles mozdulattal.

Az asszony a férfi kezére tette a kezét és remegő hangon szólt hozzá:

— Kérem, meséljen valamit magáról...

— Magamról... Én rossz férfi vagyok...

Higgye el, nagyon rossz!... Az emberek milliói azt hiszik rólam, hogy jó vagyok, gazdag vagyok, hogy örülök az életnek, de ennek éppen az ellenkezője igaz... Halálisan únok mindent és csak azért tudom ezt az életet elviselni, mert érzem, hogy nemsokára úgyis vége lesz mindennek...

Barbara Miller halkán felsikoltott.

— Hogyan érti ezt? — kérdezte remegő hangon.

— Könyörgöm, ne kérdezzen... Csak annyit mondhatok, hogy nem élhetek sokáig...

Pillanatnyi csönd támadt. Lehajtotta fejét, a nő pedig tágult szemekkel, rémülten nézett rá. A férfi tudta, hogy az asszony most remegve lesi szavait.

— De hát az Istenre kérem, mi történt? — Jaj, ne kérdezzen!... Végem van!...

Valamikor egyszerű ember voltam, aki örülni tudott az életnek, ma pedig híres vagyok és érzem, hogy a boldogtalanság megöl... Miért nem hagytak meg egyszerű, szürke, ismeretlen embernek?... Most nyugodtan élnék valahol, egy kis házban... asszony volna mellettem, aki gondomat viselné... Gyermekeim lennének... És helyett híres embert csináltak belőlem, idecipeltek és én elmerültem... Megszedültem a hírtől, a fénytől a hamis ragyogástól és mindig lejjebb csúsztam a lejtőn... Körülrajongtak és én mindenki nek hittem. Csak most tudom, hogy mind

csak a pénzemet akarta... Nem volt egyetlen jó barátom!...

Barbara Miller vigasztalni próbálta:

— Egyszer mindenki megtalálja az egyetlen igaz barátot...

— Igen, igen — mondta a férfi hevesen.

— Bárcsak úgy lenne... De nem... én már semmit sem remélhetek!...

— Ne mondjon ilyent! Én... én... igazán részvételt vagyok maga iránt és ha tudnám, hogy mi bántja, segítenék magán... Kérem, mondja el őszintén, hogy mi a baja...

— Rajtam már senki sem segíthet, már késő van... Tegnap vagy tegnapelőtt még visszafordulhattam volna, de ma?...

Keserűen nevetett és idegesen simított végig a haján. Az asszony hozzahajolt és megfogta a kezét.

— Látja, ha komolyan szeretne, akkor most megérezné bennem a jó barátot! Megérezné, hogy én nem olyan vagyok, mint azok a többiek...

— Tudom, oh, jól tudom, de talán éppen ezért nem akarom, hogy megútáljon. Ha mindent elmondanék, akkor elveszíteném magát és ezt nem bírnám elviselni...

A nő alig hallhatóan suttopta:

— Én soha, de soha sem tudnám elhagyni!...

Donaldo Perez hevesen feléje fordult és megragadta a kezét. Forrón buggyantak elő szavai:

— Látja, Barbara, ez szép volt!... Mindig erről álmodoztam... Egy asszonyról,

aki megért, aki vigasztalni tud, aki megbocsát...
— Nekem nincs mit megbocsátani.

— De van!... Oh, ha tudná, milyen romlott vagyok, hogy milyen mélyen vagyok a fertőben... Istenem, milyen kegyetlen a sors! Ha néhány hónappal ezelőtt találkoztunk volna, akkor még sikoltani tudtam volna az örömtől, de most már késő...

Az asszony pereről percre rémültebb lett. Könnycit alig tudta visszafojtani.

— Ne beszéljen így, mert megöl — könyörgött. — Mondja el, mi fáj!... Miért lenne már késő?... Csak nem akar öngyilkos lenni?...

— Egyszer elalszom és soha többé nem ébredek fel...

— De hát miért?... Valami bűn terheli a lelkét?... Talán a rendőrséggel van baja?...

— Oda fogok kerülni... De nem, inkább a halál!...

— Örültsé! És nem lehet segíteni?

— Ha volna egy jóbarátom, aki megértene és megbocsátana, akkor még megmenthetné... Talán... Nagy az én bűnöm!...

— Kérem, Donaldo, beszéljen, mert megőrülök!

— Igérje meg, hogy nem fog ellökni magától!

— Igérem!...

A férfi még mélyebbre hajtotta fejét és rekedt hangon kezdett vallani:

(Folytatjuk)

75% engedmény e két Rádió szakmunkából

1929. 5. — P b. tti ár helyett:

1. — pengő

Magyar Rádió
Évkönyv 232 oldal,
93 ábrával

Tartalomjegyzék: Képtávíró. Távvalalátás. Rádió-mozi. Távvalalátó amatőr-készülék építése. Színes és nappali távvalalátás. Éjjeli és ködhalátás. Egyen- és váltóáramú anódoptók házi építése. Fűtő- és anódkumulátorok kezelése és karbantartása. Rövidhullámú amatőrizmus. Gyakorlati hibakezelés. Étherzene-készülék. A stúdió művészi élete és sok más érdekes cikk teszi értékessé e könyvet. Portó 20 fillér.

Kréta papíron

1.60 P helyett 40 fillér

Kartonon

3. — P helyett 75 fillér

a SZEPESSY-féle

Rádió hibakereső kulcs,

mellyel 1 perc alatt a gyermek is megtalálja készülékén a hibát.

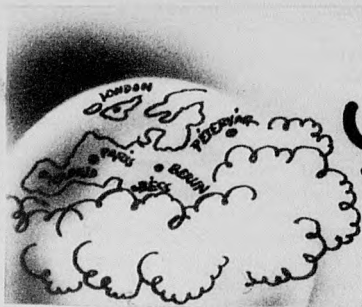
Eddig 5 kiadás 50.000 példányban fogyott el, Európa hullámhossz Kw távolság térképével és állomásbeíró táblázattal együtt.

Minden rádiósnak nélkülözhetetlen!

Portó 20 fillér.

Negrendelhetők a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. ker., Dohány ucca 12

Színházi Kavics

Lilian Scrivering, a „gangster-költő” öngyilkossága Londonban — Hogyan rendezte Charell a „Casanová”-t? — Poirot szakálla szögből — Pítoeffék alkonya és Winsloe Christa darabja Párizsban — Az egyszemélyes jazz-band — A daliás siberidők és a berlini mulató — Wegener Bécsben — Jeritza és a visszhangszóró — 1000 muzsikuszorosban — Leonidás a színházi Robinsongörlök

LONDON

Az angol írók és az angol gonosztevők most együttesen gyászolják egy 31 éves gyönyörű nő, Lilian Scrivering halálát. Hogyan kerülnek össze az angol írók ilyen családi gyászban a bűnözőkkel? Ki volt Lilian Scrivering? Az angol irodalmi élet egyik kiválósága, igen nagyra tartott és már általánosan ismert költő, akinek

egész sereg verskötete jelent már meg az angol könyvpiacra. Magyar mértékkel mérve, háromszor annyit keresett verseivel, mint egy ismertebb magyar regényíró. Csakhogy a gyönyörű Liliannak igényei voltak, fényűző életet élt s ennek költségeire már nem telt. Egész egyszerűen beállt egy betörőbandába és eleinte szép „honoráriumokat” zsebelt be erről a részről is. Egy ízben rajtavesztett s akkor ült is pár hónapig. Másodízben már „nehezebb” művészi tevékenységen kapták rajta, egy fegyveres bankbetörésen Skóciában. Ezúttal a „kritika” is súlyosabb volt, pár esztendő. Nem epéből: de szerte a világon vannak költők, akik ennyit betörés nélkül is kiérdemeltek — pusztán verseikért. Lilian Scrivering kiszabadulása után pár hónappal rájött arra, hogy nem érdemes. Sem betörni, sem — verset írni. Megmérgezte magát és meghalt. Rezümé: ezen is a londoni kiadók keresnek, mert Lilian Scrivering verskötetei szinte hisztérikus formában jöttek divatba halála után.

*

Charell lepipálja Reinhardtot, nyilván ez a színezte a londoni Coliseum „Casanová” revűjének, mely már

Poirot, a szabó és íróművész saját fureszmaszkjával

szinte dolgoz padán építi nová” álland olvad Van o szinte Canale Márk-közön lése sz kétszá költse

Poi és sz új d művé az ál volt, rász ötnap szöge egész mula az se ban mert szűrő

Sa

szinte teljesen filmszerű eszközökkel dolgozik. Reinhardt kolostort és templomot épített fel a „Mirakel” színpadán Londonban, nos, Charell felépíti Velencét és Rómát. A „Casanová”-ban a háttér mint futószalag állandóan mozog, a revü 30 képe összeolvad s a színpadon 250 szereplő ágál. Van egy jelenete, melyben a nézőtér szinte gondolává alakul át, amint a Canale Grande-t, a dogepalotát és a Márk-teret mutató díszlet elvonul a közönség szeme előtt. Szakértők becsülése szerint a „Casanová”-nak legalább kétszázszor kell mennie, hogy csak a költségek kifizetődjenek.

PÁRIZS

Poiret mester, az univerzális író és szabóművész élemedett napjaira új divathóbortokon töri fejét. Egy művészbalon álarcban jelent meg, ez az álarc Poiret valódi arca, hű maskja volt, melyet egy karrikaturista szobrász készített és bizarr ötlettel Poiret ötnapos szakállát közönséges acélszögekkel illusztrálta. Az „önálarc” egész sereg párizsi bálón és művészmulatságon vált divattá s a párizsiakat az sem zavarja, hogy ebben az álarcban bizony alig lehet csokolózni, mert az acélszakáll erre a célra kissé szúrós.

Saljapin és Wegener

A párizsi színházi szezon mérlege bizony elég szomorú. Pitoeffkról, a

francia „Góth-pár” színházáról elég kedvezőtlen hírek lengedeznek a közönség elfordult az itt bemutatott színpadi moder-

nizmustól és Pitoeffék elvesztették törzsközönségük tekintélyes részét ezidei szerencsétlen műsorpolitikájukkal. Sokkal szerencsésebb ennél Sacha Guítry, a túlmodernnek éppen nem mondható színészszerző, aki az elmúlt héten két igen régi vígjátékának reprizét érte meg. A Mogadorban még mindig a „Rose Marie” rekorddarab megy. Hányadik esztendeje? Az Opera Comique idén nyáron renoválás miatt bezár, zárás előtt Saljapin játszik az orosz operastaggionéval.

Egy új kis mulató jött ezidén divatba Párizsban: Jimmy bárja, mely egyik szűk mellékuczában fekszik és konjunkturáját kizárólag annak köszönheti, hogy tulajdonosa az algiri származású kis, fekete Jimmy egy új jazzhangszert talált fel, komplikált gépezet, melynek segítségével egyetlen ember egy egész jazz-zenekar munkáját el tudja végezni. A tulajdonosnak még egy specialitása van, úgy látszik, nagyobb feltűnés kedvéért, gyöngyházból csináltatott magának hamis fogakat, annyi a csodálója, hogy félni lehet: ez lesz a jövő fogdivatja.

BERLIN

Eddig csak egyetlen színháznak vannak az ősre tervei: a Schiller Theaternek, melynek új igazgatója: Hirsch, Moissit szerződtette s a színház szept-

A vauerkirály unokája: Johann Strauss

temberben Hauptmann „Elsüllyedt harangok”-jával indul.

A daliás siberidőkre jellemző az a lopás, mely az egyik legdrágább berlini mulatóban történt, egy illuminált állapotban lévő gyárigazgatótól ellopták tárcáját. Az igazgató feljelentést tett és pechére a tárcát hiánytalanul megtalálták a mulató egyik táncosnőjénél. — „Pechére” — irtuk, mert a tárcában 1320 dollárt, 140 svéd koronát és 9000 svájci frankot, valamint 40 — ird és mond: negyven márkát talált a rendőrség. Daliás siberidők.

BÉCS

A Burgtheaterben megkezdődött Paul Wegener vendégjátéka, az első estén Schiller „Don Carlos”-ában Fülöp királyt alakította és Schiller és Wegener együttes munkája Bécsben, a kritikai sikertől eltekintve, komoly közönségsikernek bizonyult. Arról is beszélnek, hogy Wegenert a Burgtheater állandó szerződéssel kínálja meg.

Jeritza dalestje a Hohe-Wartén. 22 futballista helyett ezúttal egyetlen asszony kötötte le az emberek ezreinek érdeklődését. Küzdelemben, sőt meccsben ezúttal sem volt hiány. A pályán ugyanis hatalmas hangszórókat állítottak fel, hogy Jeritza hangja minden tribünre eljusson. A hangszóró, mint egyik epés néző megjegyezte, „visszhangszóró”-nak bizonyult, harsogó hangja egészen elnyelte sokszor a művész nő hangját és igen derűs perceket szerzett az a néző, aki a „Tannhäuser” csarnokárája közben bekiabált, hogy: „Tempó, hangszóró”. A Jeritza-hangszórómeccsben egyébként a művész nő maradt győztes.

Ugyancsak szabadtéri hangversenyt tartottak a napokban Johann Strauss zeneigazgató vezényletével a Stadionban. A világ egyik legnagyobb zene-

kari hangversenye volt ez, mert a zenekar ezer főből állott. Egészen furcsa nehézségei voltak az előadásnak: a próbákon a nagy zenekar áttekinthetősége, elsősorban azonban a kótanehezőségek. Egész Bécsben nem akadt ezer zenész számára elegendő kóta, tekintve, hogy 15 művet adtak elő, egy kóta átlag 4 lapból állt, tehát 60.000 kótalapra volt szükség, melyet egy lipcei zenekiadó kölcsönzött szívettségéből.

MAGYAROK KÜLFÖLDÖN

Winsloe Christa darabja, a „Lányok az intézetben” olyan sikerrel ment a „Mädchen in Uniform” hangosfilm címe alatt párizsi mozikban, hogy egyidejűleg egy színház, a Studio de Paris is másorra tűzte Arlette Marchal-lal a főszerepben.

Ábrahám Pál az utolsó simításokat végzi egyidejűleg készülő két darabján: a „Bál a Savoyban”-on és a „Te nem vagy az esetem”-en.

Fodor László új vígjátékának, a „Leonidas a Thermopylei szorosban”-nak, mely a jövő szezon elején Berlinben kerül színre, Pallenberg játssza főszerepét.

Szép Ernő „Völégény”-ének főszerepét szintén Pallenberg játssza Berlinben Fritz Kortner rendezésében. Szép Ernő az „Aranyóra”-val végleg arrivált a német színpadokon.

HONOLULU

Innen érkezik az az érdekes hír: a Csendes-óceán egyik elhagyatott szigetén, a Fanning-szigeten 2200 kilométerre minden szárazföldtől 5 férfi és 5 nő telepedett le egy esztendővel ezelőtt. Most kiderült, hogy az öt női Robinson közül három volt Ziegfeld-görl. A szigeten rajtuk kívül nem él senki más. Reklámtrükk lenne ez? Nincs kizárva, hogy a 3 görl így szeretne sztárkarriert csinálni. Tény az, hogy már egy esztendő óta élnek a szigeten.

Ebben a könyvben 144 olyan receptet közlünk, amelyeket híres, jó háziasszonyok százszorosan kipróbáltak. Terjedelme 64 oldal. A főzés művésze abban áll, hogy olcsón, kevés időpazarlással is jó, tápláló ételeket adjon. Ezt a tudást sajátíthatja el ebből a kis szakácskönyvből. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

90 fillér

Ezzel olyan könyvet adunk a háziasszony kezébe, amelynek 110 receptje százszorosan ki van próbálva és ha az előírt módon használja fel a hozzávalókat, a legfinomabb tésztákat, jameket, üdítő italokat, krémeket, fagyaltokat játszva elkészítheti és minden egyes kitűnően fog sikerülni. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

90 fillér

Szenes Béla, a sikere tetőpontján elhunyt kiváló író

SZENES EMBER NYOLCVAN TRÉFÁJA

cím alatt bokrétaba gyűjtött tréfaival egy nagy társaságot szellemesenél szellemesebb mondásokkal elszórakoztathat. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

96 fillér

A hasbeszélés egy igen régi tudomány, amely régebben a pogány vallások papjainak, a varázslóknak és a mágusoknak titka volt. Akinek kedve van a hasbeszélés művészetét elsajátítani, ha szorgalommal és kitartással követi Rónai Viktor 54 oldalas

A HASBESZÉLÉS TITKA

című művének utasításait, két hét alatt annyira tökéletesíti magát ebben a rejtélyes mesterségben, hogy már kisebb társaságokat el tud szórakoztatni hasbeszélő mutatványokkal. Ára az összeg előzetes beküldése mellett

96 fillér

Leleszy Béla, a magyar Wells regényeiben egészen egyénies szenvedélyektől túlfűtött és étellel teljes levegőt ad. Olvasóit el tudja ragadni az ő idegenszerű, izgalommal teljes furcsa világában, melyek mint ismeretlen sugarak világítanak be a modern élet mélyseges titkaiba. A 288 oldalas, eredeti rézkarszerű képekkel tarkított

FEKETE VESZEDELEM

című fantasztikus regényében a francia idegenlégió afrikai életét, s a színes és fehér faj harcát tárgyalja a csereember személyében okkultista alapon. Ára ízléses kötésben az összeg előzetes beküldése mellett

1 pengő 20 fillér

Az itt felsorolt művek kaphatók a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12 alatti és minden könyvkereskedésben. Miután az utánvételes szállítási postaköltsége 75 fillér, utánvétellel nem szállítjuk.

Aki az itt felsorolt művekből egyszerre kettőt rendel, bérmentve küldjük és egy kis regényt adunk hozzá ingyen. — Aki mind az öt kötetet megrendeli egyszerre, annak csak négy kötetet kell fizetnie, az ötödiket ingyen kapja és mind az öt kötetet bérmentve.

MUSZÁJ RÖHÖGNI

BOHÓZAT. IRTA: LÁSZLÓ MIKLÓS

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1, szerkezhető meg. Copyright 1930. by dr. Alexander Marton, Budapest

Szereplők: { Reményi
Mandola
Színigazgató
Főpincér

(Történik egy pesti kávéházban, délután. Kétoldalt járás; asztalok, székek.)

Reményi (a baloldali asztalnál ül. Nagyon ideges, az óráját nézi).

Főpincér (balról): Alázatos szolgálja, Reményi úr. Meg van rendelve?

Reményi (idegesen): Mondja, főúr, ugratnak maguk engem?

Főúr: Miért, kérem alássan?

Reményi: Egy óra előtt rendeltem egy feketét és azóta harminchatodszor kérdezik, hogy megvan-e rendelve?

Főúr (szabadkozik): Bocsánatot kérek, csak előzékenységből...

Reményi (idegesen): De ne előzékenykedjenek, kérem! Hozzák már azt a feketét! Hozzák már!

Főúr: Azonnal, Kinél lett rendelve, kérem?

Reményi (idegesen): A Ludendorfnál!

Főúr: Persze, kérem, mert ez a rész nem hozzá tartozik, itt csak a Jenő vehet fel rendelést...

Reményi: Ne részletezze! Nem érdekel! Hozzák már azt a feketét! Hozzák már!

Főúr: Egy másodperc, Reményi úr... (Indul.)

Reményi: Mondja csak, főúr...

Főúr (vissza): Méltóztassék.

Reményi: Nem ismeri maga a kövér Hegedüst?

Főúr: Dehogy nem, kérem. A Hegedüs Andor urat. Hogyne. De ma még nem láttam, kérem...

Reményi: Ugyan, nézzen körül, hátha itt van már valahol és mondja neki, hogy négy óra óta várom!...

Főúr: Igenis, Reményi úr! (El.)

Reményi (idegesen nézi az, óráját): Már

negyedhat s ez a csirkefogó még nincs itt!

Mandola (jobbról jön. Sápadt, kopott, bamba, melabús figura. Meglátja Reményit): Ni, a Reményi...

Reményi (felismeri): Na nézd csak, a Mandula!

Mandola (bambán mosolyog): A Reményi!...

Reményi: A Mandula! Szervusz, Mandula!

Mandola (szerényen): Dola!

Reményi: Mi az?

Mandola: Dola! Nem Dula! (Kérve.) Dola!

Reményi: Ja, persze! Mandola!

Mandola (szerényen): Dola! Emlékszel? Az iskolában is mindig Dulát mondtál, nem tudtad megszokni, hogy Dola vagyok.

Reményi: Hát mi van veled? Ül le, drága öregem... Ezer éve nem láttalak...

Mandola (leül, nagyon szerény és nagyon szomorú, mégha mosolyog, akkor is rettenetesen szomorú): Hát csak megvagyok, öregem, csak megvagyogatok...

Reményi: Hát mi lett belőled?

Mandola (naívan): Hát mi?

Reményi: Mivel foglalkozol?

Mandola: Most van egy elég jó szakmám.

Reményi: Micsoda?

Mandola (szerényen): Kezeltetem magam.

Reményi: Miért? Van valami bajod?

Mandola: Még nincs. Még csak kezeltetem magam.

Reményi: Mi ellen?

Mandola (szerényen): Süketség.

Reményi (ijedten): Ugyan, ne beszélj! Te süket vagy?!

A BUDAPESTI HIRLAP

vasárnapi képes melléklete
a magyar újságírás szenzációja

Mandola (mélán mosolyog): Igen. De csak háromszor hetenként, kettőtől hatig. Űők a városzobában és süket vagyok. Hatkor kikezelnek s akkor remek hallással elmehetek.

Reményi: És miért kell ezt csinálnod?

Mandola: A többi beteg miatt. Azoknak én vagyok a reménysugár. Azt hiszik, mert én visszakapom hatkor a hallásomat — egyszer ők is vissza fogják kapni.

Reményi: És jól fizetnek?

Mandola (szerényen): Nnal Öránként egy harminc! De van úgy, hogy túlórázok!

Reményi: Hogy-hogy?

Mandola: Hét előtt nem hallok meg semmit!

Reményi: Ne beszélj... Hát ez egy nagy-szerű szakma! És hogy csinálod?

Mandola: Mit?

Reményi: A süketiséget? Nem veszik észre, hogy csak szimulálsz?

Mandola: Ááá...

Reményi: Na, mutasd, hogy szoktad?

Mandola (mosolyogva nézi Reményit és nem szól egy szót sem):

Reményi: Na, hogy csinálod?

Mandola (mosolyog, nem felel):

Reményi: Hát miért nem mutatod?

Mandola (mosolyog és nem felel):

Reményi: Na! Mi az?! Meghülyültél?! Miért nem felelsz? Süket vagy?!

Mandola (ijedten): Igen... Hát te kértél...

Reményi: Nagyon jól Gratulálok. Öregem, gratulálok!

Mandola: És te mivel foglalkozol?

Reményi: Írok, öregem, írok!

Mandola (áhitattal): Írsz? Mit?

Reményi: Darabot, regényt, novellát!

Mandola: Levelet is?

Reményi: Nem! Én író vagyok!

Mandola: Minek?

Reményi: Mit, minek?

Mandola: Csak úgy ukmukfuk írsz?

Reményi: Mj az, hogy ukmukfuk?! Nem érted?! Én abból élek, hogy író vagyok!

Mandola (áhitattal): Abból meg lehet élni?

Reményi: Persze!

Mandola (félve, kérőn): Hozzál be.

Reményi: De öregem, azt nem lehet, író nem lehet akárki!...

Mandola (nem érti): Hát te is az vagy...

Reményi: De én tudok írni!

Mandola: En is! Idenézz! (Ceruzát vesz, bizonyítani akar.)

Reményi: Na, idehallgass! Én írok, teszem fel, egy színdarabot, azt a színházban előadják és én azért pénzt kapok!

Mandola (elbűvölve): Csak azért, mert írsz?

Reményi: Persze, hogy csak azért!

Mandola (áhitattal): Nahát! Én folyton írnek a te helyedben!

Reményi: Én is folyton írok.

Mandola: Most sem írsz!...

Reményi: De édesfiam, azt nem lehet állandóan! Tegnap fejeztem be a legújabb darabomat, amit most fogok felolvasni a Kultúrszínház igazgatójának!

Mandola (örömmel): Meg akarja venni?

Reményi: Persze!

Mandola: Az egészet?!

Reményi: Persze, hogy az egészet! Hát mit csináljon egy fél darabbal?

Mandola: Miért? Mit csinál egy egészszel?

Főúr (bátról jön. Feketét hoz): Reményi úr, kérem, most telefonált a Hegedüs úr, hogy ne tessék várni őt, ma nem jöhet be a kávéházba.

Reményi (kétségbeesve): Mondja, főúr, a Fekete igazgató úr még nincs itt?

Főúr: Most jött, kérem, a kártyaszobában kibicel. Szóljak neki?

Reményi: Dehogy! Nem! Sőt! Ha keresne, mondja, hogy még nem látott ma.

Főúr: Igenis. (El.)

Reményi: Na, most jól nézek ki!

Mandola (ijedten): Miért?! Mi történt?!

Reményi (kétségbeesve): Te! Mandola! Tudnál te röhögni?!

Mandola: Miért? Valami jó viccet akarsz elmondani?

Reményi (gyorsan): Dehogy! Szoktál te röhögni?

Mandola (szomorúan): Ha jókedélyben vagyok. De most rémes kedélyben vagyok...

300 pengőt keresnek havonta

Több mint 30 személy foglalkozik Tolnai Világlexikona részletfizetésre való eladásával.

Ha nincs foglalkozása, írjon nekünk néhány sorban és mi készséggel felszereljük a szükséges dolgokkal. Ökvetlenül kérjük ajánlatában megemlíteni eddigi hivatását, családi állapotát és korát.

Ez az egyetlen ügynökség, amelyről bátran mondhatjuk, hogy igazi kulturmissziót teljesít, tehát ennél nemesebb foglalkozás alig van a közvetítés terén.

Bővebbet Tolnai Világlapja kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány ucca 12

Reményi: Mi bajod van?
 Mandola: Jubilálók.
 Reményi: Hogy-hogy?
 Mandola: Epp harmadik napja, hogy nem ettem.
 Reményi (kiabál): Főúr! Főúr!
 Főúr (balról be): Méltóztatik?
 Reményi: Mit akarsz? Meleget vagy hideget?
 Mandola (sértődve): Ugyan, ne légy közönséges...
 Reményi: Gyorsan! Nem vicelek! Meleget vagy hideget?
 Mandola: Akkor mind a kettőt!
 Reményi: Főúr! Tíz perc múlva hozzon egy nagy imbiszt ennek az úrnak ahhoz az asztalhoz! És négy tojásból rántottát!
 Mandola (nevetni kezd).
 Reményi (boldogan): Nem! Hatból!
 Mandola (röhög).
 Reményi: Nem! Tízből!
 Főúr: Azonnal, kérem. (Balra el.)
 Reményi: Idehallgass! Akarsz még tíz pengőt keresni?
 Mandola: Ne ugrass...
 Reményi: Odaülsz ahhoz az asztalhoz!
 Mandola (feláll): Igen!...
 Reményi: Még nem! Várj! Idefigyelj! Rög-

Olvassa mindennap az Aranyásó kalandorok

életéről és haláláról
 szóló riportokat a

ÓRAIÚJSÁG

új cikksorozatát.

**Érdekes,
 izgalmas,
 igaz leírások**

a kalandorélet rémségeiről,
 megpróbáltatásairól, szerelmeiről és szenvedéseiről. Az aranymezőkön minden és mindenki elpusztul:

diadalmas csak az arany!

tón ide fog jönni a Kultúrszínház igazgatója, akinek felolvasom az új vígjátékomat, Neked azon kell röhögni!
 Mandola (hülyén): Miért? Olyan rossz?
 Reményi (odamutat): Dehogynem! Annál az asztalnál fogsz ülni és nem ismerjük egymást!
 Mandola (íjedten): Dehogynem! Reményi-kem! Együtt jártunk iskolába!
 Reményi (idegesen): Nem érted?! Az igazgatónak nem szabad tudni, hogy mi ketten ismerjük egymást! Te egy vad idegen ember leszel, aki véletlenül halod a darabomat és agyonröhögöd magad, olyan jól!
 Mandola: És miért kell ezt csinálni?
 Reményi: Hogy a direktor lássa, milyen ragyogó, mulatságos darabot írtam! Érted?!
 Mandola (felragyog a szeme): Öregem!... A szakmám!... A szakmám!...
 Reményi: Hogyan?!
 Mandola (boldogan): Most nem süket leszek, hanem röhögni fogok! Öregem! Bíz rád! Én úgy fogok röhögni!... De én úgy fogok röhögni!... Csak mindig figyelmeztess, hogy mikor kell!
 Reményi: Mikor egy vice jön.
 Mandola (izgatottan): De honnan tudom, mi vice és mi nem vice?
 Reményi: Azt megérzed!
 Mandola: Miről?
 Reményi: A vicéről magáról!
 Mandola: Csak a vicéről, másról nem?
 Reményi: Vigyázz!
 Mandola (íjedten): Jaj! Most egyszerre nem tudok!
 Reményi: Mit?! Mit?!
 Mandola (rettenetesen kétségbeesve): Röhögni!
 Reményi (íjedten): Gyorsan gondoldj valami mulatságosra! Gondoldj valami humorosra!
 Mandola (erőlködik, gondolkodik, kétségbeesve): Nem megy!
 Reményi: Gondoldj arra, hogy tíz pengőt fogsz keresni!
 Mandola (erőlködik): Nem megy! Próbáld ideadni...
 Reményi (odaadja): Itt van!
 Mandola (elveszi, hülyén nevet): No, nézd csak, hogy fölenged, ha pénzt érzek...
 Reményi: Tehát érted?!
 Mandola: Igen! De meglátod, a viceknél bajok lesznek!...
 Reményi (másik tízpengőt mutat): Ide nézz! Ha ezt lobogtatom, akkor nagyon neved!
 Mandola (íjedten): Ne lobogtasd! Azt észre-

NYARALÓ

A SVÁBHEGY ALJÁN

(Mártonhegyi út 38), 3000 négy-
szögöl gyönyörű gyümölcsös, négy
szoba és mellékhelyiségek teljes
komforttal, villamostól 6 perc,
autobusztól 10 perc, bútorozva,
vagy esetleg bútor nélkül kívá-
natra egész évre is kiadó

veszi! Inkább minden viccnél dobj ne-
kem egyet!

Reményi: Vigyázz! Jön már! Most gyorsan
menj innen és három perc múlva gyere
vissza ahhoz az asztalhoz!

Mandola (sértődve): Miért? Szégyelsz ve-
lem egy asztalnál ülni?

Reményi: Nem! De nem ismerjük egy-
mást!

Mandola (ijedten): Dehogynem! Reményi-
kém! Együtt jártunk iskolába!

Reményi (idegesen): De az igazgató ezt
nem tudja!

Mandola (egész hülyén): Persze! Ő nem
járt velünk! (Jobbra kimegy.)

**Reményi (ideges, izgatott, vizet iszik, elő-
veszi a kéziratot).**

Igazgató (balról jön).

Reményi (felugrik): Alázatos szolgálja igaz-
gató úr...

**Igazgató (gyomorba, savanyú ember,
nagyon kimért modorú):** Jónapot, Re-
ményi úr.

Reményi: Hogy méltóztatik lenni, igazgató
úr, kérem?...

Igazgató: Köszönöm, Reményi úr. (Leül
baloldalt.)

Reményi: Megméltóztatik engedni... (Hogy
leülhet?)

Igazgató (fagyosan): Tessék, Reményi úr.

Reményi: Nagyon szépen köszönöm, igaz-
gató úr...

Igazgató (fagyosan): Nem tesz semmit, Re-
ményi úr.

**Főúr (bejön, feketét és ujságot tesz a di-
rektor elé és rögtön el balra).**

Igazgató (olvas, a feketéjét kavarja).

Reményi (örült tisztelettel): Kérem szépen,
igazgató úr, megméltóztatott nekem
igérni, igazgató úr, hogy ma délután,
igazgató úr, itt a kávéházban meg tet-
szik hallgatni, az igazgató úrnak, azaz,
hogy felolvashatom az igazgató úrnak
az új vigjátékomat, az igazgató úrnak...

Igazgató (sötéten): Talán inkább holnap.
Reményi úr...

Reményi (kétségbeesve): Kérem szépen,
igazgató úr, meg tetszett ígérni, igaz-
gató úr, hogy felolvashatom ma délután
az igazgató úrnak...

**Mandola (jobbról bejön, meglátja az igaz-
gatót, gyorsan, ijedten kimegy, de rö-
gön visszajön, a posája már beállítva
mosolyra, leül a jobboldali asztalhoz
és halkán, sügva kérli Reményitől):** Te,
ez már a darab?

Igazgató (megnézi az óráját): Hát tessék
olvasni, kérem, de nekem 10 perc múlva
el kell mennem.

Reményi (boldogan): Kérem szépen, igaz-
gató úr, addig készen leszünk, kérem,
hiszen csak öt felvonás az egész. Te-
hát, ha meg tetszik engedni... (Fel-
lapozza.)

Mandola (odaság): Te! Ez már a darab?

Reményi: A címe: Hugó és az asszonyok.
Vigjáték három felvonásban. Irta: Re-
ményi Leó.

Mandola (odaság): Te! Ez már a darab?
**Reményi (mosolyogva, palástolt idegesség-
gel, az igazgató felé mondja, de Man-
dolásnak szól):** És ez már a darab.

Mandola: Csakhogy felelsz.

Igazgató (savanyúan): Na, halljuk.

**Reményi (olvasni kezd, gyorsan, meg-
szakítás nélkül, szinte egybe mondja a
dolgokat):** Első felvonás. Szín: Hugó
budakeszi villája. Hálószoba. Középen
ajtó, két oldalán ablak, balra két ablak,
jobbra egy ablak, balesől is ablak...

Mandola (elragadtatva): Mennyi ablak...

Reményi (megállás nélkül): A középső ab-
lakon keresztül látszik a budakeszi erdő,
ragyogó napsütés, pont hajnalodik,
most kis szünet és delet harangoznak!...

Mandola (merengve): Jaj de szép...

Reményi (olvas): Éled az erdő, szöszmő-

Legújabb divatu

fürdőcipők, fürdősapkák

gyári árban kaphatók. Gumiárak gyári lerakatánál, MÁRKUS DÉNES,
SIP UCCA 10. szám (az udvarban.) Telefon 39-0-53. Eladás klesnyben is

Abbaziában

a tenger partján ingyen fürdővel, **bútorozott szobák**, a molótól öt percnnyire, **kiadók** személyenként **4 pengő 50 fillér**, amennyiben három személy foglal el egy szobát, úgy **4 pengő**. A szobák mind a tengerre néznek és az első emeleten vannak. Cím: Szidonia Klein, Abbazia, villa Merschlössel.

től. turulyázik, zenél a természet, cripelnek a madarak...

Mandola (meghatottan): Jaj de szép...

Reményi: Most nyílik az ajtó és bejön Elvira, egyenesen Hugó ágya felé tart, ami a balközépső ablaktól srégen áll, vizavi szemben a sűgőlyukkal ferdén, de Hugó nincsen bennel...

Mandola (hűlyén): Hát hol van?

Reményi (örült gyorsan):

Elvira: Hol vagy, Hugó?

Hugó (az ágy alól): Itt vagyok, itt vagyok!

Elvira: Mit keresel te az ágy alatt?

Hugó: Nem találom a papucsomat!

Elvira: Tegnap még a lábodon láttam!

Hugó: De úgylátszik valaki elcsente.

Elvira: Kinek kell egy olyan vacak papucs.

Hugó: Ne sértegesd a papucsomat!

Főúr (közben bejött és Mandola elé tette az előbb rendelt imbiszt és rántottát, azután balra el).

Mandola (nekilát, eszik, csak úgy tömi magába az ételt).

Reményi (ismétli): Kérlek, ne sértegesd a papucsomat! (*Dugva lobogtatja a tízpengőst Mandolának.*)

Mandola (zabál).

Reményi (másodszor ismétli): Kérlek, ne sértegesd a papucsomat!

Mandola (teleszájjal): Ezt már hallottuk. Tovább!

Reményi (dühödten továbbolvas): Mert Endrének különben is régen fáj a foga a papucsomra! (*lobogtat.*)

Mandola: Pont egy papucsra?

Reményi (idegesen ismétli): Mert Endrének különben is régen fáj a foga a papucsomra! (*Lobogtatja a pénzt.*)

Mandola (észreveszi a jelzést): Jaj, ez már vicc! (*Nevetni akar, de nem tud, két-*

ségbeesve sűgja Reményinek): Most egyszerre nem tudok!...

Reményi (izzadva):

Elvira: Endre fűtyül a papucsodra.

Hugó: Ejnye, no nézd csak, hogy véded Endrét.

Elvira: Pimasz!

Hugó (felordít az ágy alól): Megvan a papucs! (*Reményi lobogtat.*)

Mandola (erőlködik, egész belevörösödik, és nem tud nevetni, kétségbeesve sűgja): Reményi... Nem tudok... Reményi... Nem tudok...

Reményi (izzad, ismétli):

Hugó (felordít): Megvan a papucs! (*Dühödten lobogtat.*)

Mandola (kétségbeesve sűgja): Próbáld inkább ideadni...

Reményi (odadobja).

Mandola (elkapja és kicsit elvinnnyogja magát): Nagyon jó... Nagyon jó...

Reményi (vadul olvas):

Hugó: Azt hiszed, nem tudom, hogy megcsalsz?

Elvira: Hogy mered!

Hugó (ordít): Mindent tudok!

Elvira: Elég!

Hugó: Nem elég! (*Lobogtat.*)

Mandola (kétségbeesve): Reményikém... Megint nem tudok...

Igazgató (rettenetes fagyosan): Na hagyja, Reményi úr!... Úgy érzem, nekem már elég volt...

Reményi (kétségbeesve): Még csak egy jelenetet, igazgató úr kérem, csak egyetlen jelenetecskét, igazgató úr kérem...

Igazgató: De nekem nincs időm, kérem, nekem hatkor a házi orvosomnál kell lenni...

Reményi (kétségbeesett izgalommal): Majd utána el tetszik menni!... Majd utána el tetszik menni!...

Mandola (hirtelen röhögni kezd): Majd utána! Nagyon jó! Majd utána! Jaj de jó! (*Odasűgja.*) Most tudok! Most tudok!

Reményi (kétségbeesetten olvas):

Dezső (baloldalt belép): Gyerekek, sürgöny jött. Endre délután érkezik! Hugó!

Dezső: Hugó!

Hugó: Dezső!

Elvira: Hugó!

Hugó: Dezső!

Dezső: Mi van veletek?!

Elvira: Semmi csak Hugónak fejébe szállt a tegnapi bableves!

Mandola (sírva): Ilyenkor sohse tudok!...

Reményi (kimerülve): Hugónak fejébe szállt a tegnapi bableves!

Mandola (sírva): Még se tudok!... Pedig milyen jó... Bableves!...

Reményi (odadobja a pénzt, rekedten): Hugónak fejébe szállt a bableves.

Mandola (elkapja a pénzt, nagyon erőlködik és egy picit elvinnyojja magát): Fejébe szállt!... Nagyon jó... Fejébe szállt... Nagyon jó...

Reményi (kétségbeesetten odasúg): Te ökör! Jobban röhögj!

Mandola: Most csak ötöt dobtál...

Igazgató: Na, elég volt, Reményi úr!

Reményi (kétségbeesve): Igazgató úr, kérem, csak még egyetlen jelenetecskét...

Mandola (kétségbeesetten súgja): Hagyd elmenni!... Hagyd elmenni!... Majd, ha jobb kedélyben leszek!...

Igazgató (fagyosan): Csak azt az egyet mondja meg nekem, Reményi úr, hogy ez a darab, a műfajára nézve micsoda?

Reményi (kétségbeesve): Vigjáték, igazgató úr kérem...

SZÁSZ LILI

az **Andrássy-úti Színház** kltünő komikája
most **erdélyi turnéra** indul

(Kiss Pál és Sándor felvétele)

A bűvészet könyve

Különbéle bűvészműtárgyakat tartalmazó könyv 400 ábrával. Ára fizve 4 pengő 50 fillér, portó 50 fillér, utánvétellel 40 fillérrel drágább. Beszerezhető a Délbáb kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12. sz.

Igazgató: Ügy?! Szóval vigjáték?!

Reményi (félve): Vi... ví... vigjáték...

Mandola (most egyszerre kitör, tele pofával röhögni kezd, a szeme kidülled, a könnyei csorognak): Vigjáték! Nagyon jól! Vigjáték! Nagyon jól! (Majd szétreped a röhögéstől.) Vigjáték! Jaj de jól... (Odasúg.) Most tudok! Most tudok! (Rettenetesen röhög.) Vigjáték! Vigjáték! Vigjáték! Nem bírom! Jaj de jó... (Kimerül.)

Igazgató (kitör, ordít): És vegye tudomásul, ha még egyszer feltartóztat engem az ilyen marhaságokkal, én átadom magát az első rendőrnek! Odanézzen! (Mandolára mutat.) Nézze azt az idegen embert! Még az is röhög ezen a marhaságon!

Mandola (rettenetesen röhög): Vigjáték! Nagyon jól! Nagyon jól! (Odasúg.) Most tudok! Most tudok! (Röhög.) Jaj de jól... Már nem bírom tovább... Jaj... Egészen belebetegedtem... (Kimerül.)

Igazgató: És utoljára figyelmeztetem magát, hogy ne zavarjon engem az ilyen zagyvaságokkal! (Dühösen el jobbra.)

Mandola (úgy röhög, hogy a könnyei csorognak): Jaj, hogy ne zavarj, jaj, nagyon jó...

Reményi (ordít): Mit röhögsz?

Mandola (magához tér): Mi az? Már elment?

Reményi (kétségbeesve): Mondd, te szerencsétlen, mit csináltál ide nekem?

Mandola (ijedten): Mit? Te! Talán nem tetszett neki?

Reményi (kétségbeesve): Miért nem röhögtél?!

Mandola (ámulva): Én nem röhögtem?! Hogy én nem röhögtem!

Reményi (ordít): De mikor?! De mikor?!

Mandola (kétségbeesve): Én nem tehetek róla!... Én mondtam neked, hogy bajok lesznek! Te vagy az ok!

Reményi: Miii?! Ééén?!

Mandola: Mert be kellett volna osztanod...

Reményi: Hogyan?!

Mandola: Mindig akkor mondani egy viccet, amikor röhögtem! (Kétségbeesve.) De te fordítva csináltad!

Függöny.

Kozm
módsz
az arc
gét bi
Az arc
összet
szerek
Miel
le kell
látára
útbaig
haszná
a bőrn
s játsz
vagyun
haszná
nélkül
melyek
tisztítá

AL
SZ
CR
PU

Előfizelőinknek és olvasóinknak megküldjük részleffizetésre az itt felsorolt művek bármelyikét

Tolnai Világlexikonai 18 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapestén pedig 42 pengőért, bérm. Tolnai Világörténelmi..... 20 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapestén és vidéken 36 pengőért, bérm. Tolnai: A világháború története 10 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapestén és vidéken 30 pengőért, bérm. A Műveltség Utiát 14 kötetben, izléses kötésben, összesen Budapestén és vidéken 42 pengőért, bérm. Azok, akiknek a fenti felsorolt művekből már dírtokukban van néhány kötet, a hiányzó köteteket megrendelhetik, még pedig kötetenként, bérm. szállítással, a következő áron: Tolnai Világlexikona 2 pengő 40 fill., Tolnai Világörténelme 1 pengő 80 fill., Tolnai: A világháború története 3 pengő, A Műveltség Utiá 3 pengő. Törések kötetek megrendelésénél 5 kötetig csak az összeg előzetes beküldése mellett szállíthatjuk a szóbanforgó műveket. Ha öt kötetnél többet rendel, részletre is megkötjük egyszerre a köteteket, ha kiadóiavatalkunktól ilyen célra szolgáló megrendelőlapot kér.

Azok, akik a fenti paratlan alkalmat igénybe akarják venni, töltsék ki olvasható írással az alább közölt megrendelőlapot és küldjék be a Délbáb kiadóhivatalunknak (Budapest, VII. Dohány ucca 12). Akik a megrendelőlap kivágásával nem akarják megcsontítani a lapot, másolják le szorosint az itt következő szöveget, vagy ha levelezőlapot írnak kiadóhivatalunknak, külön nyomtatott megrendelőlapot is kaphatnak. Akiknek már van részlet-folyószámlájuk, ezt a rendelőlapon külön jelezzék. A könyvek leszállítása elől mindenemű pénzkioldemény mellőzendő. **Egyszerre csak egy sorozatot szállítunk, csak önálló keresettel bíró, Magyarország területén lakó rendelőknek.**

Itt tessék levágni és a kiadóhivatalunk beküldeni:

Megrendelőlap

(Azok számára, akik valamelyik mbból a teljes sorozatot kívánják.)

- Megrendelem:
- *Tolnai Világlexikona 18 kötetet Budapestén 40 arany P árban vidéken 42 arany P árban
 - *Tolnai Világörténelme 20 kötetet 36 arany P árban
 - *Tolnai: A világháború története 10 kötetét. 30 arany P árban
 - *A Műveltség Utiá 14 kötetét 42 arany P árban
- egy másuttani, egyenlő havi két pengő részleffizetésre. Az első részletet a kötetek átvétele után töltesztem, azután pedig minden hó 1-én a vállalat penzáránál levonás nélkül fizetem. A teljes lefőlesztésig a sorozat tulajdonjogát a vállalat fenntartja. Már egy részlet be nem tartása esetén a hátralék teljes összegében esedékesé válik. Az esedékes és lejárt részleteket a cégnek jogában áll költségemre postai megbízással bevenni. Per esetén akávetem magam a budapesti közp. ktr. Járásbíróság hatáskörének és kizárólagos illetékességének. Ezen

Kelt,..... hó nap.

aláírás

..... foglalkozás

..... pontos cím

megrendelés vissza nem vonható, de ennek elfogadását Önök fenntartják maguknak. Szóbeli, illetve a rendelőlapon kívüli telt frésbéli megállapodások érvénytelenek. Címváltozást kötelez vagyok bejelenteni.

Írja: dr. Heks Imre orvoskozmetikus

XXIX.

Kozmetikai szépitőszerek. Azon kozmetikai módszerek közül, melyeknek az a célja, hogy az arcbőrnek egészséges és természetes szépségét biztosítsák, első helyen áll az arcápolás. Az arcápolás segédeszközei: a megfelelő időben, összetételben és minőségben alkalmazott szépitőszerek.

Mielőtt ezekről bővebben megemlékeznénk, le kell szegeznünk, hogy a szépitőszerek használatára nézve sablonos szabályokat vagy egységes útbaigazításokat adni nem lehet, mert ezek használata a bőr érzékenységtől, típusától és a bőrnek számos egyéb anatómiai és élettani s játszáitól függnek. Sokkal nagyobb hasznára vagyunk a bőrnek akkor, ha egyáltalában nem használunk kozmetikumokat, mintha kritika nélkül különböző csodaszereket próbálgatunk, melyeknek eredménye csak egy lehet: a hibás, tisztátalan teint. Ilyenkor a káros szépitőszerek

nyomait, nagy áldozatok árán és türelmes kozmetikai gyógykezeléssel lehet csak többé-kevésbé rendbehozni.

Az arc- és testápolásnál nagy szerepe van a fokozott tisztálkodásnak és higiénának, ami nélkül üde arcbőr és ruganyos test el sem képzelhető. Itt elsősorban a víz kozmetikai jelentőségéről kell megemlékeznünk, mely nemcsak a tisztálkodás szolgálatában áll, hanem a bőrgyakorolt jótékony hatásánál fogva egyike a legfontosabb kozmetikumoknak is és így a test- és szépségápolás nélkülözhetetlen segédeszköze.

Természetesen, nem minden összetételű víz alkalmas kozmetikai célokra. Az úgynevezett kemény vizek (kútvíz, vízvezeteki víz) mésztartalmuknál fogva az arcbőrt izgatják, durvítják; mosakodásra általában csak olyan lágy víz alkalmas, amely semmiféle szerves anyagot vagy tisztálaltanságot nem tartalmaz. Ilyenek az esővíz, folyóvíz, hólé, melyek hiányában azonban a vízvezetékvizet is megpuhíthatjuk oly módon, ha azt felforraljuk vagy kevés boraxot adunk hozzá.

Kozmetikai szempontból általában a hideg vízzel való mosás ajánlatos, kivéve azon eseteket, mikor a meleg víz használata a bőr zsirtalanítását szolgálja. Mosdani csak bővízű mosdótálcában lehet, mert a nagytömegű víz erőművi behatása elősegíti az arc gyors megtisztulását a rátapadó szennyeződéssel szemben. A verejték és faggyú kiválasztás ilyenkor szabaddá válik és így a bőr felületének parolgása zavartalanabban mehet végbe, ami nagy jelentőséggel bír a különböző kozmetikai hibák keletkezésének megakadályozásában.

Önként következik tehát, hogy a gyakori és rendszeres vízhasználat igen jótékony hatással van a bőrerekre, izmokra és idegekre, melyek a bőr szépségét szabályozzák és egészséges működését biztosítják.

A kozmetikában használt egyéb specifikus szépitőszerekről és azok alkalmazásáról legközelebbi cikkemben fogok részletesen megemlékezni.

Kozmetikus orvosunk megimzett és felbélyegzett válaszkártyák beküldése ellenében a hozzá intézett kozmetikai kérdésekre levelben is válaszol. Levelék címére a szerkesztőségbe küldendők.

A LEGJOBB SZÉPSÉGÁPOLÓSZER
A FÖLDES FÉLE

Amin az egész világ nevet

Időszerű

— Mondja, miből él ez a Rosen? A bankból elbocsátották, mégis mindenütt megjelenik, mindenütt szerepel, autója van, barátja van — miből?

— Ez is egy kérdés? A bizonyítékok hiányából!
(Lustige Blätter)

Svéd humor

— Először hozza a levest, de ne túlforrón, aztán két főtt tojást, de ne túlkeményen, aztán egy szelet húst, de ne túlságosan kísütve, végül egy csésze feketét, de ne túlérőset!

— Értem már, kérem — és mindezekhez egy pohár vizet, de nem túlnedvesen!
(Tidens Tegn)

Gyermekszáj

— Papa, tulajdonképpen kik azok az ősök?

— Látod, például neked én vagyok az ősöd meg a nagypapa...

— És erre olyan büszkék az emberek?

(Passing Show)

Asztronómia

A tanár magyaráz:

— Gyakran megkísérellek már, hogy megállapítsák a hold súlyát, de ezek a kísérletek igen különböző eredményel végződtek...

— De ez természetes, tanár úr kérem, hiszen a hold néha foggy, néha növekszik!
(Herold)

Édes a bosszú

— Csak azt nem tudom megérteni, hogy édesanyád hogy egyezhetett bele az Edwarddal kötött házasságba, mikor pedig annyira gyűlölte.

— Éppen azért! Az anyósa akart lenni.

(Passing Show)

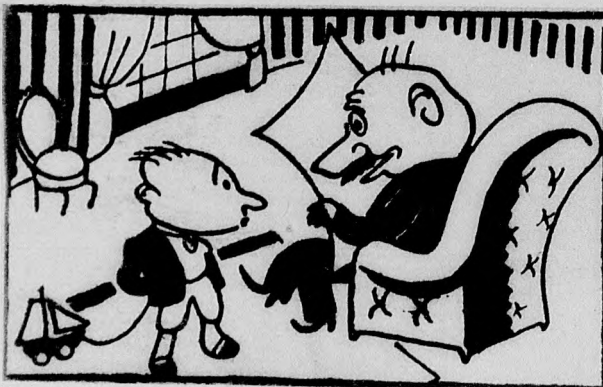
Kínos

— Tegnap összetegeződtem a Schröderrrel és ma már ötven márkát kölesönként tőlem. Hát nem szentelenség?

— Pont egy ilyen emberrel kell összetegeződnöd?

— De amikor én akartam öt száz márkára megpumpolni.
(Berlingske Tidende)

Felvilágosítás

— Papa, honnan tudják a tudósok, hogy mikor lesz napfogyatkozás?

— Buta gyerek, hát mit gondolsz, azok nem olvasnak újságot?

(Rie et Rac)

Önagysága beoszt...

— Mary, legyen a feleségem! Keresek havonta háromszáz márkát. Ki tud maga annyiból jönni?

— Én igen, de maga miből fog élni?

(Jugend)

A törvényszéken

— Szóval beismeri, hogy a revolvert ellopta?

— Beismerem, elnök úr, de csak azért tettem, mert agyon akartam löni magam.

— Ugy? Hiszen egy órával később már eladta a fegyvert!

— De csak azért, hogy töltenyeket vásárolhassak hozzá...

(Life)

Beszélgetés a konyhában

— A maga vőlegénye nagyon könnyelmű természetűnek látszik, Minna.

— Éppen ellenkezőleg, nagyságos asszony, kérem — nagyon takarékos! Mindig eloltja a villanyt, ha belepózik hozzám.

(Kartkaturen)

Precíz gyerek

— Apukám, hány csiga van ebben az erdőben?

— Azt senki sem tudja, Tommykám...

— Apu, hát a vadászok nem csinálnak minden évben leltárt?

(Lustige Kiste)

A bíróság előtt

— És amikor a vádlott önnek a pofont adta — mi történt azután?

— Még egy harmadikat is adott, bíró úr, kérem!

— Talán másodikat akart mondani?

— Nem, bíró úr — a másodikat én adtam neki!

(Karikaturen)

Hihetetlen

— Egy üdvözetet kell átadnom neked! Volt osztálytársad, a Bayer tisztelt.

— Bayer, Bayer, ki az? Nem ismerem...

— Dehogynem! Olyan kiesi, alacsony, nagy szakállal, egy osztályba járt veled első gimnáziumban...

— Lehetetlen! Nem emlékszem, hogy valakinek is lett volna szakálla az osztályban!

(Punch)

Ráér ő!

— Adnék magának, szegény ember, néhány ruhát, de bizony nagyon el vannak már szakadva!

— Nem baj, nagyságám, majd megvárom itt a gangon, amíg meg tetszik foltozni!

(Life)

Segít magán

— Ön csillagász és mégis minden este a moziban ül?

— Na hallja, ilyen rossz időben ez az egyetlen hely, ahol még csillagokat látni lehet!

(Lustige Blätter)

A legjobb szisztéma

— Most érkezett vissza Zoppotból?

— Igen.

— Játszott?

— Minden nap estétől reggelig.

— Sok pénzt veszített?

— Nem, sőt...

— Igazán? Ha Istent ismer, elárulja a szisztémáját.

— Boldogan. Én tudnillik zongorán játszottam!

(Ulk)

Az örök nő

— Jimykém, vettem valamit a születésnapodra! Gyönyörű, nagyon fogsz neki örülni...

— Mutasd meg, Mary, égek a kíváncsiságtól!

— Nem, fiacskám, arról beszélni sem lehet! Csak pontban tizenkettőkor...

Édes... akkor veszem fel először...

(Journal Amusant)

Tárgyalás

— Szóval, ön tud egyetlen mászt mondani a verekedésről. Tanuja volt az esetnek vagy talán részt is vett benne?

Tanu (akinek szemét óriási kötés borítja): Sajnos — szentanu voltam!

(Ohio)

Ikkrek

— Gratulálok, professzor úr, a hatodik lány megérkezett!

— Talán az ötödiket gondolja?

— Az is! (Herold)

1932

Főnök: (az új tisztviselőhöz): Kérem, Müller úr, a pénztáros betegsége miatt kénytelen vagyok önt küldeni a bankba pénzéért. Csak azt nem tudom, hogy megbízhatom-e önben?

— Milyen magas összegről van szó, kérem?

(Simplicissimus)

Szobalányok gyöngye

— Művésznő, kérem, itt vannak a ruhaszámlákkal...

— Remélem, megmondta, hogy egy órával ezelőtt utaztam el Dél-Amerikába.

— Igen, megmondtam neki csak még azt tettem hozzá, hogy legkorábban holnapután tetszik megérkezni.

(La Vie Parisienne)

Lelki probléma

— Az örökkévalóság fogalma olyan távol van az embertől, hogy elképzelni is lehetetlen.

— Vegyen csak egy autót részletfizetésre — hamarosan megtudja, mi az az örökkévalóság!

(Passing Show)

Állatkertben

— Apu, mért áll ez a flamingó egy lábbon?

— Te csacsi, hiszen ha mind a két lábát felhúzná, akkor — hasra esne!

(Lustige Blätter)

Tavaszi

— Pontosan tudom, hogy most mit gondol kisasszony, én ugyanis gondolatolvasó vagyok!...

— Na ezt nem hiszem, akkor már régen sokkal közelebb ülne...

(Frankfurter Ill. Zeitung)

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten tíz könyv- és egy ötvösművészeti ékszerajándékot osztunk ki.
Megfejtési határidő július 2. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

A vízszintes vastag fekete vonalak a függőleges, a függőleges vastag fekete vonalak a vízszintes sorokat választják el egymástól a szokásos fekete kockák helyett.

Vízszintes sorok. 1.
Néves magyar festőművész. 10. Német prepozíció. 11. Helyhatározó szó. 14. Nagy szoba. 16. Felettünk van. 17. Angol kocsi. 18. Idegen női név. 19. Segédige. 20. Névelő. 21. Hűséges, masképpen. 23. Évszak. 24. Mássalhangzó fonetikusán. 25. Régi pénzegységünk szokásos rövidítése. 26. Idegen személyes névmás. 27. Kiváló magyar publicista volt. 28. Csuk masképpen. 29. Mitológiai nőalak. 30. Mérésegység fonetikusán. 31. Magánhangzó közbeszúrásával lát szinonimája. 32. Vissza: napszak. 33. Azonos a vízszintes 11-el. 33. Magánhangzó közbeszúrásával az ék is az. 36. A fordítottja kopasz. 37. Ugyanaz, mint vízszintes 19. 39. Vissza: Főúri kocsi. 42. ... száll. 45. A torna teszi. 46. Külföldi fürdőhely. 47. Kínai nevek előtt szokott állni. 48. Ismét masképpen. 49. Két magánhangzó. 50. A heget előzi meg. 51. Svéd úszó keresztneve. 49. Az égből jön. 55. Vissza: rag. 56. Bulgária enyhe klímájú része.

Függőleges sorok. 1850-től 1860-ig tartott.
2. Ex királynő. 3. A hinduk szerint csak a halál után érhető el. 4. Van földköri is. 5. Papi ruha. 6. Nagyszabású, egyszerű, közhasználatú idegen kifejezéssel. 7. Külföldi pénznem. 8. Ténfereg. 9. Kényszerképzet orvosi nyelven. 12. Amerikában sok van. 13. A hadnagy is az. 15. A francia forradalom egyik főszereplője. 22. Iz, más nyelven. 25. Igekötő. 34. A múlt idő jele. 36. Német fró. 37. Ezt kenjük a kenyérre. (Már aki). 38. Levegő, másnyelven. 40. Jugoszláv város. 41. Van ilyen orvos is. 43. Német kikötőváros. 44. Szeszies ital. 46. A betegség jele. 53. Az mondja, akinek valamije hirtelen megfajdul. 54. Évszak mássalhangzói.

1	2	3			4	5	6	7	8	9
B	e	n	e	m	r	g	y	m		
10		11	12	13	14				15	16
i	n	t	t	e	r	e	m	e	g	
17			18		19			20		
a	b	l	i	a	n	a	m	a		
21	22		23		24		25		26	
k	n	v	o	r	e	m	r	r	e	r
27				28			29			
a	a	s		z	o	r	d	a	n	a
30		31		32			33	34		35
		n	2	t	s	e	n	t	g	y
	36			37	38		39		40	41
	r	a	t	n	a	m			n	w
42		43	44		45			46		
s	i	r	a	e	d	z		l	i	d
	47		48			49		50		
	l	i	n	g	r	a	m	a	s	e
51			52		53			54	55	
a	k	e	m	a	l	a	s	e	l	g
56										
		l	t							

25. számú keresztrejtvényünk megfejtése.
Vízszintes sorok. 1. A király és a hóhér. 11. Város. 12. Dráva. 13. Érem. 14. Izé. 16. Orak. 17. Nőta. 18. Szesz. 20. Lidó. 21. Szellem. 22. Álsó. 26. Akos. 29. Saul. 30. Brigg. 31. Torz. 32. Zug. 33. Sik. 34. Leon. 36. Árvák. 38. Kroy. 39. Orma. 40. Jani. 41. Niagara. 43. Adok. 47. Ágyas. 48. Nérl. 51. Role. 52. Lak. 53. Elev. 54. Trans. 55. I. Viz. II. Gá. 56. Ott éltem volna én.
Függőleges sorok. 1. A vén zaslótartó. 2. Kárió. 3. Irel. 4. Róma. 5. Ács. 6. Erzelimim, vágyaim. 7. Orol. 8. Hári. 9. Évad. 10. Rakovszky István. 14. Ize. 15. Ésl. 18. Szob. 19. Zeng. 23. I. Lan. II. Er. 24. Sógom. 25. Ol. 26. At. 27. Kosra. 28. Orion. 35. Na. 36. Aria. 37. Kaas. 38. K.J. 42. Rak. 44. Dort. 45. Olal. 46. Kené. 48. Nein. 49. Elza. 50. Regé. 54a. SL. 55. VI.

MEGFEJTŐK NÉVSORA :

A rejtvénymegfejtők közül Soós Ella R. ötvösművészeti brost kapott, az alábbiak pedig könyvtalomban részesültek: Szikszai Elek, Bp. Roth Janka, Z. Salgó Ernő, K. Major Olga S. Karczag Imre, Bp. Sütő János, D. Révész Tibor, M. Reich Irén, M. Schön Margit, Bp. Jászay János, P.

Szerkesztői üzenetek

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélről egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szülő levelet így tessék megcímezni: „Delibáb” szerkesztőségnek, Budapest, VII, Dohány ucca 12. Felvilágosítást kérek.

Kéziratokat nem örlünk meg

Órangyal. Csak abban az esetben ajánljuk, hogy erre a pályára lépjen, ha komoly szakember megállapítja, hogy kivételes tehetsége van. Igaz, hogy szülei jómódúak, de minek okozzon nekik felesleges költségeket, ha a cél elérése bizonytalan. — **Soproni olvasó.** Jelenleg vidéken van, de néhány hét múlva visszajön a fővárosba. Csak akkor írjon neki. — **D. Imre, Pécs.** Amennyiben a gondolatolvasással hivatásszerűen akar foglalkozni, úgy vizsgát kell tennie az Artistaegyesületben, ellenkező esetben megbüntetik. Az egyesület vezetősége szívesen ad felvilágosítást. Levélre csak akkor kap választ, ha bélyeget küld. Cím: Erzsébet körút 43. — **Frigyosi.** Jónak tartjuk, tehát megpróbálhatja. Sok szerencsét kívánunk. — **99. Szombathely.** Ne utazzék el, mert úgysem tud elhelyezkedni. Ez még azoknak sem sikerül, akik több nyelven kitűnően beszélnek és emellett sok pénzzel is rendelkeznek. A világkörüli utat sem ajánljuk, mert csak rosszul járna. Éppen a napokban panaszkodott valaki szerkesztőségünkben, hogy báresak hallgatott volna ránk akkor, amikor két évvel ezelőtt le akartuk beszélni egy hasonló kalandos vállalkozásról. Mérhetetlenül sokat szenvedett és most hálát ad az Istennek, hogy ha beteg és rongyosan is, de hazaérkezett. — **Dózsa.** Őszintén bevalljuk, hogy színdarabjából csak három oldalt olvastunk el, de ezen a három oldalon 51 helyesírási hibát találtunk. Kilenc felvonás, 118 szereplő! Nem gondolja, hogy egy kicsit sok? Szíves figyelmébe ajánljuk az Akadémia vagy Balassa József helyesírást. Sokat tanulhat belőlük. — **K. Ilka, Budapest.** Angol színésznő. Amerikában sohasem volt. Teljesen elmerült és három esztendő óta már nem szerepel filmen. Londoni színpadokon sem látják. — **Igazgyöngy.** Az ötletet kitűnőnek találjuk. Forduljon közvetlenül valamelyik színház igazgatóságához. Az ilyen ötleteket szívesen fogadják. — **Lukrécia.** A nevezett színdarabot még a háború előtt mutatták be a

Nemzeti Színházban és akkor sem aratott nagy sikert. Nem tanácsoljuk, hogy lefordítsa, mert nem valószínű, hogy valamelyik színház elfogadná előadásra. Mi nem használhatjuk. — **Mária.** Bármelyik szaküzletben kap, de legalább háromszáz pengőbe kerül. Ha megvan, akkor az üzemszám költség nagyon csekély. Mielőtt megveszi, próbálja ki lakásán. — **Számonkenti vevő.** Fáradjon be könyvesboltunkba (VII, Dohány ucca 12), ahol néhány fillérért igazán kitűnő regényeket kap. A választék igen gazdag. — **Hervadt orgona.** Nem jelent sokat, hogy biciklizni tud. Ilyen számmal már nagyon sok nő szerepelt a varietékben és orfeumokban. Mindenesetre menjen fel az Artistaegyesületbe, ahol szívesen adnak tanácsot. — **V. Cecília.** Még egyszer sem szerepelt a mikrofón előtt és egyelőre szó sincs arról, hogy a jövőben szerepelne. Forduljon közvetlenül hozzá és kérdezze meg tőle. Ebben igazán nem szólhatunk bele. — **Lesz-e eredmény?** Küldjön be egy megcímzett és felbélyegzett válaszborítékot, hogy kozmetikus orvosunk részletesen válaszolhasson önnek. — **Amaryl.** Az ajánlott arceszes használata által pörös arcbőre feltétlen meggyógyul. Bármikor utána rendelheti. — **B. I., Miskole.** Szemölcsöket házilag eltávolítani nem lehet. Ezt csak szakorvos végezheti. Forduljon bőrgógyászhoz. — **R. Olga, II. kerület.** Még ma is Németországban él, de a filmezéstől teljesen visszavonult. Egyetlen beszélőfilmben sem szerepelt, valószínűleg azért, mert nincs megfelelő hangja. Hogy miből él, nem tudjuk, de mivel annakidején nagyon sokat keresett, talán megtakarított pénzből. — **B. Lillike.** 1. A színész nős, első felesége polgári családból származott, a második pedig természetűnél valamivel magasabb. 2. Még nem dőlt el. — **U. Pál.** Ez nagyon érdekes a moziban, de nem ajánljuk, hogy megvalósítsa. Igen rosszul járhat és „más kárán tanul az okos ember”. — **Bécsi olvasó.** Ennek a pályázatnak az eredménye már hosszú hetekkel ezelőtt megjelent. Elkerülhette figyelmét. — **Többeknek.** A Jan Kiepúráról szóló mult heti cikkünket Dunkel Norbert a neves impresszárió írta.

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.
Ausztriában példányonként 40 Groschen.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR

Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel: PAIZS GÉZA
Budapest, VII, Dohány ucca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadó-
vállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány ucca 12 szám

Szerkesztőség és kiadóhivatal telefonszámai:
József 423-39 és József 423-50

A legjobb
és legolcsóbb
magyar divattlapa

Párisi divat

ÁRA: 60 FILLÉR

BRZ. STECHER
NYOMD.
TAR

Tolnai Nyomda
Műintézet és
Kiadóvállalat
R.-T. nyomása,
Budapest

A legjobb,
és legolcsóbb
magyar divattlapa

Párisi divat

ÁRA: 60 FILLÉR

Tolnai Nyomda
Műintézet és
Kiadóvállalat
R.-T. nyitva van,
Budapest